

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 35

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

66ο έτος

30 Ιανουαρίου 2023

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2023/C 35/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2023/C 35/02

Υπόθεση C-141/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Kiel κατά Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH [Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ – Άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο – Υποκείμενοι στον φόρο – Ευχέρεια των κρατών μελών να θεωρούν ως έναν υποκείμενο στον φόρο οντότητες οι οποίες είναι μεν ανεξάρτητες μεταξύ τους από νομικής απόψεως, συνδέονται όμως στενά από χρηματοδοτικής, οικονομικής και οργανωτικής απόψεως («όμιλος ΦΠΑ») – Εθνική νομοθεσία που χαρακτηρίζει τη δεσπόζουσα εταιρία του ομίλου ΦΠΑ ως μόνο υποκείμενο στον φόρο – Έννοια των «στενών δεσμών από χρηματοδοτικής απόψεως» – Υποχρέωση της δεσπόζουσας εταιρίας να κατέχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου, επιπλέον της συμμετοχικής πλειοψηφίας – Δεν συντρέχει – Εκτίμηση της ανεξαρτησίας μιας οικονομικής οντότητας βάσει τυποποιημένων κριτηρίων – Περιεχόμενο]

2

2023/C 35/03

Υπόθεση C-269/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt T κατά S [Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ – Άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο – Υποκείμενοι στον φόρο – Ευχέρεια των κρατών μελών να θεωρούν ως έναν υποκείμενο στον φόρο τα πρόσωπα τα οποία είναι μεν ανεξάρτητα μεταξύ τους από νομική άποψη, συνδέονται όμως στενά από χρηματοδοτική, οικονομική και οργανωτική άποψη («όμιλος ΦΠΑ») – Εθνική ρύθμιση η οποία ορίζει ως μοναδικό υποκείμενο στον φόρο τη δεσπόζουσα εταιρία του ομίλου ΦΠΑ – Παροχές υπηρεσιών εντός του ομίλου ΦΠΑ – Άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο β' – Παροχές υπηρεσιών άνευ ανταλλάγματος – Έννοια των «ξένων προς την επιχείρηση σκοπών»]

3

EL

2023/C 35/04	Υπόθεση C-460/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TU, RE κατά Google LLC [Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Οδηγία 95/46/EK – Άρθρο 12, στοιχείο β΄ – Άρθρο 14, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α΄ – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο α΄ – Φορέας εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης στο διαδίκτυο – Αναζήτηση με βάση το ονοματεπώνυμο προσώπου – Εμφάνιση συνδέσμου ο οποίος οδηγεί σε άρθρα στον κατάλογο των αποτελεσμάτων αναζήτησης τα οποία περιέχουν πληροφορίες φερόμενες ως ανακρίβειες – Εμφάνιση, με μορφή μικρογραφιών (thumbnails), των φωτογραφιών που συνοδεύουν τα εν λόγω άρθρα στον κατάλογο των αποτελεσμάτων της αναζήτησης εικόνων – Αίτηση διαγραφής συνδέσμων η οποία απευθύνεται προς τον φορέα εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης – Στάθμιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων – Άρθρα 7, 8, 11 και 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Υποχρεώσεις και ευθύνες του φορέα εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης όσον αφορά την επεξεργασία αιτήσεως διαγραφής συνδέσμων – Βάρος αποδείξεως το οποίο φέρει ο αιτών τη διαγραφή]	4
2023/C 35/05	Υπόθεση C-653/20 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) κατά Guillaume Vincenti (Αίτηση αναίρεσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 45, παράγραφος 1 – Προαγωγή – Απόφαση περί μη προαγωγής υπαλλήλου – Άρθρο 41, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα ακρόασεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	5
2023/C 35/06	Υπόθεση C-694/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU κατά Vlaamse Regering [Προδικαστική παραπομπή – Διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας – Υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις – Οδηγία 2011/16/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/822 – Άρθρο 8αβ, παράγραφος 5 – Κύρος – Επαγγελματικό απόρρητο των δικηγόρων – Απαλλαγή του δεσμευόμενου από το επαγγελματικό απόρρητο δικηγόρου-ενδιαμέσου από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών – Υποχρέωση του εν λόγω δικηγόρου-ενδιαμέσου να γνωστοποιήσει σε οποιονδήποτε άλλον ενδιαμέσο ο οποίος δεν είναι ο πελάτης του τις υποχρεώσεις υποβολής πληροφοριών τις οποίες αυτός ο άλλος ενδιαμέσος υπέχει – Άρθρα 7 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]	6
2023/C 35/07	Υπόθεση C-180/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Administrativen sad — Blagoevgrad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VS κατά Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet [Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρα 2, 4 και 6 – Εφαρμογή του κανονισμού 2016/679 – Έννοια του «εννόμου συμφέροντος» – Έννοια της φράσης «καθήκον που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας» – Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 – Άρθρα 1, 3, 4, 6 και 9 – Νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται στο πλαίσιο ποινικής έρευνας – Περαιτέρω επεξεργασία δεδομένων που αφορούν το φερόμενο θύμα ποινικού αδικήματος με σκοπό την απαγγελία κατηγοριών – Έννοια της φράσης «σκοπός άλλος από εκείνον για τον οποίο συλλέγονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» – Δεδομένα χρησιμοποιηθέντα από την εισαγγελία κράτους μέλους προς τον σκοπό της υπεράσπισης της στο πλαίσιο αγωγής κατά του Δημοσίου λόγω αστικής ευθύνης]	6
2023/C 35/08	Υπόθεση C-247/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Luxury Trust Automobil GmbH κατά Finanzamt Österreich [Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 42, στοιχείο α΄ – Άρθρο 197, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄ – Άρθρο 226, σημείο 11α – Άρθρο 141 – Απαλλαγή – Τριγωνική συναλλαγή – Καθορισμός του τελικού λήπτη μιας παράδοσης ως υπόχρεου του ΦΠΑ – Τιμολόγια – Μνεία «Αντίστροφη επιβάρυνση» – Υποχρεωτικός χαρακτήρας – Παράλειψη της αναγραφής της μνείας αυτής σε τιμολόγιο – Αναδρομική διόρθωση του τιμολογίου]	8
2023/C 35/09	Υπόθεση C-348/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά HYA, IP, DD, ZI, SS [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 – Ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, και άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και δικαιώματα υπεράσπισης – Εξέταση μαρτύρων κατηγορίας εν τη απουσία του κατηγορουμένου και του συνηγόρου του κατά το στάδιο της ποινικής διαδικασίας – Αδυναμία εξέτασης των μαρτύρων κατηγορίας κατά το επ΄ ακροατηρίου στάδιο της ποινικής διαδικασίας – Εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει σε ποινικό δικαστήριο να στηρίζει την απόφασή του στην προγενέστερη κατάθεση των εν λόγω μαρτύρων]	9

2023/C 35/10	Υπόθεση C-370/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Landgericht München I (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DOMUS-Software-AG κατά Marc Braschoß Immobilien GmbH (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2011/7/ΕΕ – Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές – Αποζημίωση για τα έξοδα εισπραχής στα οποία υποβλήθηκε ο πιστωτής λόγω καθυστέρησης πληρωμής από τον οφειλέτη – Άρθρο 6 – Ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό 40 ευρώ – Καθυστέρηση πλειόνων πληρωμών οι οποίες έχουν χαρακτήρα αμοιβής για παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών περιοδικού χαρακτήρα που πραγματοποιούνται σε εκτέλεση μίας και μόνης σύμβασης)	9
2023/C 35/11	Υπόθεση C-378/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesfinanzgericht (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — P GmbH κατά Finanzamt Österreich [Προδικαστική παραπομπή – Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 203 – Τροποποιητική δήλωση ΦΠΑ – Αποδέκτες υπηρεσιών μη δυνάμενοι να προβάλουν δικαίωμα έκπτωσης – Ανύπαρκτος κίνδυνος απώλειας φορολογικών εσόδων]	10
2023/C 35/12	Υπόθεση C-409/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DELID EOOD κατά Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond «Zemedelie» [Προδικαστική παραπομπή – Κοινή γεωργική πολιτική (ΚΠΠ) – Χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) – Κανονισμός (ΕΕ) 1305/2013 – Επενδυτική στήριξη – Εθνική ρύθμιση που εξαρτά την παροχή της στήριξης από την προϋπόθεση να προσκομίσει ο αιτών πιστοποιητικό καταχώρισης κτηνοτροφικής μονάδας στο όνομά του και να αποδείξει ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησής του, η απόδοση της γεωργικής εκμετάλλευσής του αντιστοιχεί σε τουλάχιστον 8 000 ευρώ]	11
2023/C 35/13	Υπόθεση C-419/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X sp. z o.o., sp. k. κατά Z (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2011/7/ΕΕ – Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές – Άρθρο 2, σημείο 1 – Έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» – Αποζημίωση για τα έξοδα εισπραχής στα οποία υποβλήθηκε ο πιστωτής λόγω καθυστέρησης πληρωμής από τον οφειλέτη – Άρθρο 6 – Ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό 40 ευρώ – Καθυστέρηση πλειόνων πληρωμών οι οποίες έχουν χαρακτήρα αμοιβής για παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται σε εκτέλεση μίας και μόνης σύμβασης)	12
2023/C 35/14	Υπόθεση C-512/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Aquila Part Prod Com S.A κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 168 – Δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ – Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας – Απάτη – Απόδειξη – Υποχρέωση επιμέλειας του υποκειμένου στον φόρο – Συνεκτίμηση παράβασης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις εθνικές διατάξεις και το δικαίο της Ένωσης σχετικά με την ασφάλεια της τροφικής αλυσίδας – Εντολή που παρέχει ο υποκείμενος στον φόρο σε τρίτο για την πραγματοποίηση των φορολογητέων πράξεων – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47 – Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη]	12
2023/C 35/15	Υπόθεση C-564/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BU κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή – Θεμελιώδη δικαιώματα – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Πολιτική ασύλου – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 11, παράγραφος 1, άρθρο 23, παράγραφος 1, και άρθρο 46, παράγραφοι 1 και 3 – Πρόσβαση στις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στον φάκελο του αιτούντος – Σύνολο των στοιχείων του φακέλου – Μεταδεδομένα – Κοινοποίηση του φακέλου αυτού υπό τη μορφή ατομικών ηλεκτρονικών αρχείων, χωρίς εσωτερική δομή και οργάνωση του συνόλου – Έγγραφο ενημέρωση – Ψηφιοποιημένο αντίγραφο της αποφάσεως φέρον ιδιόχειρη υπογραφή – Τήρηση του ηλεκτρονικού φακέλου χωρίς αρχειοθέτηση φακέλου σε έντυπη μορφή)	14
2023/C 35/16	Υπόθεση C-595/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LSI — Germany GmbH κατά Freistaat Bayern [Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές – Κανονισμός (ΕΕ) 1169/2011 – Άρθρο 17 και παράρτημα VI, μέρος Α, σημείο 4 – «Όνομασία του τροφίμου» – «Όνομασία του προϊόντος» – Υποχρεωτικές ενδείξεις στην επισήμανση των τροφίμων – Στοιχείο ή συστατικό που χρησιμοποιείται για την ολική ή μερική αντικατάσταση του στοιχείου ή συστατικού το οποίο οι καταναλωτές αναμένουν ότι έχει χρησιμοποιηθεί κατά το σύνθηρες ή είναι παρόν σε ένα τρόφιμο]	15

2023/C 35/17	Υπόθεση C-600/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — QE κατά Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Άρθρο 4 – Κριτήρια εκτίμησης του καταχρηστικού χαρακτήρα μιας ρήτρας – Ρήτρα περί καταγγελίας σύμβασης δανείου – Συμβατική απαλλαγή από την υποχρέωση όχλησης)	16
2023/C 35/18	Υπόθεση C-625/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VB κατά GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH (Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Παρανομη καταγγελία σύμβασης εκ μέρους του καταναλωτή – Ρήτρα που κηρύχθηκε καταχρηστική η οποία καθορίζει το δικαίωμα του επαγγελματία σε αποζημίωση – Εφαρμογή εθνικής διάταξης ενδοτικού δικαίου)	17
2023/C 35/19	Υπόθεση C-731/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GV κατά Caisse nationale d'assurance pension [Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Άρθρο 45 ΣΛΕΕ – Εργαζόμενοι – Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 – Άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2 – Ίση μεταχείριση – Κοινωνικές παροχές – Σύνταξη επιζώντος – Μέρη συμφώνου συμβίωσης – Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη χορήγηση συντάξεως επιζώντος από την εγγραφή στο εθνικό μητρώο του συμφώνου συμβίωσης που έχει εγκύριως συναφθεί και εγγραφεί σε άλλο κράτος μέλος]	17
2023/C 35/20	Υπόθεση C-769/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Administratīvā rajona tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AAS «BTA Baltic Insurance Company» κατά Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija (Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 18, παράγραφος 1 – Αρχές της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας και της αναλογικότητας – Απόφαση ανάκλησης προκήρυξης διαγωνισμού – Προσφορές υποβληθείσες χωριστά από δύο προσφέροντες που ανήκουν στον ίδιο οικονομικό φορέα, οι οποίες αποτελούν τις δύο πλέον συμφέρουσες από οικονομική άποψη προσφορές – Άρνηση του αναδόχου να υπογράψει τη σύμβαση – Απόφαση της αναθέτουσας αρχής να απορρίψει την προσφορά του επόμενου προσφέροντος, να περατώσει τη διαδικασία και να προκηρύξει νέο διαγωνισμό)	18
2023/C 35/21	Υπόθεση C-492/22 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος κατά του CJ (Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 2 – Προσδιορισμός των αρμοδίων αρχών – Απόφαση περί αναβολής της παράδοσης, εκδοθείσα από όργανο το οποίο δεν έχει την ιδιότητα δικαστικής αρχής εκτέλεσης – Άρθρο 23 – Παρέλευση των προθεσμιών παράδοσης – Συνέπειες – Άρθρο 12 και άρθρο 24, παράγραφος 1 – Συνέχιση της κράτησης του καταζητούμενου, με σκοπό την ποινική δίωξη στο κράτος μέλος εκτέλεσης – Άρθρα 6, 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα του κατηγορουμένου να παρασταθεί στη δίκη του)	19
2023/C 35/22	Υπόθεση C-597/21: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centro Petroli Roma Srl κατά Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 53 και 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Περιεχόμενο της υποχρέωσης προδικαστικής παραπομπής την οποία υπέχουν τα εθνικά δικαστήρια τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας – Εξαίρεσεις από την υποχρέωση αυτή – Κριτήρια – Περιπτώσεις κατά τις οποίες η ορθή ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης είναι τόσο προφανής ώστε να μην καταλείπει περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία – Προϋπόθεση σύμφωνα με την οποία το εθνικό δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας πρέπει να έχει σχηματίσει την πεποίθηση ότι εξίσου προφανής θα εμφανιζόταν η λύση αυτή στα λοιπά δικαστήρια τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας των κρατών μελών και στο Δικαστήριο)	20
2023/C 35/23	Υπόθεση C-138/22: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TD, SD κατά mBank S.A. (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Ευπόδηκο δάνειο με ρήτρα υπολογισμού σε ξένο νόμισμα – Καταχρηστικές ρήτρες – Ακυρότητα της σύμβασης λόγω καταχρηστικών ρητρών ή ρητρών αντίθετων προς τον νόμο – Επιλογή του καταναλωτή – Ερμηνεία του εθνικού δικαίου – Πρόδηλη αναρμοδιότητα)	20

2023/C 35/24	Υπόθεση C-229/22: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Tribunalul Specializat Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NC κατά Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii – Αποζημίωση των επιβατών και παροχή βοήθειας σε αυτούς – Ματαίωση πτήσης – Δικαίωμα αποζημίωσης σε περίπτωση προσφοράς μεταφοράς με άλλη πτήση – Προϋποθέσεις – Απόκλιση μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων διάταξης του δικαίου της Ένωσης – Προσφορά μεταφοράς με άλλη πτήση που επιτρέπει στους επιβάτες να φύγουν όχι περισσότερο από μία ώρα ωριότερα από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης]	21
2023/C 35/25	Υπόθεση C-389/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 13 Ιουνίου 2022 — GC κ.λπ. κατά Croce Rossa Italiana κ.λπ.	22
2023/C 35/26	Υπόθεση C-594/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 η Gugler France κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-147/21, Gugler France κατά EUIPO — Gugler (GUGLER)	23
2023/C 35/27	Υπόθεση C-623/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 29 Σεπτεμβρίου 2022 — Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies e.a., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables κατά Premier ministre/ Eerste Minister	23
2023/C 35/28	Υπόθεση C-639/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις 12 Οκτωβρίου 2022 — X κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	24
2023/C 35/29	Υπόθεση C-640/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις 12 Οκτωβρίου 2022 — Fiscale Eenheid Achmea BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	25
2023/C 35/30	Υπόθεση C-641/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις 12 Οκτωβρίου 2022 — Y κατά Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	26
2023/C 35/31	Υπόθεση C-642/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις 12 Οκτωβρίου 2022 — Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten κατά Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht	26
2023/C 35/32	Υπόθεση C-643/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις 12 Οκτωβρίου 2022 — Stichting BPL Pensioen κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	27
2023/C 35/33	Υπόθεση C-644/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις 12 Οκτωβρίου 2022 — Stichting Bedrijfstakpensioenfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL) κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	28
2023/C 35/34	Υπόθεση C-650/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις 17 Οκτωβρίου 2022 — Fédération internationale de football association (FIFA) κατά BZ	28
2023/C 35/35	Υπόθεση C-654/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Βέλγιο) στις 19 Οκτωβρίου 2022 — FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu κατά Triferto Belgium NV	29
2023/C 35/36	Υπόθεση C-658/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 19 Οκτωβρίου 2022	30
2023/C 35/37	Υπόθεση C-670/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 24 Οκτωβρίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά M.N.	31
2023/C 35/38	Υπόθεση C-677/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach (Πολωνία) στις 2 Νοεμβρίου 2022 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A. κατά P. S.A.	33
2023/C 35/39	Υπόθεση C-678/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Krakowa — Podgórze w Krakowie (Πολωνία) στις 3 Νοεμβρίου 2022 — Profi Credit Polska S.A. κατά G.N.	33

2023/C 35/40	Υπόθεση C-682/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Upravni sud u Zagrebu (Κροατία) στις 2 Νοεμβρίου 2022 — LM κατά Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	34
2023/C 35/41	Υπόθεση C-683/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 4 Νοεμβρίου 2022 — Adusbef — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei ministri κ.λπ.	35
2023/C 35/42	Υπόθεση C-689/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Oristano (Ιταλία) στις 9 Νοεμβρίου 2022 — S. G. κατά Unione di Comuni Alta Marmilla	35
2023/C 35/43	Υπόθεση C-693/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Πολωνία) στις 10 Νοεμβρίου 2022 — I. sp. z o.o. κατά M. W.	36
2023/C 35/44	Υπόθεση C-695/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Městský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) στις 10 Νοεμβρίου 2022 — Fondée a.s. κατά Česká národní banka	36
2023/C 35/45	Υπόθεση C-698/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Apelativen sad Varna (Βουλγαρία) στις 14 Νοεμβρίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά TP και OF	37
2023/C 35/46	Υπόθεση C-721/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2022 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-775/20, PB κατά Επιτροπής	38
2023/C 35/47	Υπόθεση C-742/22 SA: Αίτηση για τη χορήγηση άδειας κατασχέσεως εις χείρας τρίτου υποβληθείσα την 30 ^η Νοεμβρίου 2022 — Ντίνος Ραμόν κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	39

Γενικό Δικαστήριο

2023/C 35/48	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-316/14 RENV και T-148/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — PKK κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά του PKK με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας – Δέσμευση κεφαλαίων – Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ – Δυνατότητα εφαρμογής σε περιπτώσεις ένοπλης σύγκρουσης – Τρομοκρατική οργάνωση – Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δέσμευσης κεφαλαίων – Απόφαση ληφθείσα από αρμόδια αρχή – Αρχή τρίτου κράτους – Επανεξέταση – Αναλογικότητα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαιώματα άμυνας – Δικαιώμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Προσαρμογή της προσφυγής)	41
2023/C 35/49	Υπόθεση T-698/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Trasta Komercbanka κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Ειδικά εποπτικά καθήκοντα που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ – Απόφαση ανάκλησης άδειας πιστωτικού ιδρύματος – Θάνατος προσφεύγοντος – Μερική κατάργηση της δίκης – Αρμοδιότητες των εθνικών αρχών των συμμετεχόντων κρατών μελών και της ΕΚΤ εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού – Ίση μεταχείριση – Αναλογικότητα – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Ασφάλεια δικαίου – Κατάχρηση εξουσίας – Δικαιώματα άμυνας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	43
2023/C 35/50	Υπόθεση T-101/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Αυστρία κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις – Πυρηνική βιομηχανία – Ενίσχυση που προτίθεται να χορηγηθεί η Ουγγαρία για τη στήριξη της ανάπτυξης δύο νέων πυρηνικών αντιδραστήρων στις εγκαταστάσεις του Paks – Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό τον όρο της τήρησης ορισμένων δεσμεύσεων – Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ – Συμβατότητα της ενίσχυσης με το δίκαιο της Ένωσης, πέραν του δικαίου των κρατικών ενισχύσεων – Άρρηκτος σύνδεσμος – Προώθηση της πυρηνικής ενέργειας – Άρθρο 192, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης Ευρατόμ – Αρχή της προστασίας του περιβάλλοντος, αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», αρχές της προφύλαξης και της αειφορίας – Καθορισμός της οικείας οικονομικής δραστηριότητας – Ανεπάρκειες της αγοράς – Στρέβλωση του ανταγωνισμού – Αναλογικότητα της ενισχύσεως – Ανάγκη κρατικής παρέμβασης – Προσδιορισμός των στοιχείων της ενισχύσεως – Διαδικασία σύναψης δημόσιων συμβάσεων – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	44

2023/C 35/51	Υπόθεση T-275/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — PNB Banka κατά ΕΚΤ (Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Εξουσίες της ΕΚΤ – Εξουσίες έρευνας – Επιτόπιες επιθεωρήσεις – Άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 – Απόφαση της ΕΚΤ για τη διενέργεια επιτόπιας επιθεώρησης στις επιχειρηματικές εγκαταστάσεις ενός λιγότερο σημαντικού πιστωτικού ιδρύματος – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη δεκτική προσφυγής – Παραδεκτό – Αρμοδιότητα της ΕΚΤ – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Στοιχεία ικανά να δικαιολογήσουν μια επιθεώρηση – Άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας – Αναιτιολόγητη αίτηση διεξαγωγής επ’ ακροατηρίου συζήτησεως)	45
2023/C 35/52	Υπόθεση T-301/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — PNB Banka κατά ΕΚΤ [Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Άρθρο 6, παράγραφος 5, στοιχείο β’, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 – Ανάγκη άμεσης εποπτείας από την ΕΚΤ ενός λιγότερο σημαντικού πιστωτικού ιδρύματος – Αίτημα της αρμόδιας εθνικής αρχής – Άρθρο 68, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 – Απόφαση με την οποία η ΕΚΤ χαρακτήρισε την PNB Banka ως σημαντική οντότητα υποκείμενη στην άμεση προληπτική εποπτείας της – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Αναλογικότητα – Δικαιώματα άμυνας – Πρόσβαση στον διοικητικό φάκελο – Έκθεση προβλεπόμενη στο άρθρο 68, παράγραφος 3, του κανονισμού 468/2014 – Άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας – Αναιτιολόγητη αίτηση διεξαγωγής επ’ ακροατηρίου συζήτησεως]	46
2023/C 35/53	Υπόθεση T-330/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — PNB Banka κατά ΕΚΤ (Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Άρθρο 22 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ – Εναντίωση της ΕΚΤ στην απόκτηση ειδικών συμμετοχών σε πιστωτικό ίδρυμα – Αφεταιρία της περιόδου εκτιμήσεως – Παρέμβαση της ΕΚΤ κατά το αρχικό στάδιο της διαδικασίας – Κριτήρια χρηματοοικονομικής σταθερότητας του υποψηφίου αγοραστή και συμμόρφωση με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας – Βάσιμοι λόγοι εναντίωσης στην απόκτηση ειδικών συμμετοχών στηριζόμενοι σε ένα ή περισσότερα κριτήρια εκτιμήσεως – Άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας – Αναιτιολόγητη αίτηση διεξαγωγής επ’ ακροατηρίου συζήτησεως)	46
2023/C 35/54	Υπόθεση T-230/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — PNB Banka κατά ΕΚΤ [Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 – Ειδικά εποπτικά καθήκοντα της ΕΚΤ – Απόφαση περί ανάκλησης της άδειας που χορηγήθηκε στο πιστωτικό ίδρυμα PNB Banka – Πρόταση της αρμόδιας εθνικής αρχής για ανάκληση της άδειας – Απόφαση περί κήρυξης της PNB Banka σε κατάσταση αφερεγγυότητας – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Αναλογικότητα]	47
2023/C 35/55	Υπόθεση T-275/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2022 — Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ – Αναστολή εκτελέσεως της υποχρέωσης συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως – Τμηματική καταβολή των πληρωμών που διενεργήθηκαν σε προσωρινή βάση – Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία ακυρώνεται εν μέρει η απόφαση της Επιτροπής και επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το αρχικώς επιβληθέν – Καταλογισμός προσωρινώς καταβληθεισών πληρωμών – Τόκοι υπερημερίας – Άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ – Αδικαιολόγητος πλουτισμός – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες – Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών – Έλλειψη νομικής βάσεως – Έλλειψη νομιμότητας)	48
2023/C 35/56	Υπόθεση T-537/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Λιθουανία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Λιθουανία – Ενίσχυση για πρόωρη συνταξιοδότηση – Άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 – Άρθρο 34, παράγραφος 6 και άρθρο 35, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 908/2014]	49
2023/C 35/57	Υπόθεση T-130/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — CCPL κ.λπ. κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Συσκευασίες τροφίμων για λιανική πώληση – Απόφαση περί τροποποίησης του ποσού ενός προστίμου – Τρόπος υπολογισμού του προστίμου – Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς – Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων – Ανώτατο όριο του προστίμου – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ικανότητα πληρωμής)	49

2023/C 35/58	Υπόθεση T-221/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Ιταλία κατά Επιτροπής [ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση – Καθεστώς στρεμματικών ενισχύσεων – Δημοσιονομικές διορθώσεις – Έννοια των «μόνιμων βοσκότοπων» – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 – Άρθρο 5, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 499/2014]	50
2023/C 35/59	Υπόθεση T-401/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — ΚΝ κατά Κοινοβουλίου (Θεσμικό δίκαιο – Μέλος της ΕΟΚΕ – Διαδικασία απαλλαγής όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΟΚΕ για το οικονομικό έτος 2019 – Ψήφισμα του Κοινοβουλίου που προσδιορίζει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα ως πρόσωπο που εκδήλωσε συμπεριφορές ηθικής παρενόχλησης – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη μη δεκτική προσφυγής – Απαράδεκτο – Αγωγή αποζημιώσεως – Προστασία των προσωπικών δεδομένων – Τεκμήριο αθωότητας – Υποχρέωση εμπιστευτικότητας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Αναλογικότητα – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες)	51
2023/C 35/60	Υπόθεση T-487/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Neoperl κατά EUIPO (Αναπαράσταση κυλινδρικού ένθετου υδραυλικού εξαρτήματος υγιεινής) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά κυλινδρικό ένθετο υδραυλικό εξάρτημα υγιεινής – Σήμα θέσης, αισθητό διά της αφής – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Πεδίο εφαρμογής του νόμου – Αυτεπάγγελτη εξέταση – Εξέταση από το τμήμα προσφυγών του διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001) – Σημείο μη δυνάμενο να αποτελέσει σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Έλλειψη ακριβούς και πλήρους γραφικής παράστασης της αίσθησης αφής που προκαλεί το σημείο – Άρθρο 4 και άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 4 και άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	51
2023/C 35/61	Υπόθεση T-515/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2022 — Zeta Farmaceutici κατά EUIPO — Sprecchiasol (EUPHYTOS) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ακυρότητας – Δεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EUPHYTOS – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EuPhidra – Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 56, παράγραφος 2, και άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 64, παράγραφος 2, και άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Κρίσιμες περιόδους – Προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων το πρώτον ενώπιον του τμήματος προσφυγών – Εξουσία εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών – Χαρακτηρισμός των αποδεικτικών στοιχείων ως νέων ή συμπληρωματικών – Άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625}	52
2023/C 35/62	Υπόθεση T-612/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk κατά EUIPO — ESSAtech (εξάρτημα για ασύρματο τηλεχειριστήριο) [Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο απεικονίζει εξάρτημα για ασύρματο τηλεχειριστήριο – Λόγος ακυρότητας – Χαρακτηριστικά της εμφάνισης ενός προϊόντος τα οποία υπαγορεύονται αποκλειστικά από την τεχνική λειτουργία του – Άρθρο 8, παράγραφος 1 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Επίκληση πραγματικών περιστατικών ή προσκόμιση αποδείξεων για πρώτη φορά ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών – Άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Άρθρο 41, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]	53
2023/C 35/63	Υπόθεση T-623/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Puma κατά EUIPO — Vaillant (Puma) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Puma – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PUMA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001}	53
2023/C 35/64	Υπόθεση T-678/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Mendes κατά EUIPO — Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Δεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VSL3TOTAL – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VSL#3 – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Ομοιότητα των σημείων – Ομοιότητα των προϊόντων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	54

2023/C 35/65	Υπόθεση T-701/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2022 — Allessa κατά EUIPO — Dumerth (CASSELLAPARK) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CASSELLAPARK – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Διακριτικός χαρακτήρας – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Μη ύπαρξη σήματος δυναμένου να παραπλανήσει το κοινό – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001}	55
2023/C 35/66	Υπόθεση T-738/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Bora Creations κατά EUIPO (essence) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης essence – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001]	55
2023/C 35/67	Υπόθεση T-747/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Borussia VfL 1900 Mönchengladbach κατά EUIPO — Neng (Fohlenelf) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Fohlenelf – Ουσιαστική χρήση του σήματος – Άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', άρθρο 94, παράγραφος 1, και άρθρο 97, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	56
2023/C 35/68	Υπόθεση T-780/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Lila Rossa Engros κατά EUIPO (LiLAC) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης LiLAC – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	57
2023/C 35/69	Υπόθεση T-12/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Hasco TM κατά EUIPO — Esi (NATURCAPS) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NATURCAPS – Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα NATURCAPS – Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 64, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Χαρακτηρισμός περί φαρμακευτικών προϊόντων και συμπληρωμάτων διατροφής]	57
2023/C 35/70	Υπόθεση T-85/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Korporaciya «Mastnet» κατά EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης STAYER – Ουσιαστική χρήση του σήματος – Άρθρο 15 και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 18 και άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Χαρακτηρισμός των προϊόντων ως προς τα οποία αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση}	58
2023/C 35/71	Υπόθεση T-151/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2022 — General Wire Spring κατά EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Λεκτικό σήμα GENERAL PIPE CLEANERS – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	58
2023/C 35/72	Υπόθεση T-155/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Korporaciya «Mastnet» κατά EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης STAYER – Ουσιαστική χρήση του σήματος – Άρθρο 15 και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 18 και άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Χαρακτηρισμός των προϊόντων ως προς τα οποία αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση}	59
2023/C 35/73	Υπόθεση T-159/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — anetview κατά EUIPO — 2boca2catering (Las Cebras) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Las Cebras – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα LEZEBRA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	60
2023/C 35/74	Υπόθεση T-379/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Basicmed Enterprises κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ. (Εξωσυμβατική ευθύνη – Οικονομική και νομοσυντακτική πολιτική – Πρόγραμμα στήριξης σταθερότητας της Κύπρου – Απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ για την παροχή επειγουσας ρευστότητας κατόπιν αιτήσεως της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου – Δηλώσεις της Ευρωμάδας της 25ης Μαρτίου, της 12ης Απριλίου, της 13ης Μαΐου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Απόφαση 2013/236/ΕΕ – Εκτελεστική απόφαση 2013/463/ΕΕ – Μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τη δεσμευτική ειδική οικονομική πολιτική, το οποίο συνήφθη μεταξύ της Κύπρου και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας – Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου – Παραδεκτό – Τυπικά στοιχεία – Εξάντληση των ενδίκων βοηθημάτων του εσωτερικού δικαίου – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος παρέχει δικαιώματα σε ιδιώτες – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Ίση μεταχείριση – Αγωγή εν μέρει ασκηθείσα ενώπιον προδήλως αναρμόδιου δικαστηρίου, εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	60

2023/C 35/75	Υπόθεση T-640/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2022 — Validity κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα που αφορούν σχέδιο προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων που συγχρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ – Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος – Μερική άρνηση παροχής προσβάσεως – Γνωστοποίηση κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής – Απώλεια του εννόμου συμφέροντος – Μερική κατάργηση της δίκης – Αίτημα προσαρμογής του δικογράφου της προσφυγής – Εν μέρει απαράδεκτο]	61
2023/C 35/76	Υπόθεση T-800/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2022 — Fieldpoint (Cyprus) κατά EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HYPERLIGHTOPTICS – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ίση μεταχείριση – Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]	62
2023/C 35/77	Υπόθεση T-801/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2022 — Fieldpoint (Cyprus) κατά EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HYPERLIGHTEYEWEAR – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ίση μεταχείριση – Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]	62
2023/C 35/78	Υπόθεση T-595/22: Προσφυγή-αγωγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2022 — Ferreira de Macedo Silva κατά Frontex	63
2023/C 35/79	Υπόθεση T-650/22: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Athlet κατά EUIPO — Heuver Bandengroothandel (ATHLET)	64
2023/C 35/80	Υπόθεση T-688/22: Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2022 — FOF κατά Επιτροπής	64
2023/C 35/81	Υπόθεση T-691/22: Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2022 — Fontwell κατά Επιτροπής	65
2023/C 35/82	Υπόθεση T-700/22: Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2022 — Mission κατά Επιτροπής	65
2023/C 35/83	Υπόθεση T-705/22: Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2022 — Durie κατά Επιτροπής	66
2023/C 35/84	Υπόθεση T-707/22: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — Ostrava κατά Επιτροπής	66
2023/C 35/85	Υπόθεση T-708/22: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — White Pearl κατά Επιτροπής	67
2023/C 35/86	Υπόθεση T-710/22: Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2022 — Starboard κατά Επιτροπής	67
2023/C 35/87	Υπόθεση T-711/22: Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2022 — Caledonian κατά Επιτροπής	68
2023/C 35/88	Υπόθεση T-712/22: Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2022 — Fuchinvest κατά Επιτροπής	68
2023/C 35/89	Υπόθεση T-716/22: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — Administradora Fortaleza κ.λπ. κατά Επιτροπής	69
2023/C 35/90	Υπόθεση T-717/22: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — Newco κατά Επιτροπής	69
2023/C 35/91	Υπόθεση T-721/22: Προσφυγή της 15ης Νοεμβρίου 2022 — Bourbon Offshore Interoil Shipping κατά Επιτροπής	70
2023/C 35/92	Υπόθεση T-730/22: Προσφυγή της 18ης Νοεμβρίου 2022 — LG κ.λπ. κατά Επιτροπής	71
2023/C 35/93	Υπόθεση T-743/22: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2022 — Mazerin κατά Συμβουλίου	71
2023/C 35/94	Υπόθεση T-751/22: Προσφυγή-αγωγή της 1ης Δεκεμβρίου 2022 — Mazzone κατά Κοινοβουλίου	72
2023/C 35/95	Υπόθεση T-752/22: Προσφυγή-αγωγή της 1ης Δεκεμβρίου 2022 — Ceravolo κατά Κοινοβουλίου	74
2023/C 35/96	Υπόθεση T-757/22: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2022 — Puma κατά EUIPO — Road Star Group (Footwear)	76
2023/C 35/97	Υπόθεση T-758/22: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2022 — Puma κατά EUIPO — Fujian Daocheng Electronic Commerce (Shoes)	77
2023/C 35/98	Υπόθεση T-763/22: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Kesaev κατά Συμβουλίου	78

2023/C 35/99	Υπόθεση T-764/22: Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2022 — bet365 Group κατά EUIPO (bet365) . . .	79
2023/C 35/100	Υπόθεση T-767/22: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2022 — Hoffmann κατά EUIPO — Moldex/Metric (Holex)	80
2023/C 35/101	Υπόθεση T-782/22: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2022 — Cogebi και Cogebi κατά Συμβουλίου . . .	80
2023/C 35/102	Υπόθεση T-782/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Timberland Europe κατά Επιτροπής	81
2023/C 35/103	Υπόθεση T-481/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2022 — Foz κατά Συμβουλίου	81
2023/C 35/104	Υπόθεση T-150/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2022 — Lilly Drogerie κατά EUIPO — Lillydoo (LILLYDOO kids)	82

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2023/C 35/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 24 της 23.1.2023

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 15 της 16.1.2023

EE C 7 της 9.1.2023

EE C 482 της 19.12.2022

EE C 472 της 12.12.2022

EE C 463 της 5.12.2022

EE C 451 της 28.11.2022

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Kiel κατά Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Υπόθεση C-141/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ – Άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο – Υποκείμενοι στον φόρο – Ευχέρεια των κρατών μελών να θεωρούν ως έναν υποκείμενο στον φόρο οντότητες οι οποίες είναι μεν ανεξάρτητες μεταξύ τους από νομικής απόψεως, συνδέονται όμως στενά από χρηματοδοτικής, οικονομικής και οργανωτικής απόψεως («όμιλος ΦΠΑ») – Εθνική νομοθεσία που χαρακτηρίζει τη δεσπόζουσα εταιρία του ομίλου ΦΠΑ ως μόνο υποκείμενο στον φόρο – Έννοια των «στενών δεσμών από χρηματοδοτικής απόψεως» – Υποχρέωση της δεσπόζουσας εταιρίας να κατέχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου, επιπλέον της συμμετοχικής πλειοψηφίας – Δεν συντρέχει – Εκτίμηση της ανεξαρτησίας μιας οικονομικής οντότητας βάσει τυποποιημένων κριτηρίων – Περιεχόμενο]

(2023/C 35/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Kiel

κατά

Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/65/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 2000,

έχει την έννοια ότι:

στην περίπτωση ομίλου αποτελούμενου από πρόσωπα τα οποία είναι μεν ανεξάρτητα μεταξύ τους από νομικής απόψεως, συνδέονται όμως στενά από χρηματοδοτικής, οικονομικής και οργανωτικής απόψεως, δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να χαρακτηρίζει ως μοναδικό υποκείμενο στον φόρο τη δεσπόζουσα εταιρία του ομίλου, όταν η εν λόγω εταιρία είναι σε θέση να επιβάλει τη βούλησή της στις λοιπές οντότητες που συναποτελούν τον όμιλο και υπό την προϋπόθεση ότι ο χαρακτηρισμός αυτός δεν συνεπάγεται κίνδυνο φορολογικών ζημιών.

2) Το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/65,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη δυνατότητα συγκεκριμένης οντότητας να συστήσει με την επιχείρηση της δεσπόζουσα εταιρία όμιλο αποτελούμενο από πρόσωπα τα οποία είναι μεν ανεξάρτητα μεταξύ τους από νομικής απόψεως, συνδέονται όμως στενά από χρηματοδοτικής, οικονομικής και οργανωτικής απόψεως, από την προϋπόθεση να διαθέτει η εν λόγω δεσπόζουσα εταιρία, επιπλέον της πλειοψηφικής συμμετοχής στο κεφάλαιο της οντότητας αυτής, και την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου σε αυτήν.

3) Το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2000/65, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 77/388, όπως έχει τροποποιηθεί,

έχει την έννοια ότι:

δεν επιτρέπει σε κράτος μέλος να χαρακτηρίζει ως μη ανεξάρτητες, διά της υπαγωγής τους σε συγκεκριμένες κατηγορίες, ορισμένες οντότητες, όταν αυτές είναι ενσωματωμένες από χρηματοδοτικής, οικονομικής και οργανωτικής απόψεως στη δεσπόζουσα εταιρία ομίλου αποτελούμενου από πρόσωπα τα οποία είναι μεν ανεξάρτητα μεταξύ τους από νομικής απόψεως, συνδέονται όμως στενά μεταξύ τους από χρηματοδοτικής, οικονομικής και οργανωτικής απόψεως.

(¹) EE C 222 της 6.7.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt T κατά S

(Υπόθεση C-269/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ – Άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο – Υποκείμενοι στον φόρο – Ευχέρεια των κρατών μελών να θεωρούν ως έναν υποκείμενο στον φόρο τα πρόσωπα τα οποία είναι μεν ανεξάρτητα μεταξύ τους από νομική άποψη, συνδέονται όμως στενά από χρηματοδοτική, οικονομική και οργανωτική άποψη («όμιλος ΦΠΑ») – Εθνική ρύθμιση η οποία ορίζει ως μοναδικό υποκείμενο στον φόρο τη δεσπόζουσα εταιρία του ομίλου ΦΠΑ – Παροχές υπηρεσιών εντός του ομίλου ΦΠΑ – Άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο β' – Παροχές υπηρεσιών άνευ ανταλλάγματος – Έννοια των «ξένων προς την επιχείρηση σκοπών»]

(2023/C 35/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt T

κατά

S

Διατακτικό

1) Το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση,

έχει την έννοια ότι:

στην περίπτωση ομίλου αποτελούμενου από πρόσωπα τα οποία είναι μεν ανεξάρτητα μεταξύ τους από νομικής απόψεως, συνδέονται όμως στενά από χρηματοδοτικής, οικονομικής και οργανωτικής απόψεως, δεν απαγορεύει σε κράτος μέλος να χαρακτηρίζει ως μοναδικό υποκείμενο στον φόρο τη δεσπόζουσα εταιρία του ομίλου, όταν η εν λόγω εταιρία είναι σε θέση να επιβάλει τη βούλησή της στις λοιπές οντότητες που συναποτελούν τον όμιλο και υπό την προϋπόθεση ότι ο χαρακτηρισμός αυτός δεν συνεπάγεται κίνδυνο φορολογικών ζημιών.

2) Το δίκαιο της Ένωσης

έχει την έννοια ότι:

στην περίπτωση οντότητας η οποία αποτελεί τον μοναδικό υποκείμενο στον φόρο ενός ομίλου αποτελούμενου από πρόσωπα τα οποία είναι μεν ανεξάρτητα μεταξύ τους από νομική άποψη, συνδέονται όμως στενά από χρηματοδοτική, οικονομική και οργανωτική άποψη, και η οποία ασκεί, αφενός, οικονομικές δραστηριότητες για τις οποίες υπόκειται στον φόρο και, αφετέρου, δραστηριότητες στο πλαίσιο της άσκησης προνομίων δημόσιας εξουσίας για τις οποίες, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας, δεν θεωρείται ως υποκείμενη στον φόρο προστιθέμενης αξίας, η παροχή, από οντότητα ανήκουσα στον όμιλο αυτό, υπηρεσιών που σχετίζονται με την άσκηση των εν λόγω προνομίων δεν πρέπει να φορολογηθεί βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας.

(¹) EE C 297 της 7.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TU, RE κατά Google LLC (Υπόθεση C-460/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Οδηγία 95/46/ΕΚ – Άρθρο 12, στοιχείο β' – Άρθρο 14, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α' – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο α' – Φορέας εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης στο διαδίκτυο – Αναζήτηση με βάση το ονοματεπώνυμο προσώπου – Εμφάνιση συνδέσμου ο οποίος οδηγεί σε άρθρα στον κατάλογο των αποτελεσμάτων αναζήτησης τα οποία περιέχουν πληροφορίες φερόμενες ως ανακριβείς – Εμφάνιση, με μορφή μικρογραφιών (thumbnails), των φωτογραφιών που συνοδεύουν τα εν λόγω άρθρα στον κατάλογο των αποτελεσμάτων της αναζήτησης εικόνων – Αίτηση διαγραφής συνδέσμων η οποία απευθύνεται προς τον φορέα εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης – Στάθμιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων – Άρθρα 7, 8, 11 και 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Υποχρεώσεις και ευθύνες του φορέα εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης όσον αφορά την επεξεργασία αιτήσεως διαγραφής συνδέσμων – Βάρος αποδείξεως το οποίο φέρει ο αιτών τη διαγραφή]

(2023/C 35/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TU, RE

κατά

Google LLC

Διατακτικό

1) Το άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων),

έχει την έννοια ότι:

στο πλαίσιο της στάθμισης που πρέπει να πραγματοποιείται μεταξύ, αφενός, των δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, κατά την εξέταση αιτήσεως διαγραφής συνδέσμων η οποία απευθύνεται στον φορέα εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης για την αφαίρεση από τον κατάλογο των αποτελεσμάτων αναζήτησης του συνδέσμου προς περιεχόμενο που περιλαμβάνει ισχυρισμούς τους οποίους το πρόσωπο που υπέβαλε την αίτηση θεωρεί ανακριβείς, η εν λόγω διαγραφή συνδέσμων δεν εξαρτάται από την προϋπόθεση να έχει επιλυθεί το ζήτημα της ακρίβειας του ταξινομημένου περιεχομένου, τουλάχιστον προσωρινά, στο πλαίσιο ενδίκου βοηθήματος που έχει ασκήσει το εν λόγω πρόσωπο κατά του παρόχου περιεχομένου.

- 2) Το άρθρο 12, στοιχείο β', και το άρθρο 14, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και το άρθρο 17, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 2016/679

έχουν την έννοια ότι:

στο πλαίσιο της στάθμισης που πρέπει να πραγματοποιείται μεταξύ, αφενός, των δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και, αφετέρου, των δικαιωμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων κατά την εξέταση αιτήσεως διαγραφής συνδέσμων η οποία απευθύνεται στον φορέα εκμετάλλευσης μηχανής αναζήτησης για την αφαίρεση από τα αποτελέσματα αναζήτησης εικόνων που πραγματοποιείται με βάση το ονοματεπώνυμο ενός φυσικού προσώπου των φωτογραφιών που εμφανίζονται με μορφή μικρογραφιών και απεικονίζουν το εν λόγω πρόσωπο, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η πληροφοριακή αξία των εν λόγω φωτογραφιών ανεξαρτήτως του πλαισίου της δημοσίευσής τους στην ιστοσελίδα από την οποία προέρχονται, αλλά λαμβανομένου υπόψη κάθε στοιχείου κειμένου το οποίο συνοδεύει άμεσα την εμφάνιση των φωτογραφιών στα αποτελέσματα αναζήτησης και δύναται να αποσαφηνίσει την πληροφοριακή αξία των φωτογραφιών.

(¹) EE C 443 της 21.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 — Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) κατά Guillaume Vincenti

(Υπόθεση C-653/20 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Κανονισμός Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 45, παράγραφος 1 – Προαγωγή – Απόφαση περί μη προαγωγής υπαλλήλου – Άρθρο 41, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα ακροάσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2023/C 35/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: A. Lukošiušė και K. Tóth, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Guillaume Vincenti (εκπρόσωπος: H. Tettenborn)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 148 της 26.4.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU κατά Vlaamse Regering

(Υπόθεση C-694/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας – Υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις – Οδηγία 2011/16/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/822 – Άρθρο 8αβ, παράγραφος 5 – Κύρος – Επαγγελματικό απόρρητο των δικηγόρων – Απαλλαγή του δεσμευόμενου από το επαγγελματικό απόρρητο δικηγόρου-ενδιάμεσου από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών – Υποχρέωση του εν λόγω δικηγόρου-ενδιάμεσου να γνωστοποιήσει σε οποιονδήποτε άλλον ενδιάμεσο ο οποίος δεν είναι ο πελάτης του τις υποχρεώσεις υποβολής πληροφοριών τις οποίες αυτός ο άλλος ενδιάμεσος υπέχει – Άρθρα 7 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2023/C 35/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

κατά

Vlaamse Regering

Διατακτικό

Το άρθρο 8αβ, παράγραφος 5, της οδηγίας 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/822 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2018, είναι ανίσχυρο υπό το πρίσμα του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μέτρο που η εφαρμογή του από τα κράτη μέλη επιβάλλει κατ' αποτέλεσμα στον δικηγόρο ο οποίος ενεργεί ως ενδιάμεσος, υπό την έννοια του άρθρου 3, σημείο 21, της οδηγίας, όπως αυτή τροποποιήθηκε, σε περίπτωση που απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών, η οποία προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 8αβ της οδηγίας, όπως αυτή τροποποιήθηκε, λόγω του επαγγελματικού απορρήτου από το οποίο δεσμεύεται, να γνωστοποιεί χωρίς καθυστέρηση σε κάθε άλλον ενδιάμεσο ο οποίος δεν είναι ο πελάτης του τις υποχρεώσεις υποβολής πληροφοριών τις οποίες αυτός ο άλλος ενδιάμεσος υπέχει δυνάμει της παραγράφου 6 του άρθρου 8αβ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 128 της 12.4.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Administrativen sad — Blagoevgrad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VS κατά Inspektorat v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

(Υπόθεση C-180/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρα 2, 4 και 6 – Εφαρμογή του κανονισμού 2016/679 – Έννοια του «εννόμου συμφέροντος» – Έννοια της φράσης «καθήκον που εκτελείται προς το δημόσιο συμφέρον ή κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας» – Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 – Άρθρα 1, 3, 4, 6 και 9 – Νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται στο πλαίσιο ποινικής έρευνας – Περαιτέρω επεξεργασία δεδομένων που αφορούν το φερόμενο θύμα ποινικού αδικήματος με σκοπό την απαγγελία κατηγοριών – Έννοια της φράσης «σκοπός άλλος από εκείνον για τον οποίο συλλέγονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» – Δεδομένα χρησιμοποιηθέντα από την εισαγγελία κράτους μέλους προς τον σκοπό της υπεράσπισης της στο πλαίσιο αγωγής κατά του Δημοσίου λόγω αστικής ευθύνης]

(2023/C 35/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Blagoevgrad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VS

κατά

Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

Παρισταμένου του: Teritorialno otdelenie — Petrich kam Rayonna prokuratura — Blagoevgrad

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 6 αυτής,

έχει την έννοια ότι:

επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εξυπηρετεί σκοπό άλλον από εκείνον για τον οποίο συνελέγησαν τα δεδομένα αυτά, όταν η συλλογή των δεδομένων πραγματοποιήθηκε για τους σκοπούς της διερεύνησης και της ανίχνευσης ποινικού αδικήματος, ενώ η επεξεργασία πραγματοποιείται πλέον για τους σκοπούς της δίωξης προσώπου κατά το πέρας της επίμαχης ποινικής έρευνας, και τούτο ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι το πρόσωπο αυτό είχε θεωρηθεί θύμα του αδικήματος κατά τον χρόνο της συλλογής των δεδομένων και ότι μια τέτοια επεξεργασία επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας, εφόσον πληροί τις προϋποθέσεις που τάσσει η συγκεκριμένη διάταξη.

- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 8, και το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2016/680 καθώς και το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων)

έχουν την έννοια ότι:

ο κανονισμός αυτός έχει εφαρμογή στις επεξεργασίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που διενεργούνται από την εισαγγελία κράτους μέλους, προκειμένου να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας στο πλαίσιο αγωγής κατά του Δημοσίου λόγω αστικής ευθύνης, όταν, αφενός, ενημερώνει το αρμόδιο δικαστήριο για την ύπαρξη δικογραφιών σχετικών με φυσικό πρόσωπο που είναι διάδικος στο πλαίσιο της δίκης αυτής, οι οποίες σχηματίστηκαν για τους σκοπούς του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2016/680, και όταν, αφετέρου, διαβιβάζει τις δικογραφίες αυτές στο εν λόγω δικαστήριο.

- 3) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2016/679

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση που αγωγή κατά του Δημοσίου λόγω αστικής ευθύνης στηρίζεται στις παραβάσεις που καταλογίζονται στην εισαγγελία στο πλαίσιο της εκπλήρωσης των καθηκόντων της στον τομέα του ποινικού δικαίου, τέτοιου είδους επεξεργασίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να θεωρηθούν σύννομες εφόσον είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση αποστολής δημοσίου συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ε', του κανονισμού αυτού, με σκοπό την προάσπιση των εννόμων και περιουσιακών συμφερόντων του Δημοσίου, η οποία έχει ανατεθεί στην εισαγγελία στο πλαίσιο της σχετικής δίκης βάσει του εθνικού δικαίου, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω επεξεργασίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ανταποκρίνονται στο σύνολο των εφαρμοστέων απαιτήσεων του εν λόγω κανονισμού.

(¹) EE C 206 της 31.5.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Luxury Trust Automobil GmbH* κατά *Finanzamt Österreich*

(Υπόθεση C-247/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 42, στοιχείο α΄ – Άρθρο 197, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄ – Άρθρο 226, σημείο 11α – Άρθρο 141 – Απαλλαγή – Τριγωνική συναλλαγή – Καθορισμός του τελικού λήπτη μιας παράδοσης ως υπόχρεου του ΦΠΑ – Τιμολόγια – Μνεία «Αντίστροφη επιβάρυνση» – Υποχρεωτικός χαρακτήρας – Παράλειψη της αναγραφής της μνείας αυτής σε τιμολόγιο – Αναδρομική διόρθωση του τιμολογίου]

(2023/C 35/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Luxury Trust Automobil GmbH

κατά

Finanzamt Österreich

Διατακτικό

1) Το άρθρο 42, στοιχείο α΄, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45/EE του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2010, σε συνδυασμό με το άρθρο 197, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε,

έχει την έννοια ότι:

στο πλαίσιο τριγωνικής συναλλαγής, ο τελικός αποκτών δεν έχει οριστεί εγκύτως ως υπόχρεος του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) όταν το τιμολόγιο που εξέδωσε ο ενδιάμεσος αποκτών δεν περιλαμβάνει τη μνεία «Αντίστροφη επιβάρυνση», την οποία απαιτεί το άρθρο 226, σημείο 11α, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε.

2) Το άρθρο 226, σημείο 11α, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/45,

έχει την έννοια ότι:

η παράλειψη αναγραφής, σε τιμολόγιο, της μνείας «Αντίστροφη επιβάρυνση», την οποία απαιτεί η συγκεκριμένη διάταξη, δεν μπορεί να διορθωθεί μεταγενέστερα με την προσθήκη ένδειξης που να διευκρινίζει ότι το τιμολόγιο αφορά ενδοκοινοτική τριγωνική συναλλαγή και ότι η φορολογική οφειλή μεταφέρεται στον λήπτη της παράδοσης.

⁽¹⁾ EE C 263 της 5.7.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά ΗΥΑ, ΙΡ, ΔΔ, ΖΙ, ΣΣ

(Υπόθεση C-348/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 – Ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, και άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και δικαιώματα υπεράσπισης – Εξέταση μαρτύρων κατηγορίας εν τη απουσία του κατηγορουμένου και του συνηγόρου του κατά το στάδιο της ποινικής διαδικασίας – Αδυναμία εξέτασης των μαρτύρων κατηγορίας κατά το επ' ακροατηρίου στάδιο της ποινικής διαδικασίας – Εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει σε ποινικό δικαστήριο να στηρίξει την απόφασή του στην προγενέστερη κατάθεση των εν λόγω μαρτύρων]

(2023/C 35/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

ΗΥΑ, ΙΡ, ΔΔ, ΖΙ, ΣΣ

Παρισταμένης της: Spetsializirana prokuratura

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, ερμηνεύόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, και το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται στην εφαρμογή εθνικής νομοθετικής ρυθμίσεως δυνάμει της οποίας επιτρέπεται σε εθνικό δικαστήριο, όταν δεν είναι δυνατόν να εξετάσει μάρτυρα κατηγορίας κατά το επ' ακροατηρίου στάδιο της ποινικής διαδικασίας, να στηρίξει την απόφασή του ως προς την ενοχή ή την αθωότητα του κατηγορουμένου στην κατάθεση του εν λόγω μάρτυρα η οποία ελήφθη στο πλαίσιο της εξέτασής του ενώπιον δικαστή κατά το στάδιο της ποινικής διαδικασίας, πλην όμως χωρίς τη συμμετοχή του κατηγορουμένου ή του συνηγόρου του, εκτός εάν συντρέχει σοβαρός λόγος για τη μη εμφάνιση του μάρτυρα κατά το επ' ακροατηρίου στάδιο της ποινικής διαδικασίας, η κατάθεση του εν λόγω μάρτυρα δεν αποτελεί το μοναδικό ή καθοριστικό αποδεικτικό στοιχείο για την καταδίκη του κατηγορουμένου και υφίστανται επαρκή αντισταθμιστικά στοιχεία που εξισορροπούν τις δυσχέρειες τις οποίες προκαλεί στον κατηγορούμενο και στον συνηγόρο του η συνεκτίμηση της εν λόγω καταθέσεως ως αποδεικτικού στοιχείου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 338 της 23.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Landgericht München I (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — DOMUS-Software-AG κατά Marc Braschoß Immobilien GmbH

(Υπόθεση C-370/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2011/7/ΕΕ – Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές – Αποζημίωση για τα έξοδα εισπραχής στα οποία υποβλήθηκε ο πιστωτής λόγω καθυστέρησης πληρωμής από τον οφειλέτη – Άρθρο 6 – Ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό 40 ευρώ – Καθυστέρηση πλειόνων πληρωμών οι οποίες έχουν χαρακτήρα αμοιβής για παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών περιοδικού χαρακτήρα που πραγματοποιούνται σε εκτέλεση μίας και μόνης σύμβασης)

(2023/C 35/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht München I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

DOMUS-Software-AG

κατά

Marc Braschoß Immobilien GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 αυτής,

έχει την έννοια ότι:

όταν μία και μόνη σύμβαση προβλέπει διαδοχικές παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών και υποχρέωση καταβολής της αμοιβής για καθεμία από αυτές εντός ορισμένης προθεσμίας, το ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό των 40 ευρώ της αποζημίωσης για τα έξοδα είσπραξης οφείλεται στον πιστωτή για κάθε εκπρόθεσμη πληρωμή.

(¹) ΕΕ C 349 της 30.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesfinanzgericht (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — P GmbH κατά Finanzamt Österreich

(Υπόθεση C-378/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 203 – Τροποποιητική δήλωση ΦΠΑ – Αποδέκτες υπηρεσιών μη δυνάμενοι να προβάλλουν δικαίωμα έκπτωσης – Ανύπαρκτος κίνδυνος απώλειας φορολογικών εσόδων]

(2023/C 35/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

P GmbH

κατά

Finanzamt Österreich

Διατακτικό

Το άρθρο 203 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2016/1065 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2016,

έχει την έννοια ότι:

υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος παρέσχε υπηρεσία και ανέγραψε στο σχετικό τιμολόγιο που εξέδωσε ποσό φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) το οποίο υπολογίστηκε με εσφαλμένο συντελεστή, δεν οφείλει, βάσει της εν λόγω διάταξης, το εσφαλμένως χρεωθέν μέρος του ποσού του ΦΠΑ εάν δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος απώλειας φορολογικών εσόδων, λόγω του ότι οι αποδέκτες της υπηρεσίας είναι αποκλειστικώς τελικοί καταναλωτές, οι οποίοι δεν έχουν δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ εισροών.

(¹) ΕΕ C 349 της 30.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — DELID EOOD κατά Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond «Zemedelie»

(Υπόθεση C-409/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ) – Χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) – Κανονισμός (ΕΕ) 1305/2013 – Επενδυτική στήριξη – Εθνική ρύθμιση που εξαρτά την παροχή της στήριξης από την προϋπόθεση να προσκομίσει ο αιτών πιστοποιητικό καταχώρισης κτηνοτροφικής μονάδας στο όνομά του και να αποδείξει ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησής του, η απόδοση της γεωργικής εκμετάλλευσής του αντιστοιχεί σε τουλάχιστον 8 000 ευρώ]

(2023/C 35/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

DELID EOOD

κατά

Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond «Zemedelie»

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΕ) 1305/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/2393 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2017,

έχει την έννοια ότι:

δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την παροχή της στήριξης που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο από την προϋπόθεση της προσκόμισης από τον αιτούντα πιστοποιητικού καταχώρισης κτηνοτροφικής μονάδας στο όνομά του.

- 2) Το άρθρο 17 του κανονισμού 1305/2013, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2017/2393,

έχει την έννοια ότι:

δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την παροχή της στήριξης που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο από την προϋπόθεση της απόδειξης από τον αιτούντα ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησής του, η απόδοση της γεωργικής εκμεταλλεύσεώς του αντιστοιχεί σε τουλάχιστον 8 000 ευρώ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 401 της 4.10.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — X sp. z o.o., sp. k. κατά Z

(Υπόθεση C-419/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2011/7/ΕΕ – Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές – Άρθρο 2, σημείο 1 – Έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» – Αποζημίωση για τα έξοδα είσπραξης στα οποία υποβλήθηκε ο πιστωτής λόγω καθυστέρησης πληρωμής από τον οφειλέτη – Άρθρο 6 – Ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό 40 ευρώ – Καθυστέρηση πλειόνων πληρωμών οι οποίες έχουν χαρακτήρα αμοιβής για παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται σε εκτέλεση μίας και μόνης σύμβασης)

(2023/C 35/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X sp. z o.o., sp. k.

κατά

Z

Διατακτικό

1) Το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές,

έχει την έννοια ότι:

ο όρος «εμπορική συναλλαγή» που περιλαμβάνεται στο εν λόγω άρθρο αφορά καθεμία εκ των διαδοχικών παραδόσεων αγαθών ή παροχών υπηρεσιών που πραγματοποιούνται σε εκτέλεση μίας και μόνης σύμβασης.

2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/7, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της ίδιας οδηγίας,

έχει την έννοια ότι:

όταν μία και μόνη σύμβαση προβλέπει διαδοχικές παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών και υποχρέωση καταβολής της αμοιβής για καθεμία από αυτές εντός ορισμένης προθεσμίας, το ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό των 40 ευρώ της αποζημίωσης για τα έξοδα είσπραξης οφείλεται στον πιστωτή για κάθε καθυστερημένη πληρωμή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 490 της 6.12.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Aquila Part Prod Com S.A κατά Nemzeti Adó-és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-512/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 168 – Δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ – Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και της αναλογικότητας – Απάτη – Απόδειξη – Υποχρέωση επιμέλειας του υποκειμένου στον φόρο – Συνεκτίμηση παράβασης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις εθνικές διατάξεις και το δίκαιο της Ένωσης σχετικά με την ασφάλεια της τροφικής αλυσίδας – Εντολή που παρέχει ο υποκείμενος στον φόρο σε τρίτο για την πραγματοποίηση των φορολογητέων πράξεων – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47 – Δικαίωμα σε δίκαιη δίκη]

(2023/C 35/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aquila Part Prod Com S.A

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Διατακτικό

1) Η οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας,

έχει την έννοια ότι:

- σε περίπτωση που η φορολογική αρχή προτίθεται να αρνηθεί σε υποκείμενο στον φόρο το δικαίωμα έκπτωσης του καταβληθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) επί των εισροών για τον λόγο ότι μετέσχε σε αλυσιδωτή απάτη περί τον ΦΠΑ, η φορολογική αυτή αρχή δεν επιτρέπεται να αρκείται στην απόδειξη ότι η οικεία πράξη αποτελεί μέρος αλυσίδας κυκλικής τιμολόγησης·
- εναπόκειται στη φορολογική αρχή, αφενός, να χαρακτηρίσει επακριβώς τα στοιχεία που συνιστούν την απάτη και να αποδείξει τις δόλιες ενέργειες και, αφετέρου, να αποδείξει ότι ο υποκείμενος στον φόρο μετέσχε ενεργώς στην απάτη αυτή ή ότι γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η πράξη της οποίας έγινε επίκληση προς θεμελίωση του δικαιώματος έκπτωσης διενεργήθηκε στο πλαίσιο της εν λόγω απάτης, πράγμα που δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκην τον προσδιορισμό όλων των φορέων που μετείχαν στην απάτη καθώς και των αντίστοιχων ενεργειών τους.

2) Η οδηγία 2006/112

έχει την έννοια ότι:

- όταν η φορολογική αρχή επικαλείται ενεργό συμμετοχή του υποκειμένου στον φόρο σε απάτη περί τον φόρο προστιθέμενης αξίας προκειμένου να αρνηθεί το δικαίωμα προς έκπτωση, δεν της απαγορεύεται να στηρίζει την άρνηση αυτή, συμπληρωματικά ή επικουρικά, σε στοιχεία που αποδεικνύουν όχι την ίδια τη συμμετοχή, αλλά το γεγονός ότι ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο θα μπορούσε να γνωρίζει, αν είχε επιδείξει τη δέουσα επιμέλεια, ότι η σχετική πράξη διενεργήθηκε στο πλαίσιο τέτοιας απάτης·
- το γεγονός και μόνον ότι τα μέλη της αλυσίδας παραδόσεων, της οποίας αποτελεί μέρος η πράξη αυτή, γνωρίζονταν μεταξύ τους δεν συνιστά επαρκές στοιχείο για να αποδειχθεί η συμμετοχή του υποκειμένου στον φόρο στην απάτη.

3) Η οδηγία 2006/112, σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας,

έχει την έννοια ότι:

- όταν υφίστανται ενδείξεις που δημιουργούν υπόνοιες για την ύπαρξη παρατυπιών ή τη διάπραξη απάτης, δεν απαγορεύει να απαιτείται από τον υποκείμενο στον φόρο να επιδεικνύει αυξημένη επιμέλεια προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η πράξη που διενεργεί δεν έχει ως αποτέλεσμα τη συμμετοχή του σε απάτη·
- δεν μπορεί, ωστόσο, να απαιτείται από αυτόν να προβαίνει σε πολύπλοκους και σε βάθος φορολογικούς ελέγχους, όπως είναι οι έλεγχοι που δύναται να διεξάγει η φορολογική αρχή·
- στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει αν, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης, ο υποκείμενος στον φόρο επέδειξε επαρκή επιμέλεια και έλαβε τα μέτρα που θα μπορούσαν ευλόγως να απαιτηθούν από αυτόν υπό τις εν λόγω περιστάσεις.

4) Η οδηγία 2006/112

έχει την έννοια ότι:

- απαγορεύει στη φορολογική αρχή να αρνείται σε υποκείμενο στον φόρο την άσκηση του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) για τον λόγο και μόνον ότι ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εθνικές διατάξεις ή από το δίκαιο της Ένωσης σχετικά με την ασφάλεια της τροφικής αλυσίδας·

— η μη τήρηση των υποχρεώσεων αυτών μπορεί εντούτοις να αποτελεί ένα στοιχείο, μεταξύ άλλων, δυνάμενο να ληφθεί υπόψη από τη φορολογική αρχή προκειμένου να αποδειχθεί τόσο η ύπαρξη απάτης περί τον ΦΠΑ όσο και η συμμετοχή του υποκειμένου στον φόρο στην εν λόγω απάτη, ακόμη και ελλείψει προηγούμενης απόφασης του διοικητικού οργάνου που είναι αρμόδιο για τη διαπίστωση τέτοιας παράβασης.

- 5) Το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

δεν απαγορεύει στο δικαστήριο που επιλαμβάνεται της προσφυγής κατά της απόφασης της φορολογικής αρχής να λάβει υπόψη, ως αποδεικτικό στοιχείο της ύπαρξης απάτης περί τον φόρο προστιθέμενης αξίας ή της συμμετοχής του υποκειμένου στον φόρο στην απάτη αυτή, παράβαση των ως άνω υποχρεώσεων, εφόσον το εν λόγω αποδεικτικό στοιχείο μπορεί να αμφισβητηθεί και να συζητηθεί κατ' αντιμωλιαν ενώπιον του δικαστηρίου αυτού.

- 6) Η οδηγία 2006/112 και η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας

έχουν την έννοια ότι:

δεν απαγορεύουν φορολογική πρακτική η οποία, προκειμένου να μη χορηγηθεί στον υποκείμενο στον φόρο το δικαίωμα προς έκπτωση για τον λόγο ότι μετέσχε σε απάτη περί τον φόρο προστιθέμενης αξίας, συνίσταται στο να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος του εντολοδόχου του υποκειμένου στον φόρο γνώριζε τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν την απάτη, ανεξαρτήτως των εθνικών διατάξεων που έχουν εφαρμογή στη σύμβαση εντολής και των όρων της σύμβασης εντολής που έχει συναφθεί εν προκειμένω.

(¹) ΕΕ C 471 της 22.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BU κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-564/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Θεμελιώδη δικαιώματα – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Πολιτική ασύλου – Οδηγία 2013/32/ΕΕ – Άρθρο 11, παράγραφος 1, άρθρο 23, παράγραφος 1, και άρθρο 46, παράγραφοι 1 και 3 – Πρόσβαση στις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στον φάκελο του αιτούντος – Σύνολο των στοιχείων του φακέλου – Μεταδεδομένα – Κοινοποίηση του φακέλου αυτού υπό τη μορφή ατομικών ηλεκτρονικών αρχείων, χωρίς εσωτερική δομή και οργάνωση του συνόλου – Έγγραφο ενημέρωση – Ψηφιοποιημένο αντίγραφο της αποφάσεως φέρον ιδιόχειρη υπογραφή – Τήρηση του ηλεκτρονικού φακέλου χωρίς αρχειοθέτηση φακέλου σε έντυπη μορφή)

(2023/C 35/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BU

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 23, παράγραφος 1, και το άρθρο 46, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ερμηνεύονται σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική διοικητική πρακτική βάσει της οποίας η διοικητική αρχή που αποφάνθηκε επί αιτήσεως παροχής διεθνούς προστασίας κοινοποιεί στον εκπρόσωπο του αιτούντος αντίγραφο του σχετικού με την αίτηση αυτή ηλεκτρονικού φακέλου υπό τη μορφή σειράς χωριστών αρχείων με μορφότυπο PDF (Portable Document Format), χωρίς συνεχή αρίθμηση σελίδων, της οποίας η δομή μπορεί να απεικονισθεί οπτικά μέσω δωρεάν παρεχόμενου και ελεύθερος προσβάσιμου στο Διαδίκτυο λογισμικού, υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι ο συγκεκριμένος τρόπος κοινοποίησης διασφαλίζει πρόσβαση στο σύνολο των περιλαμβανόμενων στον συγκεκριμένο φάκελο πληροφοριών οι οποίες είναι κρίσιμες για την άμυνα του αιτούντος και βάσει των οποίων ελήφθη η απόφαση επί της αιτήσεως και, αφετέρου, ότι ο εν λόγω τρόπος κοινοποίησης παρέχει τη δυνατότητα της κατά το δυνατόν πιστότερης απεικόνισης της οργανωτικής δομής και της χρονολογικής σειράς των στοιχείων του φακέλου, υπό την επιφύλαξη των περιπτώσεων κατά τις οποίες σκοποί γενικού συμφέροντος αντιτίθενται στη γνωστοποίηση ορισμένων πληροφοριών στον εκπρόσωπο του αιτούντος.

2) Το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32

έχει την έννοια ότι:

δεν απαιτείται η απόφαση επί αιτήσεως παροχής διεθνούς προστασίας να φέρει την ιδιόχειρη υπογραφή του υπαλλήλου της αρμόδιας αρχής που εξέδωσε την απόφαση αυτή προκειμένου να γίνει δεκτό ότι η απόφαση κοινοποιήθηκε γραπτώς, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

(¹) EE C 11 της 10.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LSI — Germany GmbH κατά Freistaat Bayern

(Υπόθεση C-595/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές – Κανονισμός (ΕΕ) 1169/2011 – Άρθρο 17 και παράρτημα VI, μέρος Α, σημείο 4 – «Ονομασία του τροφίμου» – «Ονομασία του προϊόντος» – Υποχρεωτικές ενδείξεις στην επισήμανση των τροφίμων – Στοιχείο ή συστατικό που χρησιμοποιείται για την ολική ή μερική αντικατάσταση του στοιχείου ή συστατικού το οποίο οι καταναλωτές αναμένουν ότι έχει χρησιμοποιηθεί κατά το σύννηδες ή είναι παρόν σε ένα τρόφιμο]

(2023/C 35/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LSI — Germany GmbH

κατά

Freistaat Bayern

Διατακτικό

Οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 17, παράγραφοι 1, 4 και 5, και του παραρτήματος VI, μέρος Α, σημείο 4, του κανονισμού (ΕΕ) 1169/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με την παροχή πληροφοριών για τα τρόφιμα στους καταναλωτές, την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1925/2006 και την κατάργηση της οδηγίας 87/250/ΕΟΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 90/496/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της οδηγίας 1999/10/ΕΚ της Επιτροπής, της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών της Επιτροπής 2002/67/ΕΚ και 2008/5/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 608/2004 της Επιτροπής,

έχουν την έννοια ότι:

η φράση «ονομασία του προϊόντος», που περιλαμβάνεται στο παράρτημα VI, μέρος Α, σημείο 4, δεν έχει αυτοτελές νόημα, διαφορετικό από εκείνο της φράσης «ονομασία του τροφίμου», κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού, και ως εκ τούτου οι ειδικές απαιτήσεις σχετικά με την επισήμανση που προβλέπονται στο ως άνω παράρτημα VI, μέρος Α, σημείο 4, δεν εφαρμόζονται όσον αφορά την «προστατευόμενη ως πνευματική ιδιοκτησία ονομασία», την «εμπορική ονομασία» ή την «[επινοημένη] ονομασία», οι οποίες διαλαμβάνονται στο άρθρο 17, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού.

(¹) EE C 502 της 13.12.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — QE κατά Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

(Υπόθεση C-600/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Άρθρο 3, παράγραφος 1 – Άρθρο 4 – Κριτήρια εκτίμησης του καταχρηστικού χαρακτήρα μιας ρήτρας – Ρήτρα περί καταγγελίας σύμβασης δανείου – Συμβατική απαλλαγή από την υποχρέωση όχλησης)

(2023/C 35/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

QE

κατά

Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Διατακτικό

1) Η απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60), έχει την έννοια ότι τα τιθέμενα με αυτήν κριτήρια για την εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, ιδίως δε της σημαντικής ανισορροπίας μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών την οποία δημιουργεί η ρήτρα αυτή εις βάρος του καταναλωτή, δεν μπορούν να νοηθούν ούτε ως εφαρμοζόμενα σωρευτικά ούτε ως εφαρμοζόμενα διαζευκτικά, αλλά πρέπει να νοηθούν ως μέρος του συνόλου των περιστάσεων οι οποίες περιέβαλαν τη σύναψη της οικείας σύμβασης και τις οποίες ο εθνικός δικαστής οφείλει να εξετάσει προκειμένου να εκτιμήσει τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας συμβατικής ρήτρας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13.

2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, και το άρθρο 4 της οδηγίας 93/13

έχουν την έννοια ότι:

τυχόν καθυστέρηση άνω των 30 ημερών στην καταβολή δόσης δανείου μπορεί κατ' αρχήν, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας και του ύψους του δανείου, να συνιστά αφ' εαυτής αρκούντως σοβαρή μη εκπλήρωση της σύμβασης δανείου, κατά την έννοια της απόφασης της 26ης Ιανουαρίου 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60).

3) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, και το άρθρο 4 της οδηγίας 93/13

έχουν την έννοια ότι:

υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας, δεν επιτρέπουν στα μέρη σύμβασης δανείου να περιλάβουν στη σύμβασή τους ρήτρα η οποία προβλέπει ρητώς και χωρίς αμφισβημία ότι η σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί αυτοδικαίως σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής δόσης η οποία υπερβαίνει ορισμένο χρονικό διάστημα, στο μέτρο που η ρήτρα αυτή δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως και δημιουργεί εις βάρος του καταναλωτή σημαντική ανισορροπία μεταξύ των απορρεόντων από τη σύμβαση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των μερών.

(¹) EE C 502 της 13.12.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VB κατά GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

(Υπόθεση C-625/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Παράνομη καταγγελία σύμβασης εκ μέρους του καταναλωτή – Ρήτρα που κηρύχθηκε καταχρηστική η οποία καθορίζει το δικαίωμα του επαγγελματία σε αποζημίωση – Εφαρμογή εθνικής διάταξης ενδοτικού δικαίου)

(2023/C 35/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VB

κατά

GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται, στην περίπτωση ρήτρας αποζημίωσης σε σύμβαση πώλησης που κηρύχθηκε καταχρηστική και, ως εκ τούτου, άκυρη και η σύμβαση μπορεί, ωστόσο, να εξακολουθήσει να ισχύει χωρίς τη ρήτρα αυτή, στο δικαίωμα του επαγγελματία πωλητή που επέβαλε τη συγκεκριμένη ρήτρα να αξιώσει, στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης που στηρίζεται αποκλειστικά σε εθνική διάταξη ενδοτικού δικαίου, την αποκατάσταση της ζημίας του, όπως προβλέπεται από τη διάταξη αυτή, η οποία θα είχε εφαρμογή αν δεν υφίστατο η εν λόγω ρήτρα.

⁽¹⁾ EE C 37 της 24.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GV κατά Caisse nationale d'assurance pension

(Υπόθεση C-731/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων – Άρθρο 45 ΣΛΕΕ – Εργαζόμενοι – Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 – Άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2 – Ίση μεταχείριση – Κοινωνικές παροχές – Σύνταξη επιζώντος – Μέρη συμφώνου συμβίωσης – Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη χορήγηση συντάξεως επιζώντος από την εγγραφή στο εθνικό μητρώο του συμφώνου συμβίωσης που έχει εγκύρωσ συναφθεί και εγγραφεί σε άλλο κράτος μέλος]

(2023/C 35/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

GV

κατά

Caisse nationale d'assurance pension

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/589 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2016,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους υποδοχής η οποία προβλέπει ότι η χορήγηση σύνταξης επιζώντος στον επιζώντα καταχωρισμένο σύντροφο, ο οποίος έχει συνάψει σύμφωνο συμβίωσης εγκύτως συναφθέν και εγγεγραμμένο σε άλλο κράτος μέλος και δικαιούται τη σύνταξη λόγω της επαγγελματικής δραστηριότητας που άσκησε ο αποβιώσας καταχωρισμένος σύντροφος στο πρώτο κράτος μέλος, εξαρτάται από την προηγούμενη εγγραφή του συμφώνου συμβίωσης σε ευρετήριο που τηρεί το κράτος μέλος υποδοχής.

(¹) ΕΕ C 73 της 14.2.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Administratīvā rajona tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — AAS «BTA Baltic Insurance Company» κατά Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

(Υπόθεση C-769/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Άρθρο 18, παράγραφος 1 – Αρχές της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας και της αναλογικότητας – Απόφαση ανάκλησης προκήρυξης διαγωνισμού – Προσφορές υποβληθείσες χωριστά από δύο προσφέροντες που ανήκουν στον ίδιο οικονομικό φορέα, οι οποίες αποτελούν τις δύο πλέον συμφέρουσες από οικονομική άποψη προσφορές – Άρνηση του αναδόχου να υπογράψει τη σύμβαση – Απόφαση της αναθέτουσας αρχής να απορρίψει την προσφορά του επόμενου προσφέροντος, να περατώσει τη διαδικασία και να προκηρύξει νέο διαγωνισμό)

(2023/C 35/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā rajona tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AAS «BTA Baltic Insurance Company»

κατά

Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

Διατακτικό

Η αρχή της αναλογικότητας, κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει στην αναθέτουσα αρχή την υποχρέωση να περατώσει διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης όταν, σε περίπτωση απόσυρσης του αρχικώς επιλεγέντος προσφέροντος που υπέβαλε την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, ο προσφέρων που υπέβαλε την επόμενη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά αποτελεί μαζί με τον αρχικώς επιλεγέντα ενιαίο οικονομικό φορέα.

(¹) ΕΕ C 84 της 21.2.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του *Rechtbank Amsterdam* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος κατά του CJ

(Υπόθεση C-492/22 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Άρθρο 6, παράγραφος 2 – Προσδιορισμός των αρμοδίων αρχών – Απόφαση περί αναβολής της παράδοσης, εκδοθείσα από όργανο το οποίο δεν έχει την ιδιότητα δικαστικής αρχής εκτέλεσης – Άρθρο 23 – Παρέλευση των προθεσμιών παράδοσης – Συνέπειες – Άρθρο 12 και άρθρο 24, παράγραφος 1 – Συνέχιση της κράτησης του καταζητούμενου, με σκοπό την ποινική δίωξη στο κράτος μέλος εκτέλεσης – Άρθρα 6, 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα του κατηγορουμένου να παρασταθεί στη δίκη του)

(2023/C 35/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: CJ

Διατακτικό

1) Το άρθρο 24, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009,

έχει την έννοια ότι:

η απόφαση αναβολής της παράδοσης που διαλαμβάνεται στη διάταξη αυτή συνιστά απόφαση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης η οποία, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, της απόφασης-πλαισίου, πρέπει να λαμβάνεται από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης. Όταν μια τέτοια απόφαση δεν λαμβάνεται από την αρχή αυτή και παρήλθαν οι προθεσμίες του άρθρου 23, παράγραφος 2 έως 4, της απόφασης-πλαισίου, το πρόσωπο σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να απολυθεί, σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 5, της ίδιας απόφασης-πλαισίου.

2) Το άρθρο 12 και το άρθρο 24, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιβαίνει σε αυτά τα γεγονότα ότι πρόσωπο σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, η παράδοση του οποίου στις αρχές του κράτους μέλους έκδοσης αναβλήθηκε ούτως ώστε να μπορέσει να διωχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης, συνεχίζει να κρατείται, βάσει του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, κατά τη διάρκεια της επίμαχης ποινικής διαδικασίας.

3) Το άρθρο 24, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο και τρίτο εδάφιο και το άρθρο 48, παράγραφος 2 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται στην αναβολή της παράδοσης προσώπου κατά του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ούτως ώστε να μπορέσει να διωχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης μόνο για τον λόγο ότι το πρόσωπο αυτό δεν έχει παραιτηθεί από το δικαίωμά του να εμφανιστεί αυτοπροσώπως ενώπιον των επιληφθέντων δικαστηρίων αυτών των διώξεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 368 της 26.9.2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Centro Petroli Roma Srl κατά Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Υπόθεση C-597/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 53 και 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Περιεχόμενο της υποχρέωσης προδικαστικής παραπομπής την οποία υπέχουν τα εθνικά δικαστήρια τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας – Εξαιρέσεις από την υποχρέωση αυτή – Κριτήρια – Περιπτώσεις κατά τις οποίες η ορθή ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης είναι τόσο προφανής ώστε να μην καταλείπει περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία – Προϋπόθεση σύμφωνα με την οποία το εθνικό δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας πρέπει να έχει σχηματίσει την πεποίθηση ότι εξίσου προφανής θα εμφανιζόταν η λύση αυτή στα λοιπά δικαστήρια τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας των κρατών μελών και στο Δικαστήριο)

(2023/C 35/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Centro Petroli Roma Srl

κατά

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Διατακτικό

Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εθνικού δικαίου δύναται να μην υποβάλει στο Δικαστήριο ζήτημα ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης και να το επιλύσει με δική του ευθύνη όταν η ορθή ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης είναι τόσο προφανής ώστε να μην καταλείπει περιθώριο για καμία εύλογη αμφιβολία. Η εξέταση του ενδεχομένου αυτού πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του δικαίου της Ένωσης, τις ιδιαίστες δυσχέρειες που παρουσιάζει η ερμηνεία του και τον κίνδυνο αποκλίσεων της νομολογίας στο εσωτερικό της Ένωσης.

Το εν λόγω εθνικό δικαστήριο δεν υποχρεούται να αποδείξει κατά τρόπο εμπεριστατωμένο ότι τα λοιπά δικαστήρια τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας των κρατών μελών και το Δικαστήριο θα προέβαιναν στην ίδια ερμηνεία, αλλά πρέπει να έχει σχηματίσει την πεποίθηση, κατόπιν συνεκτιμήσεως των εν λόγω στοιχείων, ότι εξίσου προφανής θα εμφανιζόταν η λύση αυτή στα λοιπά δικαστήρια των κρατών μελών και στο Δικαστήριο.

⁽¹⁾ Ημερομηνία καταθέσεως: 27.09.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — TD, SD κατά mBank S.A.

(Υπόθεση C-138/22) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Ευνόηχο δάνειο με ρήτρα υπολογισμού σε ξένο νόμισμα – Καταχρηστικές ρήτρες – Ακυρότητα της σύμβασης λόγω καταχρηστικών ρητρών ή ρητρών αντίθετων προς τον νόμο – Επιλογή του καταναλωτή – Ερμηνεία του εθνικού δικαίου – Πρόδηλη αναρμοδιότητα)

(2023/C 35/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TD, SD

κατά

mBank S.A.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Warszawy — Śródmieście w Warszawie (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Βαρσοβίας — Κεντρικός τομέας της Βαρσοβίας, Πολωνία), με απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2022.

(¹) Ημερομηνία καταθέσεως: 25 Φεβρουαρίου 2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2022 [αίτηση του Tribunalul Specializat Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NC κατά Compañia Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

(Υπόθεση C-229/22) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii – Αποζημίωση των επιβατών και παροχή βοήθειας σε αυτούς – Ματαίωση πτήσης – Δικαίωμα αποζημίωσης σε περίπτωση προσφοράς μεταφοράς με άλλη πτήση – Προϋποθέσεις – Απόκλιση μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων διάταξης του δικαίου της Ένωσης – Προσφορά μεταφοράς με άλλη πτήση που επιτρέπει στους επιβάτες να φύγουν όχι περισσότερο από μία ώρα νωρίτερα από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης]

(2023/C 35/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NC

κατά

Compañia Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο iii, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91,

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση ματαίωσης πτήσης, οι επιβάτες έχουν δικαίωμα να λάβουν αποζημίωση από τον πραγματικό αερομεταφορέα σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού, εκτός αν έχουν πληροφορηθεί τη ματαίωση λιγότερο από επτά ημέρες πριν από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης και ο εν λόγω αερομεταφορέας τους προσφέρει μεταφορά με άλλη πτήση, η οποία τους επιτρέπει να φύγουν όχι περισσότερο από μία ώρα νωρίτερα από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης και να φτάσουν στον τελικό τους προορισμό λιγότερο από δύο ώρες μετά την προγραμματισμένη ώρα άφιξης.

(¹) Ημερομηνία καταθέσεως: 29 Μαρτίου 2022.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Consiglio di Stato (Ιταλία)** στις 13 Ιουνίου 2022 — GC κ.λπ. κατά **Croce Rossa Italiana κ.λπ.**

(Υπόθεση C-389/22)

(2023/C 35/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: GC κ.λπ.

Εφεσίβλητοι: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, προκειμένου να θεωρηθεί ότι εισάγεται παρέκκλιση από την υποχρέωση προδικαστικής παραπομπής που υπέχει το δικαστήριο τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ [...], να τεκμηριώνεται κατά τρόπο υποκειμενικό «[η] πεποίθηση ότι εξίσου προφανής θα ενεφανίζετο η λύση αυτή στα δικαστήρια των άλλων κρατών μελών και στο Δικαστήριο» [κατά την έννοια της απόφασης της 6ης Οκτωβρίου 1982, Cifit κ.λπ., υπόθεση 238/81] [...], με αιτιολόγηση της πιθανής ερμηνείας που ενδέχεται να δοθεί στο ίδιο ζήτημα από τα δικαστήρια άλλων κρατών μελών και από το Δικαστήριο εφόσον επιληφθούν ταυτόσημου ζητήματος;
- 2) Αρκεί να αποδειχθεί, [...] προκειμένου να αποφευχθεί η probatio diabolica και να καταστεί δυνατή η συγκεκριμένη εφαρμογή των μνημονευόμενων από το Δικαστήριο όρων, οι οποίοι εισάγουν παρέκκλιση από την υποχρέωση προδικαστικής παραπομπής, ότι το προδικαστικό ερώτημα (σχετικά με την ερμηνεία και την ορθή εφαρμογή της σχετικής με την υπό κρίση υπόθεση ευρωπαϊκής διάταξης), το οποίο υποβλήθηκε στο πλαίσιο εθνικής διαδικασίας, είναι προδήλως αβάσιμο, αποκλείοντας την ύπαρξη εύλογων αμφιβολιών συναφώς, λαμβανομένων υπόψη, σε αμιγώς αντικειμενικό επίπεδο –χωρίς να ερευνάται η συγκεκριμένη ερμηνευτική προσέγγιση που θα μπορούσαν να υιοθετήσουν διάφορα δικαστήρια– των ειδικών για το δίκαιο της Ένωσης όρων και της έννοιας που αποδίδεται στη διατύπωση της ευρωπαϊκής διάταξης (η οποία είναι σχετική εν προκειμένω), του νομοθετικού πλαισίου του δικαίου της Ένωσης στο οποίο αυτή εντάσσεται και των σκοπών προστασίας που τη διαπνέουν, δεδομένου του σταδίου εξέλιξης του ευρωπαϊκού δικαίου κατά τον χρόνο εφαρμογής της σχετικής διάταξης στο πλαίσιο εθνικής διαδικασίας;
- 3) Είναι δυνατόν, προκειμένου να διασφαλισθούν οι συνταγματικές και ευρωπαϊκές αξίες της ανεξαρτησίας του δικαστή και της εύλογης διάρκειας των διαδικασιών, να ερμηνευθεί το άρθρο 267 ΣΛΕΕ υπό την έννοια ότι αποκλείει το ενδεχόμενο υπαγωγής των δικαστών του εθνικού ανωτάτου δικαστηρίου, το οποίο εξέτασε και απέρριψε το αίτημα για υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως με αντικείμενο την ερμηνεία του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτοδικαίως ή κατά τη διακριτική ευχέρεια του μοναδικού διάδικου που ασκεί το ένδικο μέσο, σε διαδικασία λόγω αστικής και πειθαρχικής ευθύνης;
- 4) Συνάδουν με την οδηγία 1999/70/ΕΚ ⁽¹⁾ και με την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης τα άρθρα 1626, 1653, 1668 και 1669 του decreto legislativo n. 66 (νομοθετικού διατάγματος 66), της 15ης Μαρτίου 2010, τα οποία προβλέπουν την ύπαρξη σχέσεων εργασίας με δημόσια αρχή, οι οποίες δύνανται να παρατείνονται και να ανανεώνονται επανειλημμένως επί δεκαετίες χωρίς διακοπή;
- 5) Συνάδουν με την οδηγία 1999/70/ΕΚ και με την αρχή της μη διάκρισης τα άρθρα 5 και 6 του decreto legislativo n. 178/2012 (νομοθετικού διατάγματος 178/2012), κατά το μέρος που προβλέπουν διαφορετική μεταχείριση μεταξύ του προσωπικού του σώματος αυτού το οποίο απασχολείται χωρίς διακοπή (ήτοι, με σύμβαση αορίστου χρόνου) και του προσωπικού το οποίο απασχολείται προσωρινά (ήτοι, με σύμβαση ορισμένου χρόνου), ελλείψει νομοθετικών διατάξεων που να διασφαλίζουν ότι οι εργαζόμενοι οι οποίοι απασχολούνται προσωρινά έχουν τη δυνατότητα να διατηρήσουν τη σχέση εργασίας τους μετά την αναδιοργάνωση του φορέα στον οποίο ανήκουν;

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 η Gugler France κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2022 στην υπόθεση T-147/21, Gugler France κατά EUIPO — Gugler (GUGLER)

(Υπόθεση C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Gugler France (εκπρόσωπος: S. Guerlain, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Alexander Gugler

Με διάταξη της 5ης Δεκεμβρίου 2022, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναίρέσεων) απέρριψε την αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναίρέσεως και έκρινε ότι η Gugler France φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Βέλγιο) στις 29 Σεπτεμβρίου 2022 — Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies e.a., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables κατά Premier ministre/ Eerste Minister

(Υπόθεση C-623/22)

(2023/C 35/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies κ.λπ., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables κ.λπ.

Καθού: Premier ministre/ Eerste Minister

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η οδηγία (ΕΕ) 2018/822 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας σχετικά με δηλωτές διασυνοριακές ρυθμίσεις (¹), ενέχει παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων που κατοχυρώνονται στις εν λόγω διατάξεις, καθόσον δεν περιορίζει την υποχρέωση γνωστοποίησης των δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων στον φόρο εταιριών, αλλά την επιβάλλει σε κάθε φόρο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας και με την κατάργηση της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (²), περιλαμβανομένων, στο βελγικό δίκαιο, όχι μόνον του φόρου εταιριών, αλλά και άμεσων φόρων εκτός του φόρου εταιριών και έμμεσων φόρων, όπως τα τέλη καταχώρισης;
- 2) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προμνησθείσα οδηγία (ΕΕ) 2018/822 παραβιάζει την αρχή της νομιμότητας στις ποινικές διαδικασίες, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, και τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου και προσβάλλει το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθόσον οι έννοιες της «ρύθμισης» (και, επομένως, οι έννοιες της «διασυνοριακής ρύθμισης», της «ρύθμισης γενικής

χρήσης» και της «ρύθμισης ειδικού τύπου»), του «ενδιαμέσου», του «συμμετέχοντος», της «συνδεδεμένης επιχείρησης», ο προσδιορισμός «διασυνοριακή», τα διάφορα «διακριτικά» και η «δοκιμή του κυρίου οφέλους», που η οδηγία (ΕΕ) 2018/822 χρησιμοποιεί για τον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής και του περιεχομένου της υποχρέωσης γνωστοποίησης των δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων, δεν είναι αρκούντως σαφείς και ακριβείς;

- 3) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η προμνησθείσα οδηγία (ΕΕ) 2018/822, ειδικότερα καθόσον προσθέτει το άρθρο 8αβ, παράγραφοι 1 και 7, στην προμνησθείσα οδηγία 2011/16/ΕΕ, παραβιάζει την αρχή της νομιμότητας στις ποινικές διαδικασίες, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, και προσβάλλει το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθόσον η αφετηρία της προθεσμίας 30 ημερών, εντός της οποίας ο ενδιαμέσος ή ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος πρέπει να εκπληρώσει την υποχρέωση γνωστοποίησης δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων, δεν καθορίζεται με τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή;
- 4) Προσβάλλει το άρθρο 1, σημείο 2, της προμνησθείσας οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στον βαθμό που το νέο άρθρο 8αβ, παράγραφος 5, που προστέθηκε στην προμνησθείσα οδηγία 2011/16/ΕΕ, προβλέπει ότι, όταν κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να χορηγεί στους ενδιαμέσους δικαίωμα απαλλαγής από την υποβολή πληροφοριών σχετικά με δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση στις περιπτώσεις που η εν λόγω υποχρέωση γνωστοποίησης θα παραβίαζε την προβλεπόμενη βάση της εθνικής νομοθεσίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους υποχρέωση εμπιστευτικότητας, το εν λόγω κράτος μέλος υποχρεούται να απαιτεί από τον ενδιαμέσο να γνωστοποιεί, χωρίς καθυστέρηση, σε κάθε άλλον ενδιαμέσο ή, αν δεν υπάρχει άλλος ενδιαμέσος, στον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο τις υποχρεώσεις γνωστοποίησης που υπέχουν, στο μέτρο που η εν λόγω υποχρέωση συνεπάγεται ότι ο ενδιαμέσος που υπέχει υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου, εκτιθέμενος άλλως σε ποινικές κυρώσεις δυνάμει του δικαίου του εν λόγω κράτους μέλους, υποχρεούται να παρέχει σε άλλον ενδιαμέσο που δεν είναι πελάτης του τις πληροφορίες οι οποίες περιέρχονται σε γνώση του κατά την άσκηση του επαγγέλματός του;
- 5) Προσβάλλει η προμνησθείσα οδηγία (ΕΕ) 2018/822 το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Χάρτη των θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, καθόσον η υποχρέωση γνωστοποίησης των δηλωτέων διασυνοριακών ρυθμίσεων συνεπάγεται επέμβαση στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής των ενδιαμέσων και των ενδιαφερόμενων φορολογούμενων η οποία δεν είναι ευλόγως δικαιολογημένη και αναλογική σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς και δεν σχετίζεται με τον σκοπό της διασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς;

(¹) ΕΕ 2018, L 139, σ. 1.

(²) ΕΕ 2011, L 64, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις
12 Οκτωβρίου 2022 — X κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Υπόθεση C-639/22)

(2023/C 35/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Gelderland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: X

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112 (¹) την έννοια ότι τα μέλη ενός συνταξιοδοτικού ταμείου, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, μπορούν να θεωρηθούν ότι φέρουν επενδυτικό κίνδυνο και συνεπάγεται τούτο ότι το εν λόγω συνταξιοδοτικό ταμείο αποτελεί «αμοιβαίο κεφάλαιο» κατά την έννοια της διάταξης αυτής; Ασκει συναφώς επιρροή:

- το αν τα μέλη φέρουν ατομικό επενδυτικό κίνδυνο ή αρκεί να υφίστανται τα μέλη συλλογικά –και μόνον αυτά– τις συνέπειες της έκβασης των επενδύσεων;
- το πόσο υψηλός είναι ο συλλογικός και/ή ατομικός κίνδυνος;
- το κατά πόσον το ύψος των συνταξιοδοτικών παροχών εξαρτάται και από άλλους παράγοντες, όπως από το χρονικό διάστημα συσσώρευσης των συντάξεων, το ύψος των εργασιακών αποδοχών και τον συντελεστή αναγωγής σε τρέχουσα αξία;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις
12 Οκτωβρίου 2022 — Fiscale Eenheid Achmea BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst
Amsterdam**

(Υπόθεση C-640/22)

(2023/C 35/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Gelderland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Fiscale Eenheid Achmea BV

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112 (¹) την έννοια ότι τα μέλη ενός συνταξιοδοτικού ταμείου, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, μπορούν να θεωρηθούν ότι φέρουν επενδυτικό κίνδυνο και συνεπάγεται τούτο ότι το εν λόγω συνταξιοδοτικό ταμείο αποτελεί «αμοιβαίο κεφάλαιο» κατά την έννοια της διάταξης αυτής; Ασκήι συναφώς επιρροή:

- το αν τα μέλη φέρουν ατομικό επενδυτικό κίνδυνο ή αρκεί να υφίστανται τα μέλη συλλογικά –και μόνον αυτά– τις συνέπειες της έκβασης των επενδύσεων;
- το πόσο υψηλός είναι ο συλλογικός και/ή ατομικός κίνδυνος;
- το κατά πόσον το ύψος των συνταξιοδοτικών παροχών εξαρτάται και από άλλους παράγοντες, όπως από το χρονικό διάστημα συσσώρευσης των συντάξεων, το ύψος των εργασιακών αποδοχών και τον συντελεστή αναγωγής σε τρέχουσα αξία;
- το ότι, από την 1η Ιανουαρίου 2018, το συνταξιοδοτικό ταμείο δεν πραγματοποιεί πλέον ενεργή συσσώρευση και ότι, λόγω του χαμηλού δείκτη στρατηγικής κάλυψης, υποχρεούται να μεταβιβάσει το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του σε ασφαλιστή ή σε άλλο συνταξιοδοτικό ταμείο;

2. Συνεπάγεται η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας ότι, κατά την εφαρμογή του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112, στην περίπτωση ταμείων που δεν είναι ΟΣΕΚΑ ⁽¹⁾, πρέπει να εξετάζεται όχι μόνον αν τα εν λόγω ταμεία είναι παρεμφερή με ΟΣΕΚΑ, αλλά και αν, από την άποψη του μέσου καταναλωτή, είναι παρεμφερή με άλλα ταμεία τα οποία, μολονότι δεν είναι ΟΣΕΚΑ, θεωρούνται από το κράτος μέλος ως αμοιβαία κεφάλαια;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

(²) Οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις 12 Οκτωβρίου 2022 — Υ κατά Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Υπόθεση C-641/22)

(2023/C 35/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Gelderland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Υ

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112 ⁽¹⁾ την έννοια ότι τα μέλη ενός συνταξιοδοτικού ταμείου, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, μπορούν να θεωρηθούν ότι φέρουν επενδυτικό κίνδυνο και συνεπάγεται τούτο ότι το εν λόγω συνταξιοδοτικό ταμείο αποτελεί «αμοιβαίο κεφάλαιο» κατά την έννοια της διάταξης αυτής; Ασκει συναφώς επιρροή:

- το αν τα μέλη φέρουν ατομικό επενδυτικό κίνδυνο ή αρκεί να υφίστανται τα μέλη συλλογικά –και μόνον αυτά– τις συνέπειες της έκβασης των επενδύσεων;
- το πόσο υψηλός είναι ο συλλογικός και/ή ατομικός κίνδυνος;
- το κατά πόσον το ύψος των συνταξιοδοτικών παροχών εξαρτάται και από άλλους παράγοντες, όπως από το χρονικό διάστημα συσσώρευσης των συντάξεων, το ύψος των εργασιακών αποδοχών και τον συντελεστή αναγωγής σε τρέχουσα αξία;
- το ότι ο εργοδότης έχει παράσχει, για την περίοδο από το 2014 έως το 2020, εγγύηση ύψους έως 250 000 000 ευρώ, προκειμένου να επιτευχθεί η επιδιωκόμενη συσσώρευση των συντάξεων;

(¹) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις 12 Οκτωβρίου 2022 — Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten κατά Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

(Υπόθεση C-642/22)

(2023/C 35/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Gelderland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112 ⁽¹⁾ την έννοια ότι τα μέλη ενός συνταξιοδοτικού ταμείου, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, μπορούν να θεωρηθούν ότι φέρουν επενδυτικό κίνδυνο και συνεπάγεται τούτο ότι το εν λόγω συνταξιοδοτικό ταμείο αποτελεί «αμοιβαίο κεφάλαιο» κατά την έννοια της διάταξης αυτής; Ασκει συναφώς επιρροή:

- το αν τα μέλη φέρουν ατομικό επενδυτικό κίνδυνο ή αρκεί να υφίστανται τα μέλη συλλογικά –και μόνον αυτά– τις συνέπειες της έκβασης των επενδύσεων;
- το πόσο υψηλός είναι ο συλλογικός και/ή ατομικός κίνδυνος;
- το κατά πόσον το ύψος των συνταξιοδοτικών παροχών εξαρτάται και από άλλους παράγοντες, όπως από το χρονικό διάστημα συσσώρευσης των συντάξεων, το ύψος των εργασιακών αποδοχών και τον συντελεστή αναγωγής σε τρέχουσα αξία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το rechtbank Gelderland (Κάτω Χώρες) στις 12 Οκτωβρίου 2022 — Stichting BPL Pensioen κατά Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Υπόθεση C-643/22)

(2023/C 35/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Gelderland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Stichting BPL Pensioen

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112 ⁽¹⁾ την έννοια ότι τα μέλη ενός συνταξιοδοτικού ταμείου, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, μπορούν να θεωρηθούν ότι φέρουν επενδυτικό κίνδυνο και συνεπάγεται τούτο ότι το εν λόγω συνταξιοδοτικό ταμείο αποτελεί «αμοιβαίο κεφάλαιο» κατά την έννοια της διάταξης αυτής; Ασκει συναφώς επιρροή:

- το αν τα μέλη φέρουν ατομικό επενδυτικό κίνδυνο ή αρκεί να υφίστανται τα μέλη συλλογικά –και μόνον αυτά– τις συνέπειες της έκβασης των επενδύσεων;
- το πόσο υψηλός είναι ο συλλογικός και/ή ατομικός κίνδυνος;
- το κατά πόσον το ύψος των συνταξιοδοτικών παροχών εξαρτάται και από άλλους παράγοντες, όπως από το χρονικό διάστημα συσσώρευσης των συντάξεων, το ύψος των εργασιακών αποδοχών και τον συντελεστή αναγωγής σε τρέχουσα αξία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Rechtbank Gelderland** (Κάτω Χώρες) στις **12 Οκτωβρίου 2022** — **Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)** κατά **Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Υπόθεση **C-644/22**)

(2023/C 35/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Gelderland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχει το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112⁽¹⁾ την έννοια ότι τα μέλη ενός συνταξιοδοτικού ταμείου, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, μπορούν να θεωρηθούν ότι φέρουν επενδυτικό κίνδυνο και συνεπάγεται τούτο ότι το εν λόγω συνταξιοδοτικό ταμείο αποτελεί «αμοιβαίο κεφάλαιο» κατά την έννοια της διάταξης αυτής; Ασκεί συναφώς επιρροή:
 - το αν τα μέλη φέρουν ατομικό επενδυτικό κίνδυνο ή αρκεί να υφίστανται τα μέλη συλλογικά –και μόνον αυτά– τις συνέπειες της έκβασης των επενδύσεων;
 - το πόσο υψηλός είναι ο συλλογικός και/ή ατομικός κίνδυνος;
 - το κατά πόσον το ύψος των συνταξιοδοτικών παροχών εξαρτάται και από άλλους παράγοντες, όπως από το χρονικό διάστημα συσσώρευσης των συντάξεων, το ύψος των εργασιακών αποδοχών και τον συντελεστή αναγωγής σε τρέχουσα αξία;
- Συνεπάγεται η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας ότι, κατά την εφαρμογή του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112, στην περίπτωση ταμείων που δεν είναι ΟΣΕΚΑ⁽²⁾, πρέπει να εξετάζεται όχι μόνον αν τα εν λόγω ταμεία είναι παρεμφερή με ΟΣΕΚΑ, αλλά και αν, από την άποψη του μέσου καταναλωτή, είναι παρεμφερή με άλλα ταμεία τα οποία, μολονότι δεν είναι ΟΣΕΚΑ, θεωρούνται από το κράτος μέλος ως αμοιβαία κεφάλαια;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

⁽²⁾ Οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Cour d'appel de Mons** (Βέλγιο) στις **17 Οκτωβρίου 2022** — **Fédération internationale de football association (FIFA)** κατά **BZ**

(Υπόθεση **C-650/22**)

(2023/C 35/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Fédération internationale de football association (FIFA)

Εφεσίβλητος: BZ

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 45 και 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι απαγορεύουν:

- την αρχή της εις ολόκληρον ευθύνης του ποδοσφαιριστή και του συλλόγου που επιθυμεί να τον προσλάβει για την καταβολή της αποζημίωσης που οφείλεται στον σύλλογο το συμβόλαιο με τον οποίο λύθηκε χωρίς νόμιμη αιτία, όπως ορίζει το άρθρο 17.2 του RSTJ της FIFA, σε συνδυασμό με τις αθλητικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17.4 του ίδιου κανονισμού και τις οικονομικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17.1·
- τη δυνατότητα της ομοσπονδίας στην οποία υπάγεται ο προηγούμενος σύλλογος του ποδοσφαιριστή να μην εκδώσει το διεθνές πιστοποιητικό μετεγγραφής, αναγκαίο για την πρόσληψη του ποδοσφαιριστή από νέο σύλλογο, εάν υφίσταται διαφορά μεταξύ του εν λόγω προηγούμενου συλλόγου και του ποδοσφαιριστή (άρθρο 9.1 του RSTJ της FIFA και άρθρο 8.2.7 του παραρτήματος 3 του εν λόγω RSTJ);

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Βέλγιο) στις 19 Οκτωβρίου 2022 — FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu κατά Triferto Belgium NV

(Υπόθεση C-654/22)

(2023/C 35/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Καθή: Triferto Belgium NV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 3, παράγραφοι 10 και 11, του κανονισμού REACH⁽¹⁾ την έννοια ότι το πρόσωπο που παραγγέλνει ή αγοράζει ουσία από παρασκευαστή εγκατεστημένο εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπόκειται σε υποχρέωση καταχώρισης, ακόμη και αν όλες οι διατυπώσεις που αφορούν τη φυσική εισαγωγή της ουσίας στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης διεκπεραιώνονται στην πραγματικότητα από τρίτο, ο οποίος επιβεβαιώνει επίσης ρητώς ότι αναλαμβάνει την ευθύνη γι' αυτές;

Έχει σημασία για την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα το αν η ποσότητα της ουσίας που παραγγέλθηκε ή αγοράστηκε αποτελεί μέρος μόνον (ποσότητας ανώτερης πάντως του ενός τόνου) μεγαλύτερης παρτίδας της ίδιας ουσίας του ίδιου εγκατεστημένου εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρασκευαστή, η οποία εισάγεται στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης από τον εν λόγω τρίτο προκειμένου να τοποθετηθεί εκεί σε αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης;

- 2) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού REACH την έννοια ότι ούτε οι ουσίες που τοποθετούνται σε αποθήκη τελωνειακής αποταμίευσης (με την υπαγωγή τους στη διαδικασία J, κωδικός 71 00, στο πεδίο 37 του ενιαίου διοικητικού εγγράφου) εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού REACH μέχρις ότου απομακρυνθούν σε μεταγενέστερο στάδιο και υπαχθούν σε άλλο τελωνειακό καθεστώς (π.χ. θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία);

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως: Έχουν το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 3, παράγραφοι 10 και 11, του κανονισμού REACH την έννοια ότι η υποχρέωση καταχώρισης βαρύνει στην περίπτωση αυτή το πρόσωπο που αγόρασε απευθείας την ουσία εκτός της Ένωσης και ζητεί να την παραλάβει (χωρίς προηγουμένως να έχει πράγματι εισαγάγει την ουσία αυτή στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης), ακόμη και αν η ουσία έχει ήδη καταχωριστεί από την τρίτη επιχείρηση που την εισήγαγε πράγματι στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης σε προγενέστερο χρόνο;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 19 Οκτωβρίου 2022

(Υπόθεση C-658/22)

(2023/C 35/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) [Έ]χουν το άρθρο 2, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης) και το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), την έννοια ότι δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί με νόμο και διασφαλίζει την αποτελεσματική έννομη προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνικό δικαστήριο αποφαινόμενο σε τελευταίο βαθμό [ήτοι το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο, Πολωνία)] στη σύνθεση του οποίου μετέχουν πρόσωπα που διορίστηκαν ως δικαστές κατά παράβαση των θεμελιωδών κανόνων του δικαίου του κράτους μέλους σχετικά με τον διορισμό των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), η οποία συνίσταται:
- α) στην, εκ μέρους του Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej (Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας), ανακοίνωση κενών θέσεων στο Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο), χωρίς να έχει προηγηθεί προσυπογραφή του Prezes Rady Ministrów (Προέδρου του Υπουργικού Συμβουλίου, Πολωνία),
- β) στη διεξαγωγή της διαδικασίας που προηγείται του διορισμού χωρίς να τηρηθούν οι αρχές της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας, από κρατικό όργανο [Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο, Πολωνία)], το οποίο –λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών της συγκρότησής του κατά το μέρος του που αποτελείται από δικαστές και του τρόπου λειτουργίας του– δεν πληροί τις προϋποθέσεις ενός συνταγματικού οργάνου που προασπίζεται την ανεξαρτησία των δικαστηρίων και των δικαστών,
- γ) στην έκδοση από τον Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej (Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας) των πράξεων διορισμού σε θέση δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), παρά την προηγούμενη προσβολή ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου [Naczelny Sąd Administracyjny (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Πολωνία)] της απόφασης του Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου) η οποία περιελάμβανε την πρόταση διορισμού, την αναστολή εκ μέρους του Naczelny Sąd Administracyjny (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) της εκτέλεσης της απόφασης αυτής σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και την εκκρεμοδικία της προσφυγής, την οποία εν συνέχεια το Naczelny Sąd Administracyjny (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) δέχθηκε, ακυρώνοντας τελεσίδικα την προσβαλλόμενη απόφαση, λόγω του παράνομου χαρακτήρα της, με αποτέλεσμα να εξαφανιστεί αυτή από την έννομη τάξη και να εκλείψει κατ' αυτόν τον τρόπο, όσον αφορά την πράξη διορισμού σε θέση δικαστή του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), η απαιτούμενη κατά το άρθρο 179 του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας βάση η οποία λαμβάνει τη μορφή πρότασης του Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου) για τον διορισμό δικαστή;

- 2) [Έ]χουν το άρθρο 2, το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη και το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή διατάξεων του εθνικού δικαίου, όπως το άρθρο 29, παράγραφοι 2 και 3, το άρθρο 26, παράγραφος 3, και το άρθρο 72, παράγραφοι 1, 2 και 3, του *ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* (νόμου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κωδικοποιημένο κείμενο: Dz.U. 2021, θέση 154), καθόσον αυτές απαγορεύουν, με την απειλή πειθαρχικής κύρωσης υπό τη μορφή της παύσης, τη διαπίστωση ή εκτίμηση, εκ μέρους του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου), της νομιμότητας του διορισμού δικαστή ή της απορρέουσας από τον διορισμό αυτό εξουσίας άσκησης δικαιοδοτικών καθηκόντων, καθώς και την επί της ουσίας εκτίμηση των αιτήσεων εξαιρέσεως δικαστή οι οποίες στηρίζονται σε αυτούς τους λόγους, λαμβανομένου υπόψη ότι η εν λόγω απαγόρευση δικαιολογείται με επικλήση του σεβασμού που πρέπει να επιδεικνύει η Ένωση στη συνταγματική ταυτότητα των κρατών μελών;
- 3) [Έ]χουν το άρθρο 2 και το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 19 ΣΕΕ και το άρθρο 267 ΣΛΕΕ την έννοια ότι η εκτίμηση της ανεξαρτησίας ενός δικαστηρίου ή η εξέταση του ζητήματος αν ένα δικαστήριο έχει συσταθεί με νόμο κατά την έννοια του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν κωλύεται από απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου του κράτους μέλους [ήτοι του *Trybunał Konstytucyjny* (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Πολωνία)], με την οποία διαπιστώθηκε ότι δεν συνάδει με το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας απόφαση εθνικού δικαστηρίου αποφαινόμενου σε τελευταίο βαθμό [ήτοι του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου)], λαμβανομένου επιπλέον υπόψη ότι η απόφαση του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου) αποσκοπούσε στη συμμόρφωση προς απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, [ότι] οι διατάξεις του Συντάγματος της Δημοκρατίας της Πολωνίας και της ισχύουσας νομοθεσίας (κανόνες του εθνικού δικαίου) δεν απονέμουν στο *Trybunał Konstytucyjny* (Συνταγματικό Δικαστήριο) αρμοδιότητα ελέγχου των δικαστικών αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων για την άρση της αμφισβήτησης όσον αφορά την ερμηνεία κανόνων δικαίου οι οποίες εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 83 του *ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* (νόμου της 8ης Δεκεμβρίου 2017 περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, κωδικοποιημένο κείμενο: Dz.U. 2021, θέση 154), και, τέλος, ότι το *Trybunał Konstytucyjny* (Συνταγματικό Δικαστήριο) δεν αποτελεί, δεδομένου του σημερινού τρόπου συγκρότησής του, δικαστήριο που έχει συσταθεί με νόμο, κατά την έννοια της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Dz.U. 1993, αριθ. 61, θέση 284, όπως έχει τροποποιηθεί);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 24 Οκτωβρίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά M.N.

(Υπόθεση C-670/22)

(2023/C 35/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Κατηγορούμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης

M.N.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σχετικά με την ερμηνεία του όρου «αρχή έκδοσης» σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2014/41 (*):
- α) Πρέπει να εκδοθεί από δικαστή Ευρωπαϊκή Εντολή Έρευνας (στο εξής: ΕΕΕ) για την απόκτηση αποδεικτικών στοιχείων που βρίσκονται ήδη στο κράτος εκτέλεσης (εν προκειμένω: Γαλλία), εάν κατά το δίκαιο του κράτους έκδοσης (εν προκειμένω: Γερμανία) η διεξαγωγή αποδείξεων, στην οποία θα στηρίζονταν παρόμοια εγχώρια υπόθεση, θα έπρεπε να διαταχθεί από τον δικαστή;
- β) Ισχύει τούτο, επικουρικός, τουλάχιστον όταν το κράτος εκτέλεσης έχει εφαρμόσει το σχετικό μέτρο στο έδαφος του κράτους έκδοσης, προκειμένου να θέσει, στη συνέχεια, τα αντηθέντα δεδομένα στη διάθεση των ανακριτικών αρχών του κράτους έκδοσης που ενδιαφέρονται για τα δεδομένα αυτά με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης;

- γ) Πρέπει η ΕΕΕ για την απόκτηση αποδεικτικών στοιχείων να εκδίδεται πάντοτε από δικαστή (ή από ανεξάρτητο όργανο που δεν εμπλέκεται σε ποινικές έρευνες), ανεξάρτητα από τους εθνικούς κανόνες δικαιοδοσίας του κράτους έκδοσης, εφόσον το μέτρο αφορά σοβαρή παρέμβαση σε θεμελιώδη δικαιώματα υψηλού επιπέδου;
- 2) Σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/41:
- α) Αποκλείει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/41 ΕΕΕ σχετική με τη διαβίβαση δεδομένων τα οποία είναι ήδη διαθέσιμα στο κράτος εκτέλεσης (Γαλλία) από την παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών –ιδίως δεδομένα κίνησης και θέσης και καταγραφές περιεχομένου επικοινωνιών–, εάν η παρακολούθηση που διενεργήθηκε από το κράτος εκτέλεσης κάλυπτε όλους τους συνδρομητές υπηρεσίας επικοινωνιών, η ΕΕΕ επιδιώκει τη διαβίβαση των δεδομένων όλων των συνδέσεων που χρησιμοποιούνται στην επικράτεια του κράτους έκδοσης και δεν υπήρχαν συγκεκριμένες ενδείξεις για τη τέλεση σοβαρών ποινικών αδικημάτων από τους εν λόγω μεμονωμένους χρήστες ούτε κατά τον χρόνο της διαταγής και εκτέλεσης του μέτρου παρακολούθησης ούτε κατά τον χρόνο έκδοσης της ΕΕΕ;
- β) Αποκλείει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/41 μία τέτοια ΕΕΕ όταν η ακεραιότητα των δεδομένων που αντλήθηκαν με το μέτρο παρακολούθησης δεν μπορεί να ελεγχθεί από τις αρχές του κράτους εκτέλεσης λόγω εκτεταμένου απορρήτου;
- 3) Σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2014/41:
- α) Αποκλείει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2014/41 ΕΕΕ σχετική με τη διαβίβαση δεδομένων για τις τηλεπικοινωνίες που είναι ήδη διαθέσιμα στο κράτος εκτέλεσης (Γαλλία) σε περίπτωση που το μέτρο παρακολούθησης του κράτους εκτέλεσης στο οποίο στηρίζεται η διεξαγωγή αποδείξεων θα ήταν απαράδεκτο με βάση το δίκαιο του κράτους έκδοσης (Γερμανία) σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση;
- β) Επικουρικός: ισχύει τούτο σε κάθε περίπτωση εάν το κράτος εκτέλεσης πραγματοποίησε την παρακολούθηση στο έδαφος του κράτους έκδοσης και προς το συμφέρον αυτού;
- 4) Σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/41:
- α) Συνιστά παρακολούθηση τηλεπικοινωνιών, κατά την έννοια του άρθρου 31 της οδηγίας 2014/41, ένα μέτρο που συνδέεται με τη διεύθυνση σε τερματικές συσκευές με σκοπό την άντληση δεδομένων κίνησης, θέσης και επικοινωνίας μιας υπηρεσίας επικοινωνιών μέσω διαδικτύου;
- β) Πρέπει η κοινοποίηση κατά το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/41 να απευθύνεται πάντοτε σε δικαστή ή ισχύει τούτο, τουλάχιστον, όταν το μέτρο που σχεδιάζει το κράτος παρακολούθησης (Γαλλία) θα μπορούσε να διαταχθεί μόνον από δικαστή κατά το δίκαιο του κράτους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση (Γερμανία) στο πλαίσιο παρόμοιας εγχώριας υποθέσεως;
- γ) Στο μέτρο που το άρθρο 31 της οδηγίας 2014/41 εξυπηρετεί επίσης την ατομική προστασία των οικείων χρηστών τηλεπικοινωνιών, καλύπτει αυτό και τη χρήση των δεδομένων για την άσκηση ποινικής δίωξης στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση (Γερμανία) και, σε τέτοια περίπτωση, είναι ο εν λόγω σκοπός ισοδύναμος με τον περαιτέρω σκοπό της προστασίας της κυριαρχίας του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η κοινοποίηση;
- 5) Νομικές συνέπειες της απόκτησης αποδεικτικών στοιχείων κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης:
- α) Σε περίπτωση απόκτησης αποδεικτικών στοιχείων βάσει ΕΕΕ που αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να προκύψει απαγόρευση χρήσεως των αποδεικτικών στοιχείων άμεσα από την αρχή της αποτελεσματικότητας κατά το δίκαιο της Ένωσης;
- β) Σε περίπτωση απόκτησης αποδεικτικών στοιχείων βάσει ΕΕΕ που αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, συνεπάγεται η αρχή της ισοδυναμίας κατά το δίκαιο της Ένωσης απαγόρευση χρήσεως των αποδεικτικών στοιχείων, εάν το μέτρο που διέπει την άντληση αποδεικτικών στοιχείων στο κράτος εκτέλεσης δεν θα μπορούσε να διαταχθεί σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση στο κράτος έκδοσης και τα αποδεικτικά στοιχεία που θα είχαν αποκτηθεί βάσει τέτοιου παράνομου εθνικού μέτρου δεν θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης;

- γ) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, ιδίως στην αρχή της αποτελεσματικότητας, η δικαιολόγηση της αξιοποίησης αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, τα οποία αποκτήθηκαν κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης ακριβώς λόγω ελλείψεως υποψίας αξιόποινης πράξης, βάσει σταθμίσεως συμφερόντων που στηρίζεται στη σοβαρότητα των αξιόποινων πράξεων οι οποίες έγιναν γνωστές, πρώτη φορά, κατόπιν της εκτιμήσεως των αποδεικτικών στοιχείων;
- δ) Επικουρικός: συνάγεται από το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως από την αρχή της αποτελεσματικότητας, ότι οι παραβάσεις του δικαίου της Ένωσης κατά την απόκτηση αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο εθνικής ποινικής διαδικασίας δεν είναι δυνατόν να μην έχουν απολύτως καμία συνέπεια, ακόμη και στην περίπτωση σοβαρών αδικημάτων, και, ως εκ τούτου, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη υπέρ του κατηγορουμένου, τουλάχιστον στο επίπεδο της εκτιμήσεως των αποδεικτικών στοιχείων ή της επιμετρήσεως της ποινής;

(¹) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ 2014, L 130, σ. 1)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach (Πολωνία) στις 2 Νοεμβρίου 2022 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A. κατά P. S.A.

(Υπόθεση C-677/22)

(2023/C 35/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Katowice — Wschód w Katowicach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-αιτούσα: Przedsiębiorstwo Produkcyjno — Handlowo — Usługowe A.

Εναγομένη-καθή: P. S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (αναδιτύπωση) (¹) (ΕΕ 2011, L 48, σ. 1), την έννοια ότι ο εκ μέρους επιχειρήσεων διά ρητής συμφωνίας καθορισμός προθεσμίας πληρωμής που υπερβαίνει τις 60 ημερολογιακές ημέρες είναι δυνατός μόνο στην περίπτωση συμβάσεων των οποίων οι ρήτρες δεν καθορίζονται αποκλειστικώς από ένα εκ των συμβαλλομένων μερών;

(¹) ΕΕ 2011, L 48, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Krakowa — Podgórze w Krakowie (Πολωνία) στις 3 Νοεμβρίου 2022 — Profi Credit Polska S.A. κατά G.N.

(Υπόθεση C-678/22)

(2023/C 35/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Krakowa — Podgórze w Krakowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Profi Credit Polska S.A.

Εναγομένη: G.N.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο στ', σε συνδυασμό με το άρθρο 3, στοιχείο ι', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, ερμηνευόμενα με γνώμονα την αρχή της αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ένωσης και τον σκοπό της εν λόγω οδηγίας, καθώς και υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽²⁾, την έννοια ότι αντιτίθεται στην πρακτική να περιλαμβάνονται σε συμβάσεις καταναλωτικής πίστης, των οποίων το περιεχόμενο δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως μεταξύ του επαγγελματία (πιστωτικού φορέα) και του καταναλωτή (δανειολήπτη), ρήτρες οι οποίες προβλέπουν την επιβολή τόκου όχι μόνον επί του ποσού της πιστώσεως που αναλαμβάνεται από τον καταναλωτή, αλλά και επί του κόστους της πιστώσεως εκτός των τόκων (ήτοι επί των προμηθειών ή των λοιπών χρεώσεων, οι οποίες δεν αποτελούν μεν συστατικό στοιχείο του ποσού της πιστώσεως που χορηγείται στον καταναλωτή, αλλά συναπαρτίζουν το συνολικό ποσό που οφείλει να καταβάλει ο καταναλωτής για την εκπλήρωση της υποχρέωσης που υπέχει βάσει της συμβάσεως καταναλωτικής πίστης);
- 2) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχεία στ' και ζ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ερμηνευόμενο με γνώμονα την αρχή της αποτελεσματικότητας κατά το δίκαιο της Ένωσης και τον σκοπό της εν λόγω οδηγίας και υπό το πρίσμα του άρθρου 5 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, την έννοια ότι αντιτίθεται στην πρακτική να περιλαμβάνονται σε συμβάσεις καταναλωτικής πίστης των οποίων το περιεχόμενο δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως μεταξύ του επαγγελματία (πιστωτικού φορέα) και του καταναλωτή (δανειολήπτη), ρήτρες οι οποίες μνημονεύουν μόνον το χρεωστικό επιτόκιο και το συνολικό ποσό των κεφαλαιοποιημένων τόκων που υποχρεούται να καταβάλει ο καταναλωτής προς εκπλήρωση της υποχρέωσης που υπέχει βάσει της εν λόγω συμβάσεως, χωρίς να παρέχεται σαφής ενημέρωση στον καταναλωτή ότι η βάση υπολογισμού των κεφαλαιοποιημένων τόκων (εκφραζομένων ως ποσό) είναι ποσό διαφορετικό από το ποσό της πράγματι αναληφθείσας από αυτόν πιστώσεως και, ειδικότερα, ότι αποτελεί το άθροισμα του ποσού της αναληφθείσας από αυτόν πιστώσεως και του κόστους της πιστώσεως εκτός των τόκων (ήτοι των προμηθειών ή των λοιπών χρεώσεων, οι οποίες δεν αποτελούν μεν συστατικό στοιχείο του ποσού της πιστώσεως που χορηγείται στον καταναλωτή, αλλά συναπαρτίζουν το συνολικό ποσό που οφείλει να καταβάλει ο καταναλωτής για την εκπλήρωση της υποχρέωσης που υπέχει βάσει της συμβάσεως καταναλωτικής πίστης);

(¹) ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

(²) ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Upravni sud u Zagrebu (Κροατία) στις 2 Νοεμβρίου 2022 — LM κατά Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Υπόθεση C-682/22)

(2023/C 35/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Upravni sud u Zagrebu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: LM

Καθής: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 26, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της συμφωνίας-πλαίσου μεταξύ της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Αλβανίας και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τους κανόνες συνεργασίας όσον αφορά τη χρηματοδοτική βοήθεια της Ευρωπαϊκής Κοινότητας προς τη Δημοκρατία της Αλβανίας στο πλαίσιο της εφαρμογής του μηχανισμού προενταξιακής βοήθειας, η οποία υπογράφηκε στις 18 Οκτωβρίου 2007, την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα κράτους μέλους, εν προκειμένω της Δημοκρατίας της Κροατίας, να επιβάλλει φόρο εισοδήματος επί αποδοχών καταβληθεισών το 2016 σε υπήκοό του, που

απασχολήθηκε ως εμπειρογνώμονας μακροχρόνιας απασχολήσεως, για καθήκοντα που ασκήθηκαν στο έδαφος της Αλβανίας στο πλαίσιο έργου δικαιούχοι του οποίου είναι κρατικοί φορείς της Δημοκρατίας της Αλβανίας και το οποίο χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο του Μηχανισμού Προενταξιακής Βοήθειας ΜΠΒ 2013;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 4 Νοεμβρίου 2022 — Adusbef — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei ministri κ.λπ.

(Υπόθεση C-683/22)

(2023/C 35/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Adusbef — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari, AIPE — Associazione italiana pressure equipment, Confimi Industria Abruzzo — Associazione dell'industria manifatturiera e dell'impresa privata dell'Abruzzo

Καθόν: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità sostenibili, DIPE — Dipartimento programmazione e coordinamento della politica economica, Autorità di regolazione dei trasporti, Corte dei Conti, Avvocatura Generale dello Stato

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο δίκαιο [της Ένωσης] η ερμηνεία της εθνικής νομοθεσίας υπό την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί να κινήσει διαδικασία για την τροποποίηση των υποκειμένων και του αντικειμένου ισχύουσας σύμβασης παραχώρησης αυτοκινητοδρόμου ή την επαναδιαπραγμάτευσή της, χωρίς να εξετάσει και να διατυπώσει τις απόψεις της σχετικά με την υποχρέωση προκήρυξης δημόσιου διαγωνισμού;
- 2) Αντιβαίνει στο δίκαιο [της Ένωσης] η ερμηνεία της εθνικής νομοθεσίας υπό την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή μπορεί να κινήσει διαδικασία για την τροποποίηση των υποκειμένων και του αντικειμένου ισχύουσας σύμβασης παραχώρησης αυτοκινητοδρόμου ή την επαναδιαπραγμάτευσή της, χωρίς να εκτιμήσει την αξιοπιστία του παραχωρησιούχου ο οποίος διέπραξε σοβαρή παράβαση;
- 3) Σε περίπτωση διαπιστωθείσας παραβίασης της αρχής του δημόσιου διαγωνισμού ή/και όταν ο παραχωρησιούχος αυτοκινητοδρόμου κρίθηκε αναξιόπιστος, επιβάλλει η νομοθεσία της [Ένωσης] υποχρέωση λύσης της σχέσεως;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale di Oristano (Ιταλία) στις 9 Νοεμβρίου 2022 — S. G. κατά Unione di Comuni Alta Marmilla

(Υπόθεση C-689/22)

(2023/C 35/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Oristano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: S. G.

Εναγόμενη: Unione di Comuni Alta Marmilla

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ⁽¹⁾, μεμονωμένα ή από κοινού, την έννοια ότι αντιβαίνουν σε αυτά εθνικές διατάξεις ή πρακτικές δικαιολογούμενες από την τήρηση των μέτρων περιστολής των δημοσίων δαπανών, κατά τις οποίες, ακόμη και για το προσωπικό της δημόσιας διοίκησης που ασκεί διευθυντικά καθήκοντα, αν λυθεί η σχέση εργασίας, δεν υφίσταται, σε καμία περίπτωση, αξίωση σε χρηματική αποζημίωση για άδεια επί της οποίας θεμελιώθηκε δικαίωμα, αλλά η οποία δεν ελήφθη;

(¹) Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Πολωνία) στις 10 Νοεμβρίου 2022 — I. sp. z o.o. κατά M. W.**(Υπόθεση C-693/22)**

(2023/C 35/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: I. sp. z o.o.

Εναγόμενος: M. W.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία α', γ', και ε' καθώς και με το άρθρο 6, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων)⁽¹⁾ την έννοια ότι αποκλείει κανόνα εθνικού δικαίου ο οποίος επιτρέπει, στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, την πώληση βάσης δεδομένων κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, για τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων⁽²⁾, αποτελούμενης από δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, σε περίπτωση που τα υποκείμενα των δεδομένων δεν έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους για την πώληση αυτή;

(¹) ΕΕ 2016, L 119, σ. 1.

(²) ΕΕ 1996, L 77, σ. 20.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Městský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) στις 10 Νοεμβρίου 2022 — Fondee a.s. κατά Česká národní banka**(Υπόθεση C-695/22)**

(2023/C 35/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Městský soud v Praze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Fondee a.s.

Καθή: Česká národní banka

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ένα πρόσωπο το οποίο, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/65/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (MiFID II), εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της και, κατά το άρθρο της 3, παράγραφος 3, δεν απολαύει της προβλεπόμενης στο άρθρο 34 της οδηγίας αυτής ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, το δικαίωμα ελεύθερης παροχής υπηρεσιών που κατοχυρώνεται στο άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν δεν παρέχει το ίδιο επενδυτικές υπηρεσίες βάσει ενιαίου ευρωπαϊκού διαβατηρίου σε πελάτη εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, αλλά λαμβάνει επενδυτική υπηρεσία από αλλοδαπή επιχείρηση η οποία χρησιμοποιεί ενιαίο ευρωπαϊκό διαβατήριο ή συμμετέχει με άλλον τρόπο (ως διαμεσολαβητής) στην παροχή της υπηρεσίας αυτής προς τον τελικό πελάτη;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο προηγούμενο ερώτημα, αντιτίθεται το δικαίο της Ένωσης, και δη το άρθρο 56 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε νομοθετική ρύθμιση η οποία απαγορεύει σε επενδυτικό διαμεσολαβητή να διαβιβάζει τις εντολές πελάτη σε αλλοδαπό διαπραγματευτή κινητών αξιών;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 173, σ. 349.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασως την οποία υπέβαλε το Apelativen sad Varna (Βουλγαρία) στις
14 Νοεμβρίου 2022 — Ποινική διαδικασία κατά TP και OF**

(Υπόθεση C-698/22)

(2023/C 35/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Apelativen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TP και OF

Προδικαστικά ερωτήματα

I. Μπορεί να θεωρηθεί ότι ουσίες οι οποίες, μολονότι δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) 111/2005⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, έχουν ωστόσο αποδεδειγμένα χρησιμοποιηθεί για την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών πληρούν τις προϋποθέσεις του ποινικού αδικήματος της παράνομης μεταφοράς διαμέσου των εθνικών συνόρων κατά την έννοια του άρθρου 242, παράγραφος 3, του ΝΚ (ως υλικό), μολονότι ούτε το εθνικό δικαίο ούτε το εφαρμοστέο δικαίο της Ένωσης προβλέπουν ειδικούς κανόνες σχετικά με την εισαγωγή των ουσιών αυτών; Το άρθρο 242, παράγραφος 3, του ΝΚ αποτελεί λευκό ποινικό νόμο και παραπέμπει σε άλλες ειδικές διατάξεις, οι οποίες διέπουν ρητώς την εισαγωγή πρόδρομων ουσιών ναρκωτικών. Συνάδει, υπό την έννοια αυτή, η εθνική ρύθμιση που περιλαμβάνεται στο άρθρο 242, παράγραφος 3, του ΝΚ (το περιεχόμενο της οποίας είναι αντίστοιχο με το περιεχόμενο του άρθρου 354α, δεύτερη περίοδος, του ΝΚ) με το άρθρο 49 του Χάρτη και το άρθρο 7 της ΕΣΔΑ, εφόσον δεν υφίστανται νομικές διατάξεις σχετικά με την εισαγωγή τέτοιου είδους υλικών, οι οποίες θα μπορούσαν να συμπληρώσουν τους λευκούς ποινικούς νόμους;

II. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ανωτέρω ερώτημα:

II.1. Τι σημαίνει η φράση «έχουν χρησιμοποιηθεί για την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 111/2005, και έχει η φράση αυτή την έννοια ότι αναφέρεται απλώς και μόνο στην ανάμειξη ουσιών με σκοπό την παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών ή μπορεί να σημαίνει, επίσης, ότι οι ουσίες χρησιμοποιούνται σε χημικές αντιδράσεις για τη σύνθεση ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών;

II.2. Με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2020/1737 ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2020, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 273/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 111/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την προσθήκη ορισμένων πρόδρομων ουσιών των ναρκωτικών στον κατάλογο των διαβαθμισμένων ουσιών, η ουσία ΑΡΑΑ χαρακτηρίστηκε ως άμεση πρόδρομη ουσία των αμφεταμινών και προστέθηκε στην κατηγορία 1 του παραρτήματος I του κανονισμού 273/2004 και στο παράρτημα του κανονισμού 111/2005. Μπορεί να θεωρηθεί ότι, μέχρι η ΑΡΑΑ να προστεθεί στα ανωτέρω παραρτήματα, αποτελούσε ουσία/υλικό που χρησιμοποιείτο για την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών και ποιο ήταν, κατά συνέπεια, το καθεστώς εισαγωγής στο οποίο υπέκειτο;

III. Μπορούν οι δραστηριότητες και οι συμπεριφορές που συνδέονται με τη χρηματοδότηση, τη διευθέτηση και την οργάνωση της εισαγωγής ουσιών κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 111/2005 (ΑΡΑΑΝ και ΡΜΚ), συμπεριλαμβανομένης της απασχόλησης άλλων φυσικών και/ή νομικών προσώπων τα οποία πραγματοποιούν άμεσα την τελωνειακή διασάφηση και την κατάρτιση των τελωνειακών εγγράφων για την εισαγωγή, να θεωρηθούν ως «δραστηριότητες μεσαζόντων», «επιχείρηση» ή «εισαγωγέας» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχεία ε', στ' και ζ', του κανονισμού 111/2005;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 111/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για την παρακολούθηση του εμπορίου πρόδρομων ουσιών ναρκωτικών μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών (ΕΕ 2005, L 22, σ. 1).

(²) Κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2020/1737 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 2020, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 273/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 111/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την προσθήκη ορισμένων πρόδρομων ουσιών των ναρκωτικών στον κατάλογο των διαβαθμισμένων ουσιών (ΕΕ 2020, L 392, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2022 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-775/20, ΡΒ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-721/22 Ρ)

(2023/C 35/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz, B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: ΡΒ, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει το πρώτο και το τρίτο σημείο του διατακτικού της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-775/20·
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της ουσίας αναφορικά με την προσφυγή ακυρώσεως· και
- να καταδικάσει τον ΡΒ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει ένα λόγο αναρέσεως ο οποίος αφορά νομικό σφάλμα.

Η Επιτροπή βάλλει κατά του συμπεράσματος του Γενικού Δικαστηρίου το οποίο έκρινε, στη σκέψη 65 της αναρειβαλλομένης απόφασης, βάσει της συλλογιστικής που ανέπτυξε στις σκέψεις 51 έως 64 της εν λόγω απόφασης, ότι ο κανονισμός ΡΙΦ ⁽¹⁾ «δεν δύναται, ως εκ τούτου, να αποτελέσει αφ' εαυτού τη σχετική νομική βάση για τη λήψη διοικητικών μέτρων που αποσκοπούν στην ανάκτηση αχρεωστήτως εισπραχθέντων ποσών. [...]»

Κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, διότι τα άρθρα 4 και 7 του κανονισμού PIF συνιστούν αυτοτελή και αρκούντως σαφή βάση για τη λήψη διοικητικών μέτρων ανακήρυξης ποσών, τα οποία δεν αποτελούν κύρωση.

Τέλος, στη σκέψη 69 της αποφάσεώς του, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η από κοινού εφαρμογή του άρθρου 103 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2002 και των άρθρων 4 και 7 του PIF δεν καθιστούν δυνατή τη λήψη μέτρου εις βάρος του προσφεύγοντος σε πρώτο βαθμό, καθόσον αυτός δεν ήταν ο άμεσος λήπτης των πληρωμών.

Κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, διότι το άρθρο 7 του κανονισμού PIF, εφαρμοζόμενο από κοινού με το άρθρο 4 του προαναφερθέντος κανονισμού και με το άρθρο 103 του δημοσιονομικού κανονισμού του 2002, συνιστά διάταξη αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να είναι δυνατή η ανάκτηση ποσών από τον προσφεύγοντα σε πρώτο βαθμό, ακόμα κι αν αυτός δεν ήταν ο άμεσος λήπτης των επίμαχων πληρωμών.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Euratom) 2988/95, του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 1995, L 312, σ. 1).

Αίτηση για τη χορήγηση αδείας κατασχέσεως εις χείρας τρίτου υποβληθείσα την 30^η Νοεμβρίου 2022 — Ντίνος Ραμόν κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-742/22 SA)

(2023/C 35/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αιτών: Ντίνος Ραμόν (Αχιλλέας Δημητριάδης, Χαράλαμπος Πογιατζής και Αλέξανδρος Δημητριάδης, δικηγόροι, Παύλος Ελευθεριάδης, barrister)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο αιτητής εξαιτείται:

- να διατάξει την άρση της ασυλίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δυνάμει του Άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου Αριθμός 7 Περί των Προνομίων και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και να επιτρέψει την επίδοση και εκτέλεση του ενδιαμέσου Διατάγματος κατάσχεσης εις χείρας τρίτου ημερομηνίας 23 Ιουνίου 2022 που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου στην Κύπρο κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπό την αίρεση της άρσης της ασυλίας της, με αντικείμενο τις αξιώσεις του κ. Ραμόν έναντι της Δημοκρατίας της Τουρκίας, για το ποσό των 622 114,52 Ευρώ, το οποίο επιδικάστηκε υπέρ του Αιτούντος από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων («ΕΔΑΔ») το 2010 για την παραβίαση των δικαιωμάτων του, εξαιτίας της παράνομης κατακράτησης της ιδιοκτησίας του από τις Τουρκικές αρχές,
- να διατάξει οιαδήποτε θεραπεία το Σεβαστό Δικαστήριο κρίνει ορθό και δίκαιο υπό τις περιστάσεις, και
- να επιδικάσει στον αιτούντα τα δικαστικά του έξοδα πλέον ΦΠΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Τουρκίας έχει βέβαιες, ληξιπρόθεσμες και εκκαθαρισμένες απαιτήσεις έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με τις εξής Χρηματοδοτικές Συμφωνίες μεταξύ της ΕΕ και της Τουρκίας:

- (α) Συμφωνία Χρηματοδότησης 2018 «Ετήσιο Πρόγραμμα Δράσης για την Τουρκία» — 2018 της 6ης Νοεμβρίου 2019, ύψους έως 98,4 εκατομμυρίων Ευρώ,
- (β) Συμφωνία Χρηματοδότησης 2019 «Ετήσιο Πρόγραμμα Δράσης για την Τουρκία» — 2019, της 4ης Ιουνίου 2020, ύψους έως 157,7 εκατομμυρίων Ευρώ,
- (γ) Συμφωνία Χρηματοδότησης 2020 «Ετήσιο Πρόγραμμα Δράσης για την Τουρκία» — 2020 της 26ης Μαρτίου 2021, ύψους έως 122 εκατομμυρίων Ευρώ.

Σκοπός της προενταξιακής βοήθειας είναι, μεταξύ άλλων, να βοηθήσει την Τουρκία να στραφεί προς μεταρρυθμίσεις που την φέρνουν κοντύτερα στο Ευρωπαϊκό κεκτημένο, συμπεριλαμβανομένων του σεβασμού στο κράτος δικαίου και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η επιδιωκόμενη από τον Αιτούντα κατάσχεσης εις χείρας τρίτου αφορά την εκτέλεση απόφασης τους Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στην υπόθεση *Ραμόν ν Τουρκικής Δημοκρατίας*, Αίτηση αρ. 29092/95, 26.10.2010, και συνιστά μέτρο προώθησης, προάσπισης και σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η κατάσχεση εις χείρας τρίτου των εκκαθαρισμένων οφειλών της ΕΕ προς την Τουρκία, μέχρι του ποσού που η Δημοκρατία της Τουρκίας οφείλει στον κ. Ραμόν δεν θα παρακωλύσει την εύρυθμη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε και θα περιορίσει την ανεξαρτησία της. Αντίθετα, θα συνεισφέρει στην επιτυχία ενός εκ των κεντρικών στόχων της προενταξιακής βοήθειας προς την Τουρκία, δηλαδή τον σεβασμό του κράτους δικαίου και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από το υπό ένταξη κράτος.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — ΡΚΚ κατά Συμβουλίου

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-316/14 RENV και T-148/19) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα κατά του ΡΚΚ με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας – Δέσμευση κεφαλαίων – Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ – Δυνατότητα εφαρμογής σε περιπτώσεις ένοπλης σύγκρουσης – Τρομοκρατική οργάνωση – Πραγματική βάση των αποφάσεων περί δέσμευσης κεφαλαίων – Απόφαση ληφθείσα από αρμόδια αρχή – Αρχή τρίτου κράτους – Επανεξέταση – Αναλογικότητα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαιώματα άμυνας – Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας – Προσαρμογή της προσφυγής)

(2023/C 35/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kurdistan Workers' Party (PKK) (εκπρόσωποι: A. van Eik και T. Buruma, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Van Overmeire και B. Driessen)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού στην υπόθεση T-316/14 RENV: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Θ. Ραμόπουλος, J. Norris, J. Roberti di Sarsina και R. Tricot)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του αναιρεσίβλητου: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: A.-L. Desjonquères, B. Fodda και J.-L. Carré), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman και J. Langer)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή του στην υπόθεση T-316/14 RENV, που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το προσφεύγον ζητεί την ακύρωση:

- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 125/2014 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων έναντι ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 714/2013 (ΕΕ 2014, L 40, σ. 9).
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 790/2014 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 125/2014 (ΕΕ 2014, L 217, σ. 1).
- της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/521 του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2015, σχετικά με την ενημέρωση και τροποποίηση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2014/483/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2015, L 82, σ. 107).
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/513 του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2015, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 790/2014 (ΕΕ 2015, L 82, σ. 1).
- της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/1334 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2015, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/521 (ΕΕ 2015, L 206, σ. 61).

- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1325 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2015, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/513 (ΕΕ 2015, L 206, σ. 12)·
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2425 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2015, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1325 (ΕΕ 2015, L 334, σ. 1)·
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/1127 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/2425 (ΕΕ 2016, L 188, σ. 1)·
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/150 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2017, που να εφαρμόζει το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και να καταργεί τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1127 (ΕΕ 2017, L 23, σ. 3)·
- της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/1426 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/154 (ΕΕ 2017, L 204, σ. 95)·
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/1420 του Συμβουλίου, της 4ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και σχετικά με την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/150 (ΕΕ 2017, L 204, σ. 3), στο μέτρο που οι εν λόγω πράξεις το αφορούν.

Με την προσφυγή του στην υπόθεση T-148/19, που ασκήθηκε ομοίως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το προσφεύγον ζητεί την ακύρωση:

- της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/25 του Συμβουλίου, της 8ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την τροποποίηση και ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2018/1084 (ΕΕ 2019, L 6, σ. 6)·
- της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/1341 του Συμβουλίου, της 8ης Αυγούστου 2019, σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/25 (ΕΕ 2019, L 209, σ. 15)·
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/1337 του Συμβουλίου, της 8ης Αυγούστου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/24 (ΕΕ 2019, L 209, σ. 1)·
- του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/19 του Συμβουλίου, της 13ης Ιανουαρίου 2020, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, και την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/1337 (ΕΕ 2020, L 8I, σ. 1)·
- της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2020/1132 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2020, που ενημερώνει τον κατάλογο προσώπων, ομάδων και οντοτήτων που υπάγονται στα άρθρα 2, 3 και 4 της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2020/20 (ΕΕ 2020, L 247, σ. 18)·

— του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/1128 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουλίου 2020, που εφαρμόζει το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και καταργεί τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/19 (ΕΕ 2020, L 247, σ. 1), στο μέτρο που οι εν λόγω πράξεις το αφορούν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 125/2014 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων έναντι ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 714/2013, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 790/2014 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2014, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 125/2014, στο μέτρο που αφορούν το Kurdistan Workers' Party (PKK).
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή στην υπόθεση T-316/14 RENV.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση T-148/19.
- 4) Το PKK και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν έκαστο τα σχετικά με τις υποθέσεις T-316/14, C-46/19 P, T-316/14 RENV και T-148/19 δικαστικά έξοδά τους.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 245 της 28.7.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Trasta Komerbanka κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Υπόθεση T-698/16) (¹)

(Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Ειδικά εποπτικά καθήκοντα που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ – Απόφαση ανάκλησης άδειας πιστωτικού ιδρύματος – Θάνατος προσφεύγοντος – Μερική κατάργηση της δίκης – Αρμοδιότητες των εθνικών αρχών των συμμετεχόντων κρατών μελών και της ΕΚΤ εντός του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού – Ίση μεταχείριση – Αναλογικότητα – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Ασφάλεια δικαίου – Κατάχρηση εξουσίας – Δικαιώματα άμυνας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2023/C 35/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Trasta Komerbanka AS (Ρίγα, Λεττονία) και οι 6 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: E. Κουπετίδου, C. Hernández Saseta και A. Witte, επικουρούμενοι από τον B. Schneider, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσες υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Λεττονίας (εκπρόσωποι: K. Pommere και J. Davidoviča), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και A. Steiblyté)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησαν βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της απόφασης ECB/SSM/2016 — 529900WIP0INFDAWTJ81/2 WOANCA-2016-0005 της ΕΚΤ, της 11ης Ιουλίου 2016, περί ανάκλησης της άδειας της Trasta Komerbanka για την ανάληψη δραστηριοτήτων πιστωτικού ιδρύματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη όσον αφορά τον Igors Buimisters.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει την Trasta Komercbanka AS και τους λοιπούς προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της απόφασης, πλην του I. Buimisters, στα δικαστικά έξοδα.
- 4) Ο I. Buimisters φέρει τα δικαστικά έξοδά του.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Δημοκρατία της Λεττονίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 441 της 28.11.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Αυστρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-101/18) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις – Πυρηνική βιομηχανία – Ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει η Ουγγαρία για τη στήριξη της ανάπτυξης δύο νέων πυρηνικών αντιδραστήρων στις εγκαταστάσεις του Paks – Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό τον όρο της τηρήσεως ορισμένων δεσμεύσεων – Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ – Συμβατότητα της ενίσχυσης με το δίκαιο της Ένωσης, πέραν του δικαίου των κρατικών ενισχύσεων – Άρρηκτος σύνδεσμος – Προώθηση της πυρηνικής ενέργειας – Άρθρο 192, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης Ευρατόμ – Αρχή της προστασίας του περιβάλλοντος, αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», αρχές της προφύλαξης και της αειφορίας – Καθορισμός της οικείας οικονομικής δραστηριότητας – Ανεπάρκειες της αγοράς – Στρέβλωση του ανταγωνισμού – Αναλογικότητα της ενισχύσεως – Ανάγκη κρατικής παρέμβασης – Προσδιορισμός των στοιχείων της ενισχύσεως – Διαδικασία σύναψης δημόσιων συμβάσεων – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2023/C 35/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: J. Schmoll, F. Koppensteiner, M. Klamert και T. Ziniel, επικουρούμενοι από τον H. Kristoferitsch, δικηγόρο)

Καής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Blanck, K. Herrmann και P. Němečková)

Παρεμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: A. Germeaux και T. Schell, επικουρούμενοι από τον P. Kinsch, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουντες υπέρ της καής: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, J. Pavliš και L. Halajoná), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. de Moustier και P. Dodeller), Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Fehér, επικουρούμενος από τους P. Nagy, N. Grácia Malfeito, B. Karsai, δικηγόρους και C. Bellamy, KC), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna), Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: S. Ondrášiková), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: F. Shibli, L. Baxter και S. McCrory, επικουρούμενοι από τον T. Johnston, barrister)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η Δημοκρατία της Αυστρίας ζητεί την ακύρωση της απόφασης (ΕΕ) 2017/2112 της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 2017, σχετικά με το μέτρο/καθεστώς ενισχύσεων/κρατική ενίσχυση SA.38454 — 2015/C (πρώην 2015/N) που προτίθεται να χορηγήσει η Ουγγαρία για τη στήριξη της ανάπτυξης δύο νέων πυρηνικών αντιδραστήρων στον πυρηνικό σταθμό ηλεκτροπαραγωγής Paks II (ΕΕ 2017, L 317, σ. 45).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Ουγγαρία, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 152 της 30.4.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-275/19) (¹)

(Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Εξουσίες της ΕΚΤ – Εξουσίες έρευνας – Επιτόπιες επιθεώρησεις – Άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 – Απόφαση της ΕΚΤ για τη διενέργεια επιτόπιων επιθεώρησης στις επιχειρηματικές εγκαταστάσεις ενός λιγότερο σημαντικού πιστωτικού ιδρύματος – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη δεκτική προσφυγής – Παραδεκτό – Αρμοδιότητα της ΕΚΤ – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Στοιχεία ικανά να δικαιολογήσουν μια επιθεώρηση – Άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας – Αναιτιολόγητη αίτηση διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζήτησεως)

(2023/C 35/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PNB Banka AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: C. Hernández Saseta, F. Bonnard και V. Hümpfner)

Παραβαινούσα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου, A. Nijenhuis και A. Steiblytė)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της κοινοποιηθείσας με επιστολή της 14ης Φεβρουαρίου 2019 αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) περί διενέργειας επιτόπιων επιθεώρησης στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η PNB Banka AS φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 213 της 24.6.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-301/19) ⁽¹⁾

[Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Άρθρο 6, παράγραφος 5, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 – Ανάγκη άμεσης εποπτείας από την ΕΚΤ ενός λιγότερο σημαντικού πιστωτικού ιδρύματος – Αίτημα της αρμόδιας εθνικής αρχής – Άρθρο 68, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 468/2014 – Απόφαση με την οποία η ΕΚΤ χαρακτήρισε την PNB Banka ως σημαντική οντότητα υποκείμενη στην άμεση προληπτική εποπτείας της – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Αναλογικότητα – Δικαιώματα άμυνας – Πρόσβαση στον διοικητικό φάκελο – Έκθεση προβλεπόμενη στο άρθρο 68, παράγραφος 3, του κανονισμού 468/2014 – Άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας – Αναιτιολόγητη αίτηση διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως]

(2023/C 35/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PNB Banka AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: C. Hernández Saseta, F. Bonnard και D. Segoin)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της κοινοποιηθείσας με επιστολή της 1ης Μαρτίου 2019 αποφάσεως με την οποία η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) την χαρακτήρισε ως σημαντική οντότητα υποκείμενη στην άμεση προληπτική εποπτεία της.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η PNB Banka AS φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 246 της 22.7.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-330/19) ⁽¹⁾

(Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Άρθρο 22 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ – Εναντίωση της ΕΚΤ στην απόκτηση ειδικών συμμετοχών σε πιστωτικό ίδρυμα – Αφετηρία της περιόδου εκτιμήσεως – Παρέμβαση της ΕΚΤ κατά το αρχικό στάδιο της διαδικασίας – Κριτήρια χρηματοοικονομικής σταθερότητας του υποψηφίου αγοραστή και συμμόρφωση με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας – Βάσιμοι λόγοι εναντίωσης στην απόκτηση ειδικών συμμετοχών στηριζόμενοι σε ένα ή περισσότερα κριτήρια εκτιμήσεως – Άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας – Αναιτιολόγητη αίτηση διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως)

(2023/C 35/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PNB Banka AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: C. Hernández Saseta, F. Bonnard και V. Hümpfner)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου, Α. Nijenhuis και Α. Steiblytė)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της κοινοποιηθείσας με επιστολή της 21ης Μαρτίου 2019 αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) να εναντιωθεί στην απόκτηση ειδικών συμμετοχών στην Β.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η PNB Banka AS φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα της.

(¹) ΕΕ C 270 της 12.8.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-230/20) (¹)

[Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων – Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 – Ειδικά εποπτικά καθήκοντα της ΕΚΤ – Απόφαση περί ανάκλησης της άδειας που χορηγήθηκε στο πιστωτικό ίδρυμα PNB Banka – Πρόταση της αρμόδιας εθνικής αρχής για ανάκληση της άδειας – Απόφαση περί κήρυξης της PNB Banka σε κατάσταση αφερεγγυότητας – Εύλογη προθεσμία – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Αναλογικότητα]

(2023/C 35/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PNB Banka AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: C. Hernández Saseto, F. Bonnard και V. Hümpfner)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Λεττονίας (εκπρόσωποι: K. Rommere και J. Davidoviča και E. Bārdiņš)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της από 17 Φεβρουαρίου 2020 αποφάσεως ECB-SSM-220-LV-PNB-1, WHD-2019-0016, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), με την οποία η καθής προέβη σε ανάκληση της άδειας της προσφεύγουσας ως πιστωτικού ιδρύματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η PNB Banka AS φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

3) Η Δημοκρατία της Λεττονίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 209 της 22.6.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2022 — Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/20) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ – Αναστολή εκτελέσεως της υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως – Τμηματική καταβολή των πληρωμών που διενεργήθηκαν σε προσωρινή βάση – Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου με την οποία ακυρώνεται εν μέρει η απόφαση της Επιτροπής και επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το αρχικώς επιβληθέν – Καταλογισμός προσωρινώς καταβληθεισών πληρωμών – Τόκοι υπερημερίας – Άρθρο 266, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ – Αδικαιολόγητος πλουτισμός – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες – Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών – Έλλειψη νομικής βάσεως – Έλλειψη νομιμότητας)

(2023/C 35/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Γερμανία), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Duys και N. Tkatchenko, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi και L. Mantl)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή τους, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο, πρώτον, να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την από 2 Μαρτίου 2020 επιστολή με την οποία η Επιτροπή αξίωσε από αυτές την καταβολή του ποσού των 12 236 931,69 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί, κατά τη γνώμη της, στο οφειλόμενο υπόλοιπο του προστίμου που τους επιβλήθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2010· δεύτερον, να διαπιστώσει την από 17 Οκτωβρίου 2019 ολοσχερή εξόφληση του προστίμου με την καταβολή του ποσού των 18 149 636,24 ευρώ και, τρίτον, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην WDI το ποσό των 1 633 085,17 ευρώ, πλέον τόκων από την τελευταία ημερομηνία, λόγω αδικαιολόγητου πλουτισμού του εν λόγω θεσμικού οργάνου. Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν επικουρικώς από το Γενικό Δικαστήριο να υποχρεώσει, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, την Επιτροπή να τους καταβάλει το ποσό των 12 236 931,69 ευρώ, το οποίο η τελευταία αξίωσε από την WDI καθώς και το υπερβαλλόντως καταβληθέν ποσό των 1 633 085,17 ευρώ πλέον τόκων από τις 17 Οκτωβρίου 2019 μέχρι της ολοσχερούς εξοφλήσεως του οφειλόμενου ποσού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τις Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG και Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 247 της 27.7.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Λιθουανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-537/20) ⁽¹⁾

[ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες που αποκλείονται από τη χρηματοδότηση – Δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησε η Λιθουανία – Ενίσχυση για πρόωρη συνταξιοδότηση – Άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 – Άρθρο 34, παράγραφος 6 και άρθρο 35, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 908/2014]

(2023/C 35/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: R. Dzikonič και K. Dieninis)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Aquilina, J. Jokubauskaitė και M. Kaduczak)

Αντικείμενο

Με την ασκηθείσα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή, η Δημοκρατία της Λιθουανίας ζητεί την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2020/859 της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2020, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2020, L 195, σ. 59), καθόσον της επιβάλλει κατ' αποκοπήν δημοσιονομική διόρθωση ύψους 5 %, αποκλείοντας, ως εκ τούτου, ποσό 2 186 447,97 ευρώ από τη χρηματοδότηση που καταβλήθηκε βάσει του μέτρου πρόωρης συνταξιοδότησεως για το χρονικό διάστημα από τις 16 Οκτωβρίου 2013 έως τις 30 Ιουνίου 2018.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Λιθουανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 359 της 26.10.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — CCPL κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-130/21) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Συσκευασίες τροφίμων για λιανική πώληση – Απόφαση περί τροποποίησης του ποσού ενός προστίμου – Τρόπος υπολογισμού του προστίμου – Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς – Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό του ύψους των προστίμων – Ανώτατο όριο του προστίμου – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ικανότητα πληρωμής)

(2023/C 35/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio d'Emilie, Ιταλία), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Ιταλία), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Σλοβακία) (εκπρόσωποι: E. Cucchiara και E. Rocchi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi και T. Baumé)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησαν βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της C(2020) 8940 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2020, περί τροποποίησης του ποσού των προστίμων που επιβλήθηκαν με την απόφαση C(2015) 4336 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 2015, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση ΑΤ.39563 — Συσκευασίες τροφίμων για λιανική πώληση).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA και Coopbox Eastern s.r.o. φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 148 της 26.4.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-221/21) (¹)

[ΕΓΤΕ και ΕΓΤΑΑ – Δαπάνες αποκλειόμενες από τη χρηματοδότηση – Καθεστώς στρεμματικών ενισχύσεων – Δημοσιονομικές διορθώσεις – Έννοια των «μόνιμων βοσκότοπων» – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 – Άρθρο 5, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 499/2014]

(2023/C 35/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τους C. Gerardis, G. Rocchitta και E. Feola, avvocati dello Stato)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rossi, J. Aquilina και F. Moro)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με την οποία η Ιταλική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2021/261 της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2021, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2021, L 59, σ. 10), καθόσον αφορά ορισμένες δαπάνες τις οποίες πραγματοποιήσε.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) της Επιτροπής, 17ης Φεβρουαρίου 2021, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), καθόσον επιβάλλει στην Ιταλική Δημοκρατία κατ' αποκοπή διόρθωση 2 %, σχετικά με στρεμματικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην Ιταλία, ύψους 67 368 272,99 ευρώ, για το έτος υποβολής αιτήσεων 2017.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ιταλική Δημοκρατία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 228 της 14.6.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — ΚΝ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-401/21) ⁽¹⁾

(Θεσμικό δίκαιο – Μέλος της ΕΟΚΕ – Διαδικασία απαλλαγής όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΟΚΕ για το οικονομικό έτος 2019 – Ψήφισμα του Κοινοβουλίου που προσδιορίζει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα ως πρόσωπο που εκδήλωσε συμπεριφορές ηθικής παρενόχλησης – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη μη δεκτική προσφυγής – Απαράδεκτο – Αγωγή αποζημιώσεως – Προστασία των προσωπικών δεδομένων – Τεκμήριο αθωότητας – Υποχρέωση εμπιστευτικότητας – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Αναλογικότητα – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες)

(2023/C 35/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΚΝ (εκπρόσωποι: M. Casado García Hirschfeld και M. Aboudi, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: R. Crowe, C. Burgos και M. Allik)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή-αγωγή του, ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί, αφενός, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της απόφασης (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/1552 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 28ης Απριλίου 2021, σχετικά με την απαλλαγή όσον αφορά την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2019, τμήμα VI — Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΕ 2021, L 340, σ. 140), και του ψηφίσματος (ΕΕ) 2021/1553 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 29ης Απριλίου 2021, το οποίο περιέχει τις παρατηρήσεις που αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της αποφάσεως σχετικά με την απαλλαγή όσον αφορά την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2019, τμήμα VI — Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΕΕ 2021, L 340, σ. 141), και, αφετέρου, βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας των προσβαλλόμενων πράξεων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον ΚΝ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 338 της 23.8.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Neoperl κατά EUIPO (Αναπαράσταση κυλινδρικού ένθετου υδραυλικού εξαρτήματος υγιεινής)

(Υπόθεση T-487/21) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά κυλινδρικό ένθετο υδραυλικό εξάρτημα υγιεινής – Σήμα θέσης, αισθητό διά της αφής – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Πεδίο εφαρμογής του νόμου – Αυτεπάγγελτη εξέταση – Εξέταση από το τμήμα προσφυγών του διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001) – Σημείο μη δυνάμενο να αποτελέσει σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Έλλειψη ακριβούς και πλήρους γραφικής παράστασης της αίσθησης αφής που προκαλεί το σημείο – Άρθρο 4 και άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 4 και άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2023/C 35/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Neoperl AG (Reinach, Ελβετία) (εκπρόσωπος: U. Kaufmann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: T. Klee και D. Hanf)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 3ης Ιουνίου 2021 (υπόθεση R 2327/2019-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 3ης Ιουνίου 2021 (υπόθεση R 2327/2019-5).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 391 της 27.9.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2022 — Zeta Farmaceutici κατά EUIPO — Specchiasol (EUPHYTOS)

(Υπόθεση T-515/21) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EUPHYTOS – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EuPhidra – Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσης του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 56, παράγραφος 2, και άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 64, παράγραφος 2, και άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Κρίσιμες περίοδοι – Προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων το πρώτον ενόπιον του τμήματος προσφυγών – Εξουσία εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών – Χαρακτηρισμός των αποδεικτικών στοιχείων ως νέων ή συμπληρωματικών – Άρθρο 95, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 27, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625}

(2023/C 35/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Zeta Farmaceutici SpA (Vicence, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Cellurica, F. Fischetti και F. De Bono, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Scardocchia, J. Crespo Carrillo και D. Hanf)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Specchiasol Srl (Bussolengo, Ιταλία)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση και τη μεταρρύθμιση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 10ης Ιουνίου 2021 (υπόθεση R 2094/2019-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 10ης Ιουνίου 2021 (υπόθεση R 2094/2019-1).

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το EUIPO φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Zeta Farmaceutici SpA.

(¹) EE C 422 της 18.10.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk κατά EUIPO — ESSAtech (εξάρτημα για ασύρματο τηλεχειριστήριο)

(Υπόθεση T-612/21) (¹)

[Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα το οποίο απεικονίζει εξάρτημα για ασύρματο τηλεχειριστήριο – Λόγος ακυρότητας – Χαρακτηριστικά της εμφάνισης ενός προϊόντος τα οποία υπαγορεύονται αποκλειστικά από την τεχνική λειτουργία του – Άρθρο 8, παράγραφος 1 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Επικλήση πραγματικών περιστατικών ή προσκόμιση αποδείξεων για πρώτη φορά ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών – Άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Άρθρο 41, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]

(2023/C 35/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnowiec, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Oleksyn, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Chylińska και J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: ESSAtech (Přístouřim, Τσεχική Δημοκρατία)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τρίτου συμβουλίου προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 14ης Ιουλίου 2021 (υπόθεση R 1072/2020-3).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου συμβουλίου προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 14ης Ιουλίου 2021 (υπόθεση R 1072/2020-3).
- 2) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας τόσο ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών του EUIPO όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

(¹) EE C 502 της 13.12.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Puma κατά EUIPO — Vaillant (Puma)

(Υπόθεση T-623/21) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Puma – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PUMA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2023/C 35/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Puma SE (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Schunke και P. Trieb, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Schäfer, D. Stoyanova-Valchanova και E. Μαρκάκης)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Vaillant GmbH (Remscheid, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Abtrar, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 8ης Ιουλίου 2021 (υπόθεση R 1875/2019-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Puma SE στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 471 της 22.11.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Mendes κατά EUIPO — Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL)

(Υπόθεση T-678/21) (¹)

{**Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VSL3TOTAL – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης VSL#3 – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Ομοιότητα των σημείων – Ομοιότητα των προϊόντων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}**

(2023/C 35/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mendes SA (Lugano, Ελβετία) (εκπρόσωπος: M. Cavattoni, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: T. Frydendahl)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Actial Farmaceutica Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Mostardini, F. Mellucci και F. Rombolà, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 17ης Αυγούστου 2021 (υπόθεση R 1568/2020-2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Mendes SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 502 της 13.12.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2022 — Allessa κατά EUIPO — Dumerth
(CASSELLAPARK)

(Υπόθεση T-701/21) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CASSELLAPARK – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Διακριτικός χαρακτήρας – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Μη ύπαρξη σήματος δυναμένου να παραπλανήσει το κοινό – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001}

(2023/C 35/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Allessa GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Fröhlich, M. Hartmann και H. Lerchl, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοηγητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Nicolás Gómez και D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Carim Dumerth (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Wieland και C. Corbet, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διοηγητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 11ης Αυγούστου 2021 (υπόθεση R 1043/2020-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Allessa GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 2 της 3.1.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Bora Creations κατά EUIPO (essence)

(Υπόθεση T-738/21) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης essence – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001}

(2023/C 35/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bora Creations, SL (Andratx, Ισπανία) (εκπρόσωποι: R. Lange και M. Ebner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοηγητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl και E. Μαρκάκης)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διοηγητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Σεπτεμβρίου 2021 (υπόθεση R 693/2021-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Bora Creations, SL, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 37 της 24.1.2022.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Borussia VfL 1900 Mönchengladbach
κατά EUIPO — Neng (Fohlenelf)**

(Υπόθεση T-747/21) (¹)

**[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Λεκτικό σήμα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης Fohlenelf – Ουσιαστική χρήση του σήματος – Άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο
α', άρθρο 94, παράγραφος 1, και άρθρο 97, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ)
2017/1001]**

(2023/C 35/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Mönchengladbach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Kitzberger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Söder και E. Nicolás Gómez)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: David Neng (Brüggen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Breuer, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με την οποία η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 28ης Σεπτεμβρίου 2021 (υπόθεση R 2126/2020-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 28ης Σεπτεμβρίου 2021 (υπόθεση R 2126/2020-4) καθόσον απορρίφθηκε η ουσιαστική χρήση του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Fohlenelf όσον αφορά τα «σαπούνια», τα οποία υπάγονται στην κλάση 3, τις «χάρτινες ή πλαστικές αυτοκόλλητες μεμβράνες, αυτοκόλλητες ετικέτες, που υπάγονται στην κλάση 16, τα «αντικείμενα από πορσελάνη και πηλό», που υπάγονται στην κλάση 21, καθώς και όσον αφορά τις «φιάλες», καθόσον πρόκειται για υποκατηγορία προϊόντων στο πλαίσιο των «δοχείων για οικιακή χρήση και χρήση στην κουζίνα», που υπάγονται επίσης στην κλάση 21, τις «υφασμάτινες πετσέτες μπάνιου», που υπάγονται στην κλάση 24, και τα «παιχνίδια», που υπάγονται στην κλάση 28.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 37 της 24.1.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Lila Rossa Engros κατά EUIPO (LiLAC)(Υπόθεση T-780/21) ⁽¹⁾**[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης LiLAC – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]**

(2023/C 35/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: O. Anghel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: V. Ruzek)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 10ης Σεπτεμβρίου 2021 (υπόθεση R 441/2021-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Lila Rossa Engros SRL φέρει τα δικαστικά έξοδα της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 28.2.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Hasco TM κατά EUIPO — Esi (NATURCAPS)(Υπόθεση T-12/22) ⁽¹⁾**[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NATURCAPS – Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα NATURKAPS – Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 64, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Χαρακτηρισμός περί φαρμακευτικών προϊόντων και συμπληρωμάτων διατροφής]**

(2023/C 35/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hasco TM sp. z o.o. sp.k. (Wrocław, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Krekora, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Esi Srl (Albisola Superiore, Ιταλία)

Αντικείμενο

Με την ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 9ης Νοεμβρίου 2021 (υπόθεση R 617/2021-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Hasco TM sp. z o.o. sp.k. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 109 της 7.3.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Korporaciya «Masternet» κατά EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Υπόθεση T-85/22) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης STAYER – Ουσιαστική χρήση του σήματος – Άρθρο 15 και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 18 και άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Χαρακτηρισμός των προϊόντων ως προς τα οποία αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση}

(2023/C 35/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZAO Korporaciya «Masternet» (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωπος: N. Bürglen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Ισπανία) (εκπρόσωποι: P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa και M. Lazzarotto, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 16ης Δεκεμβρίου 2021 (υπόθεση R 932/2021-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την ZAO Korporaciya «Masternet» στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 158 της 11.4.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2022 — General Wire Spring κατά EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)

(Υπόθεση T-151/22) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Λεκτικό σήμα GENERAL PIPE CLEANERS – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001}

(2023/C 35/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: General Wire Spring Co. (McKees Rocks, Πενσυλβάνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: E. Carrillo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: R. Raponi)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 11ης Ιανουαρίου 2022 (υπόθεση R 1452/2021-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την General Wire Spring Co. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 198 της 16.5.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Κορποραција «Masternet» κατά EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Υπόθεση T-155/22) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης STAYER – Ουσιαστική χρήση του σήματος – Άρθρο 15 και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 18 και άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Χαρακτηρισμός των προϊόντων ως προς τα οποία αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση}

(2023/C 35/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZAO Korporaciya «Masternet» (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωπος: N. Bürglen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Ισπανία) (εκπρόσωποι: P. Creta, A. Lanzarini, A. Sponzilli, B. Costa και M. Lazzarotto, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Δεκεμβρίου 2021 (υπόθεση R 931/2021-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την ZAO Korporaciya «Masternet» στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 198 της 16.5.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — anetview κατά EUIPO —
2boca2catering (Las Cebras)

(Υπόθεση T-159/22) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Las Cebras – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα LEZEBRA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2023/C 35/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sanetview, SLU (Andorre-la-Vieille, Ανδόρα) (εκπρόσωποι: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes και C. Marí Aguilar, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Crawcour Hage και J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: 2boca2catering, SL (Σεβίλλη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με την οποία η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 4ης Ιανουαρίου 2022 (υπόθεση R 1070/2021-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Sanetview, SLU στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 198 της 16.5.2022.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — Basicmed Enterprises κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-379/16) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη – Οικονομική και νομοματική πολιτική – Πρόγραμμα στήριξης σταθερότητας της Κύπρου – Απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ για την παροχή επείγουσας ρευστότητας κατόπιν αιτήσεως της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου – Δηλώσεις της Ευρωομάδας της 25ης Μαρτίου, της 12ης Απριλίου, της 13ης Μαΐου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Απόφαση 2013/236/ΕΕ – Εκτελεστική απόφαση 2013/463/ΕΕ – Μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τη δεσμευτική ειδική οικονομική πολιτική, το οποίο συνήφθη μεταξύ της Κύπρου και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας – Αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου – Παραδεκτό – Τυπικά στοιχεία – Εξάντληση των ενδίκων βοηθημάτων του εσωτερικού δικαίου – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος παρέχει δικαιώματα σε ιδιώτες – Δικαίωμα ιδιοκτησίας – Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη – Ίση μεταχείριση – Αγωγή εν μέρει ασκηθείσα ενώπιον προδήλως αναρμόδιου δικαστηρίου, εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2023/C 35/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Basicmed Enterprises Ltd (Λεμεσός, Κύπρος) και 19 άλλοι ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωποι: Π. Τριδήμας, Κ. Κακουλλή και Π. Παναγίδης, δικηγόροι)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Westerhof Löfflerová και I. Gurov), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, J.-P. Keppenne και S. Delaude), Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: K. Laurinavicius, G. Várhelyi και K. Drēviņa, επικουρούμενοι από τον H.-G. Kamann, δικηγόρο), Ευρωομάδα, εκπροσωπούμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Westerhof Löfflerová και I. Gurov), Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, J.-P. Keppenne και S. Delaude)

Αντικείμενο

Με την ασκηθείσα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ αγωγή, οι ενάγοντες ζητούν την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν από την απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) της 21ης Μαρτίου 2013 για την παροχή επείγουσας ρευστότητας κατόπιν αιτήσεως της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, τις δηλώσεις της Ευρωομάδας της 25ης Μαρτίου, της 12ης Απριλίου, της 13ης Μαΐου και της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με την Κύπρο, την απόφαση 2013/236/ΕΕ του Συμβουλίου της 25ης Απριλίου 2013 που απευθύνεται στην Κυπριακή Δημοκρατία σχετικά με ειδικά μέτρα για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της βιώσιμης ανάπτυξης (ΕΕ 2013, L 141, σ. 32), την εκτελεστική απόφαση 2013/463/ΕΕ του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, για την έγκριση του προγράμματος μακροοικονομικής σταθερότητας για την Κύπρο και την κατάργηση της απόφασης 2013/236 (ΕΕ 2013, L 250, σ. 40), το μνημόνιο κατανόησης της 26ης Απριλίου 2013 για τη δεσμευτική ειδική οικονομική πολιτική, το οποίο συνήφθη μεταξύ της Κύπρου και του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ΕΜΣ), καθώς και άλλες πράξεις και ενέργειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ΕΚΤ και της Ευρωομάδας σχετικές με τη διευκόλυνση χρηματοπιστωτικής συνδρομής προς την Κυπριακή Δημοκρατία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Η Basicmed Enterprises Ltd και οι λοιποί ενάγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).

(¹) ΕΕ C 383 της 17.10.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2022 — Validity κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-640/20) (¹)

[Προσφυγή ακυρώσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Έγγραφα που αφορούν σχέδιο προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων που συγχρηματοδοτείται από το ΕΤΠΑ – Έγγραφα προερχόμενα από κράτος μέλος – Μερική άρνηση παροχής προσβάσεως – Γνωστοποίηση κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής – Απώλεια του εννόμου συμφέροντος – Μερική κατάργηση της δίκης – Αίτημα προσαρμογής του δικογράφου της προσφυγής – Εν μέρει απαράδεκτο]

(2023/C 35/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: B. Van Vooren και R. Oyarzabal Arigita, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και A. Spina)

Αντικείμενο

Με την ασκηθείσα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγή, το προσφεύγον ζητεί την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως, C(2020) 5540 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2020, με την οποία αυτή του αρνήθηκε την παροχή προσβάσεως σε έγγραφα που αφορούν σχέδιο προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων το οποίο εκτόνησαν οι ουγγρικές αρχές και, αφετέρου, της αποφάσεως C(2021) 2834 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2021, με την οποία αυτή του παρέσχε πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως C(2020) 5540 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2020, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση του Validity Foundation — Mental Disability Advocacy Centre για την παροχή προσβάσεως σε έγγραφα που αφορούν σχέδιο προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων το οποίο εκπόνησαν οι συγγρικές αρχές.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 3) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 9 της 11.1.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2022 — Fieldpoint (Cyprus) κατά EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS)

(Υπόθεση T-800/21) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HYPERLIGHTOPTICS – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ίση μεταχείριση – Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2023/C 35/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: P. Rath και S. Gebele, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: L. Lapinskaite και T. Klee)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 6ης Οκτωβρίου 2021 (υπόθεση R 1166/2021-2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Fieldpoint (Cyprus) LTD στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 73 της 14.2.2022.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2022 — Fieldpoint (Cyprus) κατά EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR)

(Υπόθεση T-801/21) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HYPERLIGHTEYEWEAR – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Ίση μεταχείριση – Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2023/C 35/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: P. Rath και S. Gebele, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: L. Lapinskaite και T. Klee)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 6ης Οκτωβρίου 2021 (υπόθεση R 1165/2021-2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Fieldpoint (Cyprus) LTD στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 73 της 14.2.2022.

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2022 — Ferreira de Macedo Silva κατά Frontex

(Υπόθεση T-595/22)

(2023/C 35/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Cercal do Alentejo, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: L. Cosme Nunes Rolo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 29 Αυγούστου 2022 απόφαση του αναπληρωτή εκτελεστικού διευθυντή για τη διαχείριση πληροφοριών και διαδικασιών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Συνοριοφυλακής και Ακτοφυλακής (Frontex), ο οποίος ενήργησε ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, να τον απολύσει πριν από το πέρας της περιόδου της δοκιμαστικής του υπηρεσίας ως εκτάκτου υπαλλήλου της πρώτης κατηγορίας του μόνιμου σώματος·
- σε περίπτωση κατά την οποία είναι αδύνατη η έγκαιρη επανεισοχή του στην όγδοη ομάδα, να καταδικάσει τη Frontex στα έξοδα που συνδέονται με την εκτέλεση της πενταετούς σύμβασής του καθώς και στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης στην εργασία (σχετικώς: οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000) (¹).
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου καθώς και προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης και του δικαιώματος ακρόασης.

(¹) Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000 L 303, σ. 16).

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Athlet κατά EUIPO — Heuver Bandengroothandel (ATHLET)**(Υπόθεση T-650/22)**

(2023/C 35/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Athlet Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Reinhard, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Heuver Bandengroothandel BV (Hardenberg, Κάτω Χώρες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ATHLET — Υπ' αριθ. 9 224 692 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Αυγούστου 2022 στην υπόθεση R 2214/2019-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση της ΣΛΕΕ·
- Παράβαση του άρθρου 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παραμόρφωση πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων·
- Παράβαση του άρθρου 34 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2022 — FOF κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-688/22)**

(2023/C 35/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FOF — Fox Oil Fund, Lda (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: S. Gemas Donário και S. Soares, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2020) 8550 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-553/22, Thorn Investments κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2022 — Fontwell κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-691/22)**

(2023/C 35/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fontwell — Import, Export, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: S. Gemas Donário και S. Soares, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C (2020) 8550 τελικό, της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-553/22, Thorn Investments κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2022 — Mission κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-700/22)**

(2023/C 35/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mission — Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: S. Gemas Donário και S. Soares, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2020) 8550 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-553/22, Thorn Investments κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2022 — Durie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-705/22)

(2023/C 35/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Durie — Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: A. Ferreira Correia και R. da Palma Borges, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής την οποία άσκησε κατά της αποφάσεως (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2020) 8550] (ΕΕ 2022, L 217, σ. 49), η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-702/22, TA κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — Ostrava κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-707/22)

(2023/C 35/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ostrava — Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: S. Gemas Donário και S. Soares, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2020) 8550 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-553/22, Thorn Investments κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — White Pearl κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-708/22)**

(2023/C 35/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: White Pearl, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: S. Gemas Donágio και S. Soares, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2020) 8550 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-553/22, Thorn Investments κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2022 — Starboard κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-710/22)**

(2023/C 35/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Starboard, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: A. Ferreira Correia και R. da Palma Borges, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα της 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής την οποία άσκησε κατά της αποφάσεως (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2020) 8550] (ΕΕ 2022, L 217, σ. 49), η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-702/22, ΤΑ κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2022 — Caledonian κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-711/22)

(2023/C 35/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Caledonian — Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: A. Ferreira Correia και R. da Palma Borges, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής την οποία άσκησε κατά της αποφάσεως (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2020) 8550] (ΕΕ 2022, L 217, σ. 49), η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-702/22 ΤΑ κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2022 — Fuchinvest κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-712/22)

(2023/C 35/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fuchinvest Real Estate Participações, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: A. Ferreira Correia και R. da Palma Borges, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης απόφασης·
- να καταδικάζει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής την οποία άσκησε κατά της απόφασης (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2020) 8550] (ΕΕ 2022, L 217, σ. 49) προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-702/22, ΤΑ κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — Administradora Fortaleza κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-716/22)

(2023/C 35/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Administradora Fortaleza Ltda (São Paulo, Βραζιλία) και εννέα ακόμη προσφεύγουσες (εκπρόσωποι: A. Ferreira Correia και R. da Palma Borges, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης απόφασης λόγω ελλείψεως αιτιολογίας ή στο μέτρο που τα άρθρα αυτά εφαρμόζονται επί των εταιριών διαχειρίσεως εταιρικών συμμετοχών, ή συνεπεία της αποκτήσεως εσόδων των οποίων η πηγή κείται εκτός της εξόχως απόκεντρης περιοχής·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής την οποία άσκησαν κατά της απόφασης (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2020) 8550] (ΕΕ 2022, L 217, σ. 49) οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-702/22, ΤΑ κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — Newco κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-717/22)

(2023/C 35/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Newco Corporate Services, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: A. Ferreira Correia και R. da Palma Borges, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης απόφασης,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της κατά της απόφασης (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2020) 8550] (ΕΕ 2022, L 217, σ. 49), η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υπόθεσης T-702/22, ΤΑ κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 15ης Νοεμβρίου 2022 — Bourbon Offshore Interoil Shipping κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-721/22)

(2023/C 35/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bourbon Offshore Interoil Shipping — Navegação, Lda (Funchal, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: S. Fernandes Martins και M. Mendonça Saraiva, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III.
- εν πάση περιπτώσει, υπό την επιφύλαξη του προηγούμενου αιτήματος, να ακυρώσει το άρθρο 4 της ως άνω αποφάσεως (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN), και, ως εκ τούτου, την εντολή περί ανακήσεως εντόκως των ενισχύσεων από τους δικαιούχους.
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση βάσει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

Πρώτος λόγος ακυρώσεως με τον οποίον προβάλλεται η αδυναμία εφαρμογής της προτεινόμενης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή μεθοδολογίας η οποία συνίσταται στον ορισμό της εννοίας της «δημιουργίας θέσεων εργασίας» σε ΙΠΑ (ισοδύναμο πλήρους απασχολήσεως) και σε ΜΕΕ (μονάδες ετήσιας εργασίας), που χρησιμοποιούνται στις οδηγίες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα για την περίοδο 2007-2013 (ΕΕ 2006, C 54, σ. 13).

Δεύτερος λόγος ακυρώσεως με τον οποίον προβάλλεται το απαράδεκτο της εντολής περί ανακήσεως των ενισχύσεων από τους δικαιούχους και περί καταβολής τόκων

Προσφυγή της 18ης Νοεμβρίου 2022 — LG κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-730/22)**

(2023/C 35/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: LG και άλλοι επτά προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: A. Sigal και M. Teder, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η καθής ενήργησε παρανόμως υπό το πρίσμα του άρθρου 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2223 ⁽²⁾, καθόσον παρέλειψε να αποστείλει στους προσφεύγοντες ευλόγως λεπτομερή και σαφή έκθεση των πραγματικών περιστατικών στην οποία να διευκρινίζεται εάν και με ποιον τρόπο οι ενέργειες των προσφευγόντων έβλαψαν, κατά την άποψη της OLAF, τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και επιπλέον καθόσον παρέλειψε να παράσχει στους προσφεύγοντες την ευκαιρία να διατυπώσουν παρατηρήσεις σε σχέση με την εν λόγω έκθεση των πραγματικών περιστατικών· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε παράλειψη της OLAF να παράσχει στους προσφεύγοντες οι οποίοι κατονομάζονται ως ενδιαφερόμενα πρόσωπα σε έρευνα της OLAF πραγματική ευκαιρία να διατυπώσουν παρατηρήσεις σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά που τους αφορούν, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 4, και το άρθρο 9β, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2223.
2. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται σε παραβίαση από την OLAF της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον αυτή δεν γνωστοποίησε, με την παρασχεθείσα στους προσφεύγοντες έκθεση των πραγματικών περιστατικών, τις προκαταρκτικές αιτιάσεις κατά των προσφευγόντων, οι οποίες θα τους επέτρεπαν να εκτιμήσουν τη συνάφεια των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών και να διατυπώσουν παρατηρήσεις σε σχέση με τα περιστατικά αυτά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013 L 248, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2223 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2020, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 όσον αφορά τη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και την αποτελεσματικότητα των ερευνών της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (ΕΕ 2020 L 437, σ. 49).

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2022 — Mazerin κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-743/22)**

(2023/C 35/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nikita Dmitrievich Mazerin (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωποι: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert και A. Bass, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/1530 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας ⁽¹⁾.
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/1529 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας ⁽²⁾.
- να ακυρώσει την απόφαση περί διατήρησης του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα βάσει της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ ⁽³⁾ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/1530 του Συμβουλίου, και βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 του Συμβουλίου, όπως εφαρμόζεται με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/1529 του Συμβουλίου, σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας.

στο εξής, από κοινού, προσβαλλόμενες πράξεις, στο μέτρο που οι προσβαλλόμενες πράξεις περιλαμβάνουν το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων· προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά πλάνη εκτιμήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως· μη απόδειξη των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών βάσει των κανόνων περί βάρους αποδείξεως· παράβαση των κριτηρίων καταχωρίσεως τα οποία προβλέπονται στα άρθρα 1, παράγραφος 1, στοιχείο ε', και 2, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, και στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, που και οι δύο εισάγουν περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας.
4. Ο τέταρτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος· προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και επιχειρηματικής ελευθερίας του προσφεύγοντος και παράβαση των άρθρων 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
5. Ο πέμπτος λόγος αφορά παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων.
6. Ο έκτος λόγος αφορά παραβάσεις ουσιαστικού τύπου· προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παράβαση της υποχρέωσης του Συμβουλίου για περιοδικό έλεγχο των κυρώσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ 2022, L 239, σ. 149.

⁽²⁾ ΕΕ 2022, L 239, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ 2014, L 78, σ. 16.

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Δεκεμβρίου 2022 — Mazzone κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-751/22)

(2023/C 35/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Antonio Mazzone (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Paniz, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση «Τροποποίηση και καθορισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων Ιταλών πρώην μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», η οποία κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2022, το οποίο παρελήφθη στις 5 Οκτωβρίου 2022, αποσταλέν από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με αντικείμενο: «Επαναπροσδιορισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κατόπιν της απόφασης αριθ. 150 του Προεδρείου του Ιταλικού Κοινοβουλίου της 3ης Μαρτίου 2022», καθώς και κάθε άλλη προγενέστερη και/ή μεταγενέστερη και/ή συνακόλουθη πράξη,
- να βεβαιώσει και αναγνωρίσει το δικαίωμα του προσφεύγοντος-ενάγοντος να διατηρήσει την εν λόγω σύνταξη που κατέβαλε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με βάση τα κεκτημένα κατά την πρώτη εκκαθάριση ποσά,
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στον προσφεύγοντα όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά, προσαυξημένα βάσει της νομισματικής ανατίμησης και νομιμοτόκως από την ημερομηνία της παρακράτησης μέχρι την πλήρη εξόφληση,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εφαρμόσει την εκδοθησομένη απόφαση και να αποκαταστήσει αμέσως, στο ακέραιο, το αρχικό μέτρο της σύνταξης.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρμοδιότητας που επιφυλάσσεται στο προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (άρθρο 25 του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου).
 - Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη νομιμότητας καθόσον ο προϊστάμενος της μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων Βουλευτών έλαβε απόφαση χωρίς την απαραίτητη συμμετοχή του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο οποίο απόκειται πραγματικά η ρύθμιση των οικονομικών, οργανωτικών και διοικητικών ζητημάτων που αφορούν τους ευρωβουλευτές σύμφωνα με το άρθρο 25 του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾ καθώς και ανεπαρκής αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης.
 - Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη νομιμότητας καθόσον είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και, ως εκ τούτου, παραβιάζει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε ελλείψει έγκυρης νομικής βάσης, κατ' εσφαλμένη εφαρμογή του παραρτήματος III των ρυθμίσεων ΕΑΒ⁽²⁾ (κανονιστική ρύθμιση σχετικά με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών) και των άρθρων 74 και 75 των ΜΕΚΒ⁽³⁾ (απόφαση σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών).
 - Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη νομιμότητας καθόσον εκδόθηκε ελλείψει έγκυρης νομικής βάσης, δεδομένου ότι το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος 3, ΕΑΒ καταργήθηκε κατόπιν της έναρξης ισχύος του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (άρθρα 74-75 ΜΕΚΒ).
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των μέτρων εφαρμογής και των παραρτημάτων I, II και III των ρυθμίσεων ΕΑΒ. Προβάλλεται επίσης παράβαση του άρθρου 28 του καθεστώτος των βουλευτών και προσβολή των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος-ενάγοντος.
 - Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη νομιμότητας καθόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εφάρμοσε και ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 75 των ΜΕΚΒ και το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος 3, των ρυθμίσεων ΕΑΒ. Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι οι εν λόγω διατάξεις έπρεπε να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η παραπομπή στα παραρτήματα I, II και III των ρυθμίσεων ΕΑΒ, η οποία περιέχεται στο άρθρο 75 ΜΕΚΒ και, συγκεκριμένα, στο άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος III πρέπει απαραίτητως να θεωρηθεί ότι αναφέρεται στη μεταχείριση που ίσχυε όταν το εν λόγω παράρτημα III ήταν σε ισχύ. Αντιθέτως, ο τρόπος με τον οποίο το Κοινοβούλιο ερμήνευσε και εφάρμοσε τους προαναφερθέντες κανόνες καθιστά δυνατό να τροποποιείται η σύνταξη του προσφεύγοντος-ενάγοντος άνευ περιορισμού, κατά κατάφωρη παράβαση του άρθρου 28 του καθεστώτος των βουλευτών και των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

- Τέλος, ακόμη και αν γίνει δεκτή η ερμηνεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά την οποία το άρθρο 2, παράγραφος 1, παράρτημα 3, των ρυθμίσεων ΕΑΒ επιβάλλει στο εν λόγω θεσμικό όργανο την υποχρέωση να προσαρμόσει την ευρωπαϊκή σύνταξη στο ύψος της σύνταξης που προβλέπεται για τα μέλη του εθνικού Κοινοβουλίου, η εν λόγω προσαρμογή οριοθετείται ειδικώς από το δικαίωμα της Ένωσης και, εν πάση περιπτώσει, αφορά μόνον το ύψος και τον τρόπο καταβολής της σύνταξης, ως εκ τούτου δε, δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν αυτομάτως μέτρα θίγοντα το δικαίωμα στην ίδια τη σύνταξη. Εν προκειμένω, όμως, το μέτρο που εφαρμόστηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, λόγω της αυτόματης εφαρμογής της απόφασης 150/2022 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όχι μόνο μετέβαλε τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, τροποποιώντας τους όρους θεμελίωσης του δικαιώματος αυτού μέσω αναδρομικού εκ νέου υπολογισμού ο οποίος αλλοίωσε την ίδια τη σύνταξη, αλλά, περαιτέρω, δεν είναι προφανώς συμβατό προς το δικαίωμα της Ένωσης.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων και της αρχής της ισότητας.
- Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τον μη σύννομο χαρακτήρα της προσβαλλομένης πράξης καθόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εφαρμόζοντας αυτομάτως την απόφαση 150/2022 και τον συνακόλουθο εν νέου υπολογισμό της σύνταξης του προσφεύγοντος με νέα μέθοδο, αναδρομικώς και με μόνιμα αποτελέσματα, που επηρεάζει άμεσα το συνταξιοδοτικό δικαίωμα, παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία δεν επιτρέπει την προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων, σύμφωνα δε, εξάλλου, με τη ratio του άρθρου 28 του ΚΥΚ και του άρθρου 75 των μέτρων εφαρμογής, καθώς και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η οποία δεν επιτρέπει την τροποποίηση ή τη μείωση της σύνταξης. Επιπλέον, πλήττοντας μόνον τους Ιταλούς πρώην ευρωβουλευτές, τους αποκλειστικούς αποδέκτες ενός μέτρου το οποίο υπολογίζει εν νέου αναδρομικώς βάσει ανταποδοτικού συστήματος κεκτημένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, μολονότι το σύστημα αυτό δεν είχε ακόμη εισαχθεί στην Ιταλία, ο εκ νέου υπολογισμός αυτός είναι επίσης προφανώς αντίθετος προς την αρχή της ισότητας, καθόσον εισάγει παράνομη διάκριση σε σχέση με τους πρώην ευρωβουλευτές των άλλων κρατών μελών, καθώς και προς τους ευρωβουλευτές που εκλέγονται μετά το 2009 και προς όλους τους λοιπούς πολίτες εν γένει, των οποίων οι συντάξεις δεν μειώνονται κατά τα ανωτέρω.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη. Παράβαση του άρθρου 1, του πρώτου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Προβάλλεται επίσης έλλειψη αναλογικότητας ως προς την επιβληθείσα μείωση της σύνταξης.
- Ο προσφεύγων-ενάγων εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον μείωσε το ποσό της σύνταξης που του αναλογούσε ως ευρωβουλευτή, όπως η σύνταξη αυτή είχε αρχικώς καταβληθεί, έχει άμεση επίπτωση στο δικαίωμα ιδιοκτησίας. Επιπλέον, εκτιμά ότι η επέμβαση αυτή επιβλήθηκε χωρίς να υφίσταται πραγματική αιτιολογία και προκάλεσε δυσανάλογη και μη εύλογη επιβάρυνσή του.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 21 και 25 του Χάρτη, του άρθρου 10 ΣΛΕΕ και του άρθρου 15 του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων.
- Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι, με τη θέσπιση της προσβαλλομένης απόφασης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εφαρμόζοντας ένα μέτρο εκ νέου υπολογισμού των συντάξεων το οποίο, βάσει των όρων υπό τους οποίους σχεδιάστηκε, επηρεάζει κατά μείζονα λόγο τα πρόσωπα μεγαλύτερης ηλικίας, παρέβη τα άρθρα 21 και 25 του Χάρτη, το άρθρο 10 ΣΛΕΕ και το άρθρο 15 του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων.

(¹) ΕΕ 2016, C 202, σ. 389.

(²) Απόφαση του προεδρείου της 4ης Νοεμβρίου 1981· απόφαση του προεδρείου της 24ης και 25ης Μαΐου 1982, όπως τροποποιήθηκε στις 13 Σεπτεμβρίου 1995 και στις 6 Ιουνίου 2005.

(³) Απόφαση του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου και της 9ης Ιουλίου 2008, σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2009, C 159, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Δεκεμβρίου 2022 — Ceravolo κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-752/22)

(2023/C 35/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Paniz, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση «Τροποποίηση και καθορισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων Ιταλών πρώην μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», η οποία κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2022, το οποίο παρελήφθη στις 5 Οκτωβρίου 2022, αποσταλέν από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με αντικείμενο: «Επαναπροσδιορισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων κατόπιν της απόφασης αριθ. 150 του Προεδρείου του Ιταλικού Κοινοβουλίου της 3ης Μαρτίου 2022», η οποία γνωστοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, και να ακυρώσει τον επαναπροσδιορισμό και εκ νέου υπολογισμό της σύνταξης που χορηγείται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στον προσφεύγοντα-ενάγοντα καθώς και κάθε άλλη προγενέστερη και/ή συνακόλουθη πράξη,
- να βεβαιώσει και αναγνωρίσει το δικαίωμα του προσφεύγοντος-ενάγοντος να διατηρήσει την εν λόγω σύνταξη που κατέβαλε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με βάση τα κεκτημένα κατά την πρώτη εκκαθάριση ποσά,
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να του καταβάλει όλα τα αχρεωστήτως παρακρατηθέντα ποσά, προσαυξημένα βάσει της νομισματικής ανατίμησης και νομιμοτόκως από την ημερομηνία της παρακράτησης μέχρι την πλήρη εξόφληση,
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εφαρμόσει την εκδοθησομένη απόφαση και να αποκαταστήσει αμέσως, στο ακέραιο, το αρχικό μέτρο της σύνταξης.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρμοδιότητας που επιφυλάσσεται στο προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (άρθρο 25 του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου).
 - Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη νομιμότητας καθόσον ο προϊστάμενος της μονάδας Αποζημιώσεων και Κοινωνικών Δικαιωμάτων Βουλευτών έλαβε απόφαση χωρίς την απαραίτητη συμμετοχή του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στο οποίο απόκειται πραγματικά η ρύθμιση των οικονομικών, οργανωτικών και διοικητικών ζητημάτων που αφορούν τους ευρωβουλευτές σύμφωνα με το άρθρο 25 του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾ καθώς και ανεπαρκής αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης.
 - Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη νομιμότητας καθόσον είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και, ως εκ τούτου, παραβιάζει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και το άρθρο 41 του Χάρτη.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε ελλείψει νομικής βάσεως, κατ' εσφαλμένη εφαρμογή του παραρτήματος III των ρυθμίσεων ΕΑΒ⁽²⁾ (κανονιστική ρύθμιση σχετικά με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών) και των άρθρων 74 και 75 των ΜΕΚΒ⁽³⁾ (απόφαση σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών).
 - Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη νομιμότητας καθόσον εκδόθηκε ελλείψει έγκυρης νομικής βάσης, δεδομένου ότι το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος 3, ΕΑΒ καταργήθηκε κατόπιν της έναρξης ισχύος του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (άρθρα 74-75 ΜΕΚΒ).
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 75 των μέτρων εφαρμογής και των παραρτημάτων I, II και III των ρυθμίσεων ΕΑΒ. Προβάλλεται επίσης παράβαση του άρθρου 28 του καθεστώτος των βουλευτών και προσβολή των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος-ενάγοντος.
 - Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη νομιμότητας καθόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εφάρμοσε και ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 75 των ΜΕΚΒ και το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος 3, των ρυθμίσεων ΕΑΒ. Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι οι εν λόγω διατάξεις έπρεπε να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η παραπομπή στα παραρτήματα I, II και III των ρυθμίσεων ΕΑΒ, η οποία περιέχεται στο άρθρο 75 ΜΕΚΒ και, συγκεκριμένα, στο άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος III πρέπει απαραίτητως να θεωρηθεί ότι αναφέρεται στη μεταχείριση που ίσχυε όταν το εν λόγω παράρτημα III ήταν σε ισχύ. Αντιθέτως, ο τρόπος με τον οποίο το Κοινοβούλιο ερμήνευσε και εφάρμοσε τους προαναφερθέντες κανόνες καθιστά δυνατό να τροποποιείται η σύνταξη του προσφεύγοντος-ενάγοντος άνευ περιορισμού, κατά κατάφωρη παράβαση του άρθρου 28 του καθεστώτος των βουλευτών και των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

- Τέλος, ακόμη και αν γίνει δεκτή η ερμηνεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά την οποία το άρθρο 2, παράγραφος 1, παράρτημα 3, των ρυθμίσεων ΕΑΒ επιβάλλει στο εν λόγω θεσμικό όργανο την υποχρέωση να προσαρμόσει την ευρωπαϊκή σύνταξη στο ύψος της σύνταξης που προβλέπεται για τα μέλη του εθνικού Κοινοβουλίου, η εν λόγω προσαρμογή οριοθετείται ειδικώς από το δικαίωμα της Ένωσης και, εν πάση περιπτώσει, αφορά μόνον το ύψος και τον τρόπο καταβολής της σύνταξης, ως εκ τούτου δε, δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν αυτομάτως μέτρα θίγοντα το δικαίωμα στην ίδια τη σύνταξη. Εν προκειμένω, όμως, το μέτρο που εφαρμόστηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, λόγω της αυτόματης εφαρμογής της απόφασης 150/2022 από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όχι μόνο μετέβαλε τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, τροποποιώντας τους όρους θεμελίωσης του δικαιώματος αυτού μέσω αναδρομικού εκ νέου υπολογισμού ο οποίος αλλοίωσε την ίδια τη σύνταξη, αλλά, περαιτέρω, δεν είναι προφανώς συμβατό προς το δικαίωμα της Ένωσης.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας των κεκτημένων δικαιωμάτων και της αρχής της ισότητας.
- Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τον μη σύννομο χαρακτήρα της προσβαλλόμενης πράξης καθόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εφαρμόζοντας αυτομάτως την απόφαση 150/2022 και τον συνακόλουθο εν νέου υπολογισμό της σύνταξης του προσφεύγοντος με νέα μέθοδο, αναδρομικώς και με μόνιμα αποτελέσματα, που επηρεάζει άμεσα το συνταξιοδοτικό δικαίωμα, παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία δεν επιτρέπει την προσβολή των κεκτημένων δικαιωμάτων, σύμφωνα δε, εξάλλου, με τη ratio του άρθρου 28 του ΚΥΚ και του άρθρου 75 των μέτρων εφαρμογής, καθώς και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η οποία δεν επιτρέπει την τροποποίηση ή τη μείωση της σύνταξης. Επιπλέον, πλήττοντας μόνον τους Ιταλούς πρώην ευρωβουλευτές, τους αποκλειστικούς αποδέκτες ενός μέτρου το οποίο υπολογίζει εν νέου αναδρομικώς βάσει ανταποδοτικού συστήματος κεκτημένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, μολονότι το σύστημα αυτό δεν είχε ακόμη εισαχθεί στην Ιταλία, ο εκ νέου υπολογισμός αυτός είναι επίσης προφανώς αντίθετος προς την αρχή της ισότητας, καθόσον εισάγει παράνομη διάκριση σε σχέση με τους πρώην ευρωβουλευτές των άλλων κρατών μελών, καθώς και προς τους ευρωβουλευτές που εκλέγονται μετά το 2009 και προς όλους τους λοιπούς πολίτες εν γένει, των οποίων οι συντάξεις δεν μειώνονται κατά τα ανωτέρω.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη. Προβάλλεται επίσης παράβαση του άρθρου 1, του πρώτου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Περαιτέρω, προβάλλεται επίσης έλλειψη αναλογικότητας ως προς την επιβληθείσα μείωση της σύνταξης.
- Ο προσφεύγων-ενάγων εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον μείωσε το ποσό της σύνταξης που του αναλογούσε ως ευρωβουλευτή, όπως η σύνταξη αυτή είχε αρχικώς καταβληθεί, έχει άμεση επίπτωση στο δικαίωμα ιδιοκτησίας. Επιπλέον, εκτιμά ότι η επέμβαση αυτή επιβλήθηκε χωρίς να υφίσταται πραγματική αιτιολογία και προκάλεσε δυσανάλογη και μη εύλογη επιβάρυνσή του.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 21 και 25 του Χάρτη, του άρθρου 10 ΣΛΕΕ και του άρθρου 15 του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων.
- Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ότι, με τη θέσπιση της προσβαλλόμενης απόφασης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εφαρμόζοντας ένα μέτρο εκ νέου υπολογισμού των συντάξεων το οποίο, βάσει των όρων υπό τους οποίους σχεδιάστηκε, επηρεάζει κατά μείζονα λόγο τα πρόσωπα μεγαλύτερης ηλικίας, παρέβη τα άρθρα 21 και 25 του Χάρτη, το άρθρο 10 ΣΛΕΕ και το άρθρο 15 του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων.

(¹) ΕΕ 2016, C 202, σ. 389.

(²) Απόφαση του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Νοεμβρίου 1981· απόφαση του προεδρείου της 24ης και 25ης Μαΐου 1982, όπως τροποποιήθηκε στις 13 Σεπτεμβρίου 1995 και στις 6 Ιουνίου 2005.

(³) Απόφαση του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Μαΐου και της 9ης Ιουλίου 2008, σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2009, C 159, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2022 — Puma κατά EUIPO — Road Star Group (Footwear)

(Υπόθεση T-757/22)

(2023/C 35/96)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Puma SE (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Schunke και P. Trieb, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Road Star Group (Nuraky, Τσεχική Δημοκρατία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο: Υπ' αριθ. 4 160 273-0015 κοινοτικό σχέδιο 4 160 273-0015

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 1900/2021-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2022 — Puma κατά EUIPO — Fujian Daocheng Electronic Commerce (Shoes)

(Υπόθεση T-758/22)

(2023/C 35/97)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Puma SE (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Schunke και P. Trieb, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Quanzhou, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο: Υπ' αριθ. 8 367 742-0013 κοινοτικό σχέδιο

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 1876/2021-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2022 — Kesaev κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-763/22)

(2023/C 35/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Igor Albertovich Kesaev (Usono, Ρωσία) (εκπρόσωποι: R. Moeyersons και A. De Jonge, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/1530 (¹) του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας, όπως τέθηκε σε εφαρμογή με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/1529 (²) του Συμβουλίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας, κατά το μέρος που η απόφαση αυτή τον αφορά· να άρει το μέτρο της παράτασης της ισχύος των εις βάρος του ατομικών κυρώσεων και να διαγράψει το όνομά του από τον κατάλογο του παραρτήματος I του κανονισμού 269/2014 (³), καθώς και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής προβάλλονται έξι λόγοι ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η αιτιολογία στην οποία στηρίχθηκε η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος στον σχετικό κατάλογο είναι ανακριβής και/ή αλυσιτελής.
 - πρώτο σκέλος: ο προσφεύγων δεν ασκεί καμία δραστηριότητα στους συγκεκριμένους οικονομικούς τομείς οι οποίοι αποτελούν σημαντική πηγή εσόδων για την Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας.
 - δεύτερο σκέλος: ο προσφεύγων δεν υποστηρίζει με κανέναν τρόπο ενέργειες ή μέτρα που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας ή τη σταθερότητα και την ασφάλεια της Ουκρανίας, ούτε συμμετέχει στην υλοποίηση τέτοιων ενεργειών ή μέτρων. Επιπλέον, ουδεμία συμμετοχή έχει στο κεφάλαιο της JSC Detyarev Plant.
 - τρίτο σκέλος: ο προσφεύγων δεν παρέχει καμία υλική ή οικονομική στήριξη στην Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Η Monolit Fonds είναι, κατά τους ισχυρισμούς του, μια πολιτικά ουδέτερη φιλανθρωπική οργάνωση και τα παράσημα και οι διακρίσεις που του έχουν απονεμηθεί επ' ουδενί συνιστούν απόδειξη υλικής ή οικονομικής στήριξης προς την Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας.
 - τέταρτο σκέλος: ο προσφεύγων δεν ευνοείται από την Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Ούτε μέσω της Monolit Fonds ούτε και με οποιονδήποτε άλλον τρόπο αντλεί οικονομικό ή άλλο όφελος από την Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας.
 - πέμπτο σκέλος: τα πραγματικά περιστατικά στα οποία αναφέρεται η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παλαιά, παρωχημένα και άνευ σημασίας για την επιβολή (ή την παράταση της ισχύος των) κυρώσεων εις βάρος του προσφεύγοντος.
 - έκτο σκέλος: το Συμβούλιο δεν ανταποκρίθηκε στο βάρος αποδείξεως το οποίο έφερε. Ειδικότερα, κατά τον προσφεύγοντα, το Συμβούλιο στηρίχθηκε αποκλειστικώς σε μεροληπτικές, αναξιόπιστες και αδιασταύρωτες πηγές πληροφόρησης. Δεν υπάρχει ούτε ένα αντικειμενικό και έγκυρο αποδεικτικό στοιχείο προς τεκμηρίωση των ισχυρισμών του Συμβουλίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη διότι δεν τηρήθηκαν οι απαιτήσεις αναφορικά με την ακρόαση και την ενημέρωση του προσφεύγοντος.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως παράβαση των διατάξεων του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και πιο συγκεκριμένα των άρθρων 6, 8, 16 και 17, σε συνδυασμό με το άρθρο 52 του Χάρτη, λόγω της καταχώρισης του ονόματος του προσφεύγοντος στον σχετικό κατάλογο.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου διότι η ορολογία η οποία χρησιμοποιείται στην απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/329 ⁽⁴⁾ είναι τόσο αόριστη που η εφαρμογή της καταλήγει να είναι αυθαίρετη.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι η κύρωση στηρίζεται σε δυσμενή διάκριση. Άλλα πρόσωπα ευρισκόμενα σε παρεμφερή κατάσταση με τον προσφεύγοντα δεν υπέστησαν κυρώσεις, ενώ εκείνος τιμωρήθηκε απλώς και μόνον επειδή είναι 1) ευκατάστατος 2) πολιτικά ουδέτερος 3) Ρώσος επιχειρηματίας.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι το Συμβούλιο πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, δεδομένου ότι ο μόνος λόγος που ο προσφεύγων αναγκάστηκε να κινηθεί δικαστικώς ήταν ότι το Συμβούλιο δεν έδωσε συνέχεια στο αίτημά του για επανεξέταση της περίπτωσης του.

⁽¹⁾ ΕΕ 2022, L 239, σ. 149.

⁽²⁾ ΕΕ 2022, L 239, σ. 1.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 269/2014 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2014, L 78, σ. 6).

⁽⁴⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/329 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2022, L 50, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2022 — bet365 Group κατά EUIPO (bet365)

(Υπόθεση T-764/22)

(2023/C 35/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J. van Manen και E. van Gelderen, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «bet365» — Υπ' αριθ. 18 479 799 αίτηση καταχώρισεως

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 622/2022-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2022 — Hoffmann κατά EUIPO — Moldex/Metric (Holex)

(Υπόθεση T-767/22)

(2023/C 35/100)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hoffmann GmbH Qualitätswerkzeuge (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. von Schultz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Moldex/Metric AG & Co. KG (Walldorfhäslach, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Holex — Υπ' αριθ. 18 222 083 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 1248/2022-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε η υπ' αριθ. 18 222 083 αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα προϊόντα Αναπνευστικές προσωπίδες, εκτός αυτών για τεχνητή αναπνοή που εμπίπτουν στην κλάση 9 και για τα προϊόντα Διανεμητές για ωτοασπίδες· Μέσα προστασίας ακοής· Μέσα προστασίας ακοής, ειδικότερα ωτοβύσματα, ωτοασπίδες, ακουστικά προστασίας της ακοής (προστατευτικά ακοής με τη μορφή κεφαλόφωνων)·
- να απορρίψει την ανακοπή στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2022 — Cogebi και Cogebi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-782/22)

(2023/C 35/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Cogebi (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Cogebi, a.s. (Tábor, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: H. over de Linden, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 3^ο του κανονισμού (ΕΕ) 833/2014 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2014 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/1904 του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2022 ⁽²⁾, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω ενεργειών της Ρωσίας που αποσταθεροποιούν την κατάσταση στην Ουκρανία, καθόσον αφορά τη συμπερίληψη του κωδικού ΣΟ 6814 στον κατάλογο των αγαθών και τεχνολογιών που απαριθμούνται στο παράρτημα XXI και μνημονεύονται στο άρθρο 3^ο του κανονισμού 833/2014·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου, συγκεκριμένα δε της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της επιχειρηματικής ελευθερίας, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του κατά το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και προσβολή των κατά το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαιωμάτων αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και δίκαιης δίκης.

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 229, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2022, L 259 I, σ. 3.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2022 — *Timberland Europe* κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-782/16) ⁽¹⁾

(2023/C 35/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Η πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 14 της 16.1.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2022 — *Foz* κατά Συμβουλίου (Υπόθεση T-481/21) ⁽¹⁾

(2023/C 35/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 412 της 11.10.2021.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2022 — Lilly Drogerie κατά EUIPO — Lillydoo
(LILLYDOO kids)**

(Υπόθεση T-150/22) ⁽¹⁾

(2023/C 35/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδού τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 198 της 16.5.2022.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL